

Giới thiệu Huyết Hồ Thiên Hạ: Cuồng Ngạo Sát Thủ Phi

Truyện xuyên không Huyết Hồ Thiên Hạ: Cuồng Ngạo Sát Thủ Phi xoay quanh nhân vật nữ chính có biệt hiệu là Huyết Hồ, nàng là một sát thủ chuyên nghiệp ở thế kỷ hiện đại. Nhiệm vụ nàng nhận cuối cùng cũng là nhiệm vụ khiến nàng bị xuyên không.

Thế giới nàng xuyên đến là Tam quốc chiến loạn, phượng bay chín tầng mây. Đến cuối cùng ai có thể nắm tay nàng, cùng nàng mưu định thiên hạ. Nhất sinh nhất thế nhất song nhân (một đời một kiếp một đời người), cùng nắm tay mỉm cười nhìn giang sơn!

Vốn dĩ bản thân nàng rất mạnh mẽ nhưng khi gặp một thế giới mới lạ như thế này liệu nàng có thể dùng mưu trí và bản chất sát thủ chuyên nghiệp của mình để đối phó dễ dàng?

Bạn đang đọc truyện *Huyết Hồ Thiên Hạ: Cuồng Ngạo Sát Thủ Phi* được tải miễn phí tại Ww.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(dot)Net**.

Q.1 - Chương 1: Mẹ nó, xuyên qua quan tài

“Ừm.....”

Huyết Hồ kêu lên một tiếng, mở ra con ngươi lạnh như băng, liền phát giác bốn phía một mảnh tối đen, hô hấp cũng có chút khó khăn, cả người yếu ớt vô lực. Đôi mi thanh tú nhú lại, một cổ bất an nảy lên trong lòng, nàng hẳn là đã chết trong vụ nổ khi chấp hành nhiệm vụ, nhưng là vì sao lại xuất hiện ở cái địa phương này?

Hòa Hoàng, Thanh Loan, Bích Yêu, Linh Miêu, Băng Phách đâu rồi, các nàng có thể hay không cũng ở gần đây? Ngẫm lại thật đúng là buồn cười, một các nàng còn là tổ sát thủ xuất sắc của thế kỷ 21 làm người ta nghe tin đã sợ mất mật, cư nhiên khi chấp hành nhiệm vụ bị gài bẫy.

Con ngươi sáng ngời lóe lên tia quang mang quý dị, trong bóng đêm đảo tới đảo lui, giống như chim ưng sắc bén nhìn thấy con mồi. Huyết Hồ nghĩ muốn nhúc nhích, đột nhiên phát hiện tay chân của mình đều bị trói lại, chẳng lẽ nàng may mắn không chết nhưng lại bị người ta trói lại.

Nghĩ vậy, sắc mặt nàng không khỏi âm trầm vài phần, con ngươi u ám xẹt qua một chút thị huyết, dám trói Huyết Hồ nàng, xem nàng đem tổ miếu của hắn nổ tung như thế nào!

Tức giận một trận, “rầm” một tiếng nàng liền đem dây thừng trên người đứt thành nhiều đoạn, theo quán tính định đứng thẳng dậy thì “phanh” một tiếng đầu nàng đụng vào vật thể không rõ ở phía trên.

“A...”

“Mẹ nó! Cái gì vậy!?”

Huyết Hồ sờ sờ cái trán, âm thầm chửi nhỏ một câu. Rồi nàng vươn cánh tay qua bốn phía thăm dò thử một phen, liền đưa ra một cái kết luận: Đây là quan tài.

Huyết Hồ không ngừng run rẩy khóe miệng, khuôn mặt nhỏ nhắn lại đông lạnh vài phần, đang chuẩn bị một chương đem quan tài đập nát, bên ngoài bỗng nhiên truyền đến một vài tiếng bước chân. Huyết Hồ lúc này dựng lỗ tai, nghe ngóng động tĩnh bên ngoài.

Nam tử mặc quần áo hắc y, trên mặt mang mặt nạ màu bạc, cặp con ngươi thị huyết lóe lên tia sáng ác độc, liếc liếc mắt quan tài trong phòng một cái, âm thanh lạnh lùng lên tiếng:

“Phế vật này, cuối cùng cũng bị bản tôn tìm được! Không uổng công bản tôn phế đi công phu của nàng. Đêm nay lặng lẽ đem nàng đưa đến Minh Phượng lâu đi, bản tôn muốn nhìn xem bộ mặt kia của phụ thân nàng, ha ha.....”

“Vâng, tôn chủ, thuộc hạ hiểu được!”

Huyết Hồ nghe vậy, rất là kinh ngạc, hai người kia đối thoại nàng như thế nào nghe một chút đều không hiểu. Phụ thân, nàng khi nào thì có phụ thân, nàng lớn lên chính là ở cô nhi viện, thời điểm sáu tuổi vì có một thân dị năng trong người được tổ chức sát thủ nhìn trúng, cuối cùng đi theo tổ chức. Nàng càng ngày càng không rõ tình hình hiện tại, chẳng lẽ nói bọn họ bắt nhầm người.

Trong lúc suy tư, cảm thấy người bên ngoài đã rời đi, Huyết Hồ một chương đập vỡ quan tài, từ bên trong chui ra ngoài.

Đập vào mắt nàng, vật dụng trong phòng toàn là đồ vật giống như ở cổ đại, nhìn nhìn lại chính mình một thân y phục kỳ dị, Huyết Hồ hoàn toàn choáng váng, thân thể run rẩy một hồi lập tức phản ứng lại, sờ sờ mặt mình sau đó đi tìm gương.

Cuối cùng ánh mắt nàng dừng lại ở chậu đựng nước đang trước, rất nhanh chạy vội đi qua, thấy khuôn mặt hiện lên trong nước, sắc mặt Huyết Hồ liền suy sụp, đây không phải mặt của nàng. Mẹ nó, nàng xuyên qua!

Bạn đang đọc truyện *Huyết Hồ Thiên Hạ: Cuồng Ngạo Sát Thủ Phi* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Q.1 - Chương 2: Đột kích ngoài ý muốn

Huyết Hồ hít sâu mấy hơi, bắt mình trấn định một chút, liên hệ với đoạn đối thoại vừa rồi của những người đó, nàng xem như hiểu được một chút, nam nhân biến thái vừa rồi hẳn cùng phụ thân khối thân thể này có cừu hận gì đó, vì vậy mới đem mình trói lại mang đến đây. Thật đúng là biến thái, cư nhiên đem nàng nhốt vào trong quan tài! Lại không nghĩ tới khối thân thể này nửa đường lại bị tra tấn đã chết, vừa vặn đúng lúc nàng xuyên qua.

Dựa vào! Nam nhân biến thái kia vừa nói gì mà đêm nay sẽ đem nàng đưa đến Minh Phụng lâu! Nghe thôi đã biết là không phải địa phương tốt lành gì, chắc là nơi để nam nhân đi trêu hoa ghẹo nguyệt! Huyết Hồ nàng là quả hồng mềm để mặc người khi dễ sao? Quả thực là người si nói mộng!

Nếu là ở hiện đại, nàng lập tức đi đánh hấn rằng roi đây đây, về nhà nương hấn còn muốn hỏi hấn là ai! Bất quá địa phương này thật quý dị, Huyết Hồ nàng chưa bao giờ làm việc mà không nắm chắc tình hình! Món nợ này, nàng sẽ nhớ kỹ, về sau ở từ từ cùng hấn tính sổ!

Thu lại suy nghĩ, phân tích rõ tình thế, Huyết Hồ quyết định rời khỏi địa phương này. Tâm tư đã quyết, liếc đến một bên cửa sổ, bỗng nhiên nhìn đến bên cửa sổ có một cây tơ vàng, nàng tiến lên thu lấy. Giơ lên nhìn một chút, nàng nở nụ cười quý dị, lấy xuống một cây trâm cài trên đầu khắc lại vài chữ to dễ dàng thấy được ở trên tường: “Nam nhân biến thái, mối thù hôm nay, ngày sau báo”.

Vừa lòng nhìn lại một chút, vỗ vỗ tay, nàng nhanh chóng hướng tới cửa sổ đi tới.

Mở cửa sổ ra, phát hiện trời đã có chút tối, nam nhân biến thái kia chỉ sợ sắp bắt đầu hành động, nàng sẽ chờ xem kịch vui, khước môi giờ lên một chút cười lạnh, sâu trong con ngươi tràn đầy châm chọc.

Nàng nhẹ nhàng từ cửa sổ nhảy xuống, không chờ thủ vệ quay đầu liền cho hấn một dao, rồi kéo hấn tới một chỗ khuất, sau đó nhảy lên tường đi ra ngoài.

Có lẽ bởi vì là sắp tối nên đường phố vắng vẻ, bóng người thưa thớt đến đáng thương.

Huyết Hồ vừa mới chạy ra khỏi hang ổ, không dám có chút lơ lỏng nào, gia tăng bộ pháp dưới chân, hướng tới chỗ sâu trong rừng rậm chạy tới, thẳng đến khi không còn cảm giác nguy hiểm nàng mới chậm rãi ngừng lại.

Lúc này, bóng đêm đã buông xuống, sâu trong rừng rậm một mảnh đen kịt, yên lặng chỉ còn lại có tiếng gió, lộ ra vài hơi thở quý dị, đang lúc đôi con ngươi tràn ngập lãnh ý của Huyết Hồ trong bóng đêm chung quanh tìm tòi, đột nhiên cảm thấy chung quanh thân thể nổi lên một cỗ sức mạnh không ngừng xoay chuyển.

Huyết Hồ trong chốc lát khẩn trương gia tăng phòng bị, ánh mắt lạnh lùng ngưng tụ thành băng, ổn định thân mình, tập trung tinh thần cảm giác động tĩnh bốn phía. Bỗng nhiên, nàng nhảy lên một cái, tránh thoát công kích quý dị của thanh kiếm lóe lên hồng quang.

Nàng nhìn chăm chăm vào thanh kiếm, ánh mắt tràn ngập thị huyết cùng hàn ý, giờ phút này, thanh kiếm kia giống như có linh tính, xông đến phía trước lập tức ngừng lại, mạnh mẽ quay đầu nhắm ngay hướng Huyết Hồ đâm tới. Tốc độ kia nhanh như thiểm điện, thân kiếm mang theo tia lạnh bức người thẳng hướng đến Huyết Hồ.

Huyết Hồ không dám chậm trễ, liên tục lui về phía sau. Tránh né không kịp, nàng nghiêng người một cái, bàn tay chụp lấy thanh kiếm, trong chốc lát liền cảm thấy một cỗ hàn ý lạnh thấu xương từ bàn tay truyền khắp toàn thân.

Bạn đang đọc truyện *Huyết Hồ Thiên Hạ: Cuồng Ngạo Sát Thủ Phi* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Q.1 - Chương 3: Ám Ma thiên kiếm

Cổ hần ý kia chẳng những không làm Huyết Hồ bị thương mà ngược lại còn làm cho nàng cảm thấy thể xác và tinh thần vô cùng sảng khoái. Cơ thể nàng nháy mắt như muốn nổ tung, đôi con ngươi xẹt qua một tia ngoan ý, nhấc chân, liền đạp thanh kiếm ra ngoài. Tốc độ kia thật mau, chuẩn, ngoan.

Chỉ nghe “Phanh” một tiếng, thanh kiếm phát ra hồng quang quỷ dị, xuyên thấu cây cối bay ra ngoài, cây cối lập tức nổ tung.

Huyết Hồ liên tục liú lười, thật là thanh kiếm lợi hại! Sắc mặt nàng trầm xuống, tức giận quát:

“Người tới là người nào! Dừng ám tiễn đã thương người, còn là anh hùng hảo hán sao? Có bản lĩnh thì đi ra cùng cô nãi nãi quyết chiến sinh tử!”

Dứt lời, chỉ nghe thấy tiếng gió vang lên, cũng không có người trả lời. Đột nhiên, thanh kiếm kia lại hướng tới mi tâm Huyết Hồ bay đến. Huyết Hồ nhắm mắt lại, nắm chặt hai đấm, quát lớn:

“Vũ chi bạo”

Huyết Hồ phóng xuất ra năng lượng trong cơ thể, nháy mắt cuồng phong gào thét.

“Rầm rầm”

Chỉ nghe thanh âm của dòng nước vang lên, bầu trời lại nổi lên một trận mưa to, mưa to mang theo khí thể mạnh mẽ cuộn cuộn nổi lên ngăn thanh kiếm kia lại.

Huyết Hồ về mặt lạnh lùng đứng ở đó, mặc cho cuồng phong làm loạn. Tay áo tung lên, bay phấp phới, phảng phất như Tu La địa ngục, thị huyết lãnh khốc. Nàng mở mắt ra, khoe miệng thị huyết cười lạnh, khuôn mặt đằng đằng sát khí vọt tới, một tay nắm lấy chuôi kiếm, chọt quát một tiếng, đem kiếm cắm dưới đất.

“Phanh”

Bốn phía xung quanh chọt nổ tung, bụi đất bay cuộn cuộn, Huyết Hồ tà ác nhìn thanh kiếm rồi vuron tay định rút kiếm ra.

Chợt, cảnh tượng kỳ dị xuất hiện, ánh hồng quang thân kiếm càng tăng lên, chiếu đến làm Huyết Hồ không mở được mắt. “Huru” một tiếng, kiếm thoát khỏi tay Huyết Hồ treo trên không trung, lóe ra quỷ dị hồng quang, bên ngoài hồng quang còn ần ần vây quanh một vòng hắc khí.

Thanh âm thần bí khàn khàn phảng phất như u linh địa ngục vang lên:

“Ta là Âm Ma thiên kiếm! Nguyện cùng chủ nhân đạt thành khế ước, đời đời kiếp kiếp, vĩnh viễn phục tùng! Có thể hay không?”

Khế ước, Huyết Hồ nghe vậy đầu tiên là một trận kinh ngạc, cái này nàng tất nhiên đã nghe nói qua, nhưng chỉ nghe vậy, lạnh nhạt liếc mắt Âm Ma thiên kiếm một cái, đôi mắt xẹt qua vài đạo tinh quang, chậm rãi cong lên khoe miệng. Âm Ma thiên kiếm, uy lực quả thật không bình thường! Có hần là bình khí, nàng sẽ như hổ thêm cánh! Nhưng là, đạt thành khế ước, có thể có tổn thất gì cho nàng hay không? Nàng Huyết Hồ sẽ không làm chuyện lỗ vốn!

Có vẻ như nhìn ra tâm tư Huyết Hồ, Âm Ma thiên kiếm cất tiếng:

“Chủ nhân yên tâm! Sau khi đạt thành khế ước sẽ không tạo thành ảnh hưởng gì đối với chủ nhân, hơn nữa ta còn có thể trợ giúp chủ nhân tìm kiếm “Thâm hải huyền chân kinh”

“ “Thâm hải huyền chân kinh”? Đó là cái gì”

“Chủ nhân là linh hồn đến từ một thế giới khác, chắc không biết về tình huống thế giới này đi” Âm Ma thiên kiếm thần nhiên nói.

Huyết Hồ nghe vậy rất là kinh ngạc, hần biết mình xuyên qua, như vậy có phải hay không, hần có thể giúp mình tìm được năm tỷ muội của nàng.

Bạn đang đọc truyện *Huyết Hồ Thiên Hạ: Cuồng Ngạo Sát Thủ Phi* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Q.1 - Chương 4: Đạt thành khế ước

Nghĩ vậy, đôi con ngươi lạnh nhạt của Huyết Hồ hiện lên một chút lo lắng khó gặp, hỏi:

“Người biết ta là xuyên đến, có thể hay không giúp ta tìm năm tỷ muối của ta? Ta nghĩ các nàng sẽ không dễ dàng chết đi như vậy! Nhất định là giống ta, vẫn sống sót tồn tại ở một góc ngách nào đó trong thế giới này.”

Ám Ma thiên kiếm lóe ra hồng quang quý dị, xoay tròn một vòng rồi đáp:

“Thế gian vạn vật đều có số mệnh của nó! Hết thủy đều được định sẵn! Chủ nhân đừng lo, chỉ cần chính mình làm tốt là được!”

“Hừ! Số mệnh?!” Huyết Hồ cười lạnh một tiếng, ánh mắt lóe lên một tia ngoan tuyệt rồi biến mất, nói:

“Số mệnh của ta là do ta định đoạt chứ không phải do trời, trời muốn diệt ta ta diệt trời! kẻ nào chặn đường ta, giết -- không -- tha! Ngay cả thần cả phật cũng không thể nắm giữ vận mệnh của ta! Nếu không, ta liền gặp thần sát thần, ngộ phật thí phật!”

“Hảo, khí phách như vậy, không hổ là chủ nhân ta nhận định! Tuy rằng ta không thể giúp chủ nhân tìm được tỷ muối của người, nhưng ta có thể giúp chủ nhân tìm được kiếm ‘Thâm hải huyền chân kinh’ ”

Đón lấy ánh mắt bình tĩnh của Huyết Hồ, Ám Ma thiên kiếm tiếp tục êm tai nói.

“Thế giới này chia làm sáu đại lục, phân biệt là đại lục Huyền Vũ , đại lục Thương Long , đại lục Cửu Đình , đại lục Atlanta , đại lục Tây Minh , đại lục Huyền Ma . Chủ nhân, chỗ người đang ở là đại lục Huyền Vũ ”.

Huyền Vũ đại lục lấy tu hành huyền thuật làm chủ. Huyền thuật càng mạnh, lực sát thương lại càng cao, có thể triệu hồi huyền thú càng hung mãnh. ‘Thâm hải huyền chân kinh’ ghi chép lại huyền thuật từ xa xưa, cuốn sách này đã sớm phủ đầy bụi, bên trong ghi lại những loại huyền thuật bậc đại tinh thâm, uy lực vô cùng.

Trên Huyền Vũ đại lục có tam đại đế quốc, phân biệt là Huyền Minh quốc, Huyền Thương quốc, Huyền Dụ quốc. Chung quanh tam quốc có rất nhiều tiểu quốc phụ thuộc. Huyết Hồ đang ở Huyền Minh quốc.

Những năm gần đây tam quốc chiến loạn liên miên, đều do các thế lực lớn tranh đoạt ngũ đại thần khí có một không hai: Tuyệt Liên Bích, Thương Ma Lệnh, Trảm thần kiếm, Ván thần đỉnh, Thần long tiên. Ngũ đại thần thú viễn cổ khiến cho cường giả mơ ước: Hỏa Kỳ lân, Vũ Long, Băng Lang, Thiểm Điện Điều và Cự Linh Xà.

Người đời đều biết, nắm trong tay ngũ đại viễn cổ thần khí có thể mở ra quỹ cốc Thạch Ngọc , bình định loạn thế, đoạt được thiên hạ! Nếu có thể được thần thú tương trợ, tỷ lệ thành công càng cao.

Dự hoặc lớn như thế, thế nhân có thể nào không tranh.

Ám Ma thiên kiếm không phải là một trong ngũ đại thần khí, nhưng uy lực cũng là vô cùng lớn, là chìa khóa mở ra ‘Phổ quang phật ngôn’, cũng không thua kém gì ngũ đại thần khí có một không hai. Thanh kiếm này cực có linh tính, thông hiểu thiên địa , biết xem tình trạng, thất tình liên châu, hồng mang đại thịnh, tất là do người có số mệnh xuất hiện. Nữ tử cùng dị năng phong, vũ, lôi, băng, ám, quang mà đến. Loạn thế được cứu rồi, đại lục được cứu rồi!

Người mà Ám Ma thiên kiếm chờ rốt cục đến đây!

Một khi khế ước cùng Ám Ma thiên kiếm sẽ mở ra ‘Phổ quang phật ngôn’, thần khí thần thú cũng sẽ lần lượt xuất thế!

Nói đến đây, Ám Ma thiên kiếm hơi dừng một chút, nói tiếp:

“Nếu chủ nhân cùng ta đạt thành khế ước, ta nguyện trợ chủ nhân tìm ‘Thâm hải huyền chân kinh’ giúp người tu luyện ảo thuật, tranh đoạt thiên hạ, thống nhất tam quốc, giải cứu vạn dân trong cảnh dầu sôi lửa bỏng”.

Ảo thuật nghĩa như tên, chính là lấy ảo giết người, giết người trong vô hình, đoạt mệnh trong hư ảo.

Khóe miệng Huyết Hồ hơi hơi gợn lên, nở nụ cười tự tin, chuyện tốt như thế, sao nàng có thể bỏ qua! Chỉ có đứng ở đỉnh cao thế giới này, chỉ có làm cho cái tên Huyết Hồ danh lưu thiên hạ! Nàng mới có thể tìm được tỷ muối của mình, bởi vì, nàng hiểu biết tỷ muối này của nàng, cùng đứng ở đỉnh, ngạo thị thiên hạ!

Nghĩ vậy, Huyết Hồ lạnh nhạt lên tiếng:

“Vậy được thôi, đạt thành khế ước!”

Dứt lời, Ám Ma thiên kiếm ở ngón tay nàng vạch một đường. Máu tươi nhuộm đỏ thân kiếm, lóe ra kiếm quang càng thêm quý dị.

Ám Ma thiên kiếm xoay tròn vài vòng, thân kiếm bắt đầu lay động kịch liệt, khàn khàn niệm lên chú ngữ.

Một đạo trận pháp thật lớn xuất hiện ở phía trên Huyết Hồ cùng Ám Ma thiên kiếm, chậm rãi đi xuống, cho đến khi rơi xuống mặt đất rồi biến mất không thấy.

Huyết Hồ cảm giác mi tâm chợt lạnh, mở mắt ra, Ám Ma thiên kiếm cũng đã biến mất không thấy.

Bạn đang đọc truyện *Huyết Hồ Thiên Hạ: Cuồng Ngạo Sát Thủ Phi* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(dot)Net**.

Q.1 - Chương 5: Mi gian hình kiếm

Còn đang nghĩ hoặc, trong cơ thể truyền đến thanh âm của Âm Ma thiên kiếm:

“Chủ nhân, ta lấy hình thức ảo thuật tồn tại trong thân thể của người, chủ nhân chỉ cần đi hướng đông, đến Đông Minh hải vực liền có thể tìm ‘Thâm hải huyền chân kinh’! Nếu chủ nhân cần, chỉ cần nói một tiếng Âm Ma thiên kiếm, ta liền đi ra tương trợ!”

Hướng đông, là phương hướng mình mới chạy thoát. Chẳng lẽ nàng phải quay về đó? Suy tư một lát, Huyết Hồ vẫn quyết định làm một lần, thế giới này lấy ảo thuật làm chủ, dùng võ lực vì tôn, cho nên nàng phải trở nên cường đại, nàng sẽ đứng ở đỉnh cao của thế giới này! Khiến cho người đời nghe tên Huyết Hồ mà sợ hãi! Chỉ có đứng ở đỉnh cao mới không bị người khác thao túng!

Nàng, Huyết Hồ, vĩnh viễn không cam lòng làm người yếu, nàng phải làm một người chói sáng! Mà ‘Thâm hải huyền chân kinh’ nàng phải có được!

Hạ quyết tâm, Huyết Hồ liền chạy suốt đêm tới Đông Minh hải vực. Thấy phía trước có một cái tiểu điểm, nàng thật sự mệt đến muốn bất động, liền nhắc chân đi vào.

Tiểu nhị nhìn Huyết Hồ đi vào sắc mặt thoáng chốc trở nên tái nhợt, ngừng động tác trong tay, thân mình không khỏi run lên, giống như là nhìn thấy quỷ. Ánh mắt của nàng thật lợi hại làm cho hắn không dám nhìn thẳng, toàn thân lại tản mát ra sát khí

làm cho trái tim hắn lạnh lẽo, càng khủng bố là mi tâm của nàng còn có một đạo kiếm hình màu đỏ.

Huyết Hồ hoàn toàn không biết tiểu nhị sợ hãi cái gì, nàng cũng không biết bộ dáng nàng hiện tại, chỉ nghĩ là khuôn mặt có điểm bẩn, nhưng cẩn thận nhìn lại đầu không được kia cổ khí chất tự nhiên của nàng.

Huyết Hồ ở trên người tìm tìm, tìm ra một cái vòng ngọc, trực tiếp đưa cho tiểu nhị, liếc mắt nhìn tiểu nhị đang run rẩy một cái, thản nhiên nói:

“Cho ta một gian phòng sạch sẽ, còn nữa, mang nước tắm cho ta”

Nhìn nhìn cái vòng ngọc Huyết Hồ đưa, tiểu nhị hưng hăng run rẩy khóe miệng, người sáng suốt liếc mắt một cái có thể nhìn ra cái vòng tay kia căn bản là không đáng giá một xu, nhưng là tiểu nhị hiển nhiên là không dám đắc tội vị khách này, chỉ có thể đau lòng chịu đựng, sợ hãi nói:

“Cô, cô nương..... Chờ, ta mang ngay đi”

Đến khách phòng, Huyết Hồ dùng chút bữa tối đơn giản, không phải nàng đơn giản, mà là vòng tay nàng đưa tiểu nhị quả thật không đủ, tiểu nhị chỉ đưa chút bữa tối đơn giản, cũng may trước đây Huyết Hồ cái gì khổ đều nếm qua, cái này đối nàng mà nói cũng không tính cái gì, hơn nữa nàng lâu rồi chưa có ăn gì, lại hao phí nhiều sức lực như vậy nên có đồ ăn là tốt rồi, nàng cũng không nghĩ nhiều.

Dùng bữa tối xong, Huyết Hồ bảo tiểu nhị mang lên một thùng nước tắm ấm, liếc nhìn quần áo bẩn trên người, hơi hơi nhũ nhũ mảy, mặt không chút thay đổi đi tắm.

Vừa ngồi vào trước gương chuẩn bị buông tóc, Huyết Hồ liền thoáng nhìn mi tâm kiếm hình màu đỏ của mình, nghĩ là do Âm Ma thiên kiếm mà có, kiếm hình nhìn qua rất là yêu dị, nàng hiện tại rốt cục hiểu được tiểu nhị vì cái gì dùng ánh mắt như vậy nhìn nàng.

Lúc này, nàng mới dần dần đánh giá dung nhan của nàng: da thịt như ngọc, bóng loáng nhẵn nhụi, mặt mày tươi mát thanh nhã, giống như tranh vẽ, con ngươi trong suốt như nước suối, lại mang theo dã tính thị sát, thần sắc điểm anh, lộ ra mê người sáng bóng.

Bạn đang đọc truyện *Huyết Hồ Thiên Hạ: Cuồng Ngạo Sát Thủ Phi* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **wWw.EbookFull.Net**.

Q.1 - Chương 6: Diễm quang bắn ra bốn phía

Khỏe môi chậm rãi nâng lên, đẹp, nàng không thể không thừa nhận, nữ tử trước mắt đẹp đến cực điểm, dùng cụm từ ‘khuyên quốc khuyên thành’ cũng khó có thể hình dung mỹ mạo của nàng, tươi mát lại theo vài phần xinh đẹp, vài phần mỉa mai, vài phần cuồng dã.

Nàng cười khẽ, đậm nhạt như nước, xem ra ông trời đối với nàng cũng không tệ lắm, cho nàng dung nhan tuyệt thế. Huyết Hồ nở nụ cười, giống như cười nhạo, con ngươi lóe ra quang mang không rõ ý tứ hàm súc. Tay lấy cây trâm trên đầu xuống, đi đến trước giường, cời y phục nằm xuống. Nàng quá mức mệt nhọc, hơn nữa khối thân thể này thật yếu ớt, Huyết Hồ nằm một lát liền nặng nề ngủ.

Sáng sớm, ánh mặt trời xuyên thấu qua cửa sổ loang lỗ chiếu vào phòng, Huyết Hồ mở đôi mắt nhập nhèm vì buồn ngủ, từ trên giường bước xuống, cử động thất lưng một chút, thỏa mãn gọi lên khỏe miệng, rất nhanh, nàng liền sửa soạn xong, cố ý về đóa hoa che lấp kiếm hình trên mi tâm. Nhìn lại dung nhan mỉa mai hoặc động lòng người, nàng vừa lòng gật gật đầu, tùy ý dùng cây trâm vấn lên mái tóc, dùng qua bữa sáng đơn giản lại bắt đầu chạy đi.

Đến chợ, Huyết Hồ đưa mắt nhìn, rất náo nhiệt, ngựa xe như nước, người đến người đi, thanh âm rao hàng kéo dài không dứt.

Huyết Hồ lập tức bước vào y điểm, lựa chọn một bộ váy dài màu đỏ để thay. Màu đỏ là màu khó mặc nhất, không thích hợp vì có vẻ nó quá mức rêu rao, mà mặc ở trên người nàng, cũng là lóe lên ánh sáng làm cho hai mắt người ta đui mù.

Huyết Hồ giờ phút này, quần lụa mỏng màu lửa đỏ, hiện ra dáng người tuyệt mỹ của nàng, giống như vì nàng mà làm ra cộng thêm khí chất tao nhã, làn da trắng nõn, dung nhan tuyệt mỹ, quang điểm liền bắn ra bốn phía, thoáng chốc hấp dẫn hết ánh mắt của mọi người.

Chủ y điểm về mặt mang theo ý cười:

“Cô nương, nhìn người mặc bộ y phục này, quả thực chính là tiên nữ”

“Àn, bộ này, ta muốn” Huyết Hồ thân nhiên nói, giọng điệu lạnh như băng không có một tia độ ấm.

Nhiệt liệt trên khuôn mặt ông chủ trong nháy mắt đông cứng lại, tươi cười cương cứng một giây, lập tức lại cười nói:

“Cô nương, tổng cộng là 30 kim tệ, người xem.....”

Huyết Hồ tìm trên toàn thân, tìm ra một cái điều trụ đưa cho ông chủ.

Chủ y điểm ngẩn người, sắc mặt nháy mắt nghiêm túc, thần sắc mang theo dày đặc hèn mọn:

“Đi đi đi! Không có tiền còn mua quần áo cái gì, lại lấy cái thứ đồ hư này đến quấy rối! Mau vào trong đem bộ quần áo này thay ra cho ta, đừng làm dơ, ta còn muốn bán hàng!”

Huyết Hồ nghe vậy, con ngươi nháy mắt lạnh như băng, âm thanh lạnh lùng nói:

“Điều trụ này cầm lấy làm tín vật, về sau chờ ta có tiền liền cho người mang trả lại cho người”

“Người này kẻ nghèo hèn, không có tiền học người ta mua quần áo làm gì a! Còn khát, cho là lão tử dễ khi dễ phải không, nhanh đem quần áo cời ra cho ta!” Điều chủ hai tay chống hông, trên mặt thần sắc hèn mọn càng thêm rõ ràng, rất là tức giận nhìn Huyết Hồ.

Kẻ nghèo hèn, hừ! Huyết Hồ lúc này ở trong lòng cười lạnh một phen, hạ xuống mí mắt, che dấu con ngươi đang dao động, hơi ngẩng đầu, khôi phục biểu tình đậm nhạt, giờ lên một chút ý cười tà mị:

“Người có tin không, ta lập tức khiến cho người chỉ còn hai bàn tay trắng!”

Bạn đang đọc truyện *Huyết Hồ Thiên Hạ: Cường Ngạo Sát Thủ Phi* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Q.1 - Chương 7: Tiểu thư phế vật

Cả người Huyết Hồ tản mát ra hàn khí lạnh như băng, khiến cho mọi người không khỏi sửng sò, không khí bắt đầu đông lại, trở nên dị thường áp lực. Điều chủ không dám nhìn thẳng kia con ngươi dần dần lạnh như băng của Huyết Hồ, y không rõ, một tiểu nha đầu sao lại có khí thế lớn như vậy?

“Giờ đây?! Đây không phải nhị tiểu thư phế vật của Lam gia sao?”

Ngoài cửa truyền đến một giọng nam thật dễ nghe, đánh vỡ bầu không khí yên lặng, khiến cho đám người xung quanh bùng tỉnh.

“Thái tử điện hạ”

Không biết trong đám người là ai kêu một câu, nháy mắt, mọi người rầm rầm quỳ xuống hành lễ.

Huyết Hồ vẫn như trước đứng thẳng tại chỗ, theo tiếng nói nhìn lại, con ngươi lạnh nhạt nhẹ nhàng liếc liếc mắt một cái người vừa tới, trên mặt không hề lộ ra một tia tình cảm dao động.

Âm Lăng Triệt, Huyền Minh quốc thái tử, mặc một bộ bạch y, khuôn mặt thanh tú, mang một bộ dáng thư sinh, ánh mắt lại lộ ra vài phần ngoan lệ, một đôi con ngươi mang theo vài phần ngạo ngược tựa tiểu phi tiểu nhàn Huyết Hồ, trong mắt, hiện lên một tia ý tứ không rõ hàm xúc.

Hắn vốn là đi ra tìm hiểu tin tức, cũng không có gì đặc biệt, nhưng lại phát hiện nhị tiểu thư phế vật Lam gia Lam Vũ Lạc mất tích nhiều ngày nay xuất hiện, mà theo trực giác, hắn cảm giác nàng cùng một bộ dáng ngày xưa khác nhau hoàn toàn làm hắn rất là tò mò, vì thế, liền dừng cước bộ.

Cẩn thận xem xét, Lam Vũ Lạc dung nhan tuyệt thế như vậy, như thế nào trước kia hắn chưa từng biết, nhưng, làm cho hắn càng thêm kỳ quái là, cái kia phế vật hoa si lần này thấy hắn cư nhiên không có đuổi theo hắn, la hét phải gả cho hắn mà là thái độ lạnh nhạt giống như không biết hắn.

Không thể nghi ngờ là điều này đã khơi mào hứng thú của hắn. Hắn rất muốn nhìn xem, Lam Vũ Lạc lại muốn diễn trò gì với hắn! Nếu nàng muốn dùng loại phương pháp này để hấp dẫn ánh mắt hắn thì nàng quả thật đã làm được!

Làm cho hắn bất ngờ là, Huyết Hồ mặt không chút biểu tình nhấc chân lập tức đi ra ngoài, thời điểm bước qua bên người hắn, cư nhiên không có dừng lại. Nhất thời, Âm Lăng Triệt cảm thấy một trận thất bại, hơi hơi nhíu mày, nhìn bóng dáng của nàng lên tiếng:

“Lam Vũ Lạc!”

Huyết Hồ không có chút ý tứ dừng lại, Âm Lăng Triệt bước nhanh đi tới, đứng ở trước mặt Huyết Hồ, kêu lên:

“Lam Vũ Lạc, bản thái tử gọi ngươi, ngươi không nghe thấy sao?”

Huyết Hồ nhíu nhíu đôi mi thanh tú, sâu trong đôi con ngươi xuất hiện tia nghi hoặc, biểu tình vẫn lạnh như băng, thản nhiên nói:

“Ngươi nhận sai người, xin tránh đường!”

Âm Lăng Triệt nghe vậy đầu tiên là một trận kinh ngạc, sau đó, mở ra chiết phiến ngả ngón nâng cằm Huyết Hồ, nhìn chăm chăm dung nhan như ngọc của nàng, nghĩ đến cái gì rồi tà khí cười:

của

“Ha ha, bản thái tử lại không biết ngươi sao?! Nhị tiểu thư phế vật Lam gia, nếu ngươi muốn dùng loại phương pháp này hấp dẫn sự chú ý của bản thái tử, vậy ngươi đã thành công! Bản thái tử có thể lập tức đi Lam phủ đưa sính lễ, nạp ngươi làm thiếp!”

Bạn đang đọc truyện *Huyết Hồ Thiên Hạ: Cường Ngạo Sát Thủ Phi* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở EbookFull.Net.

Q.1 - Chương 8: Chó ngoan không sửa bậy

(*) Hào câu không đỡ nói, chán nói không tốt câu: chó ngoan không sửa bậy, sửa bậy là chó điên

Huyết Hồ nghe vậy khuôn mặt nhỏ nhắn thoáng chốc âm trầm xuống, ánh mắt xẹt qua một chút tàn nhẫn, lạnh lùng nhìn chăm chăm Âm Lăng Triệt, nói gần một tiếng:

“Không muốn chết thì thu hồi lời nói bản thiêu của ngươi lại!”

Âm Lăng Triệt rõ ràng bị cổ ngoan kính của Huyết Hồ làm cho kinh ngạc, giây tiếp theo, liền khôi phục bộ dáng bình thường, cầm cây quạt tao nhã quạt, mặt mày hờ hờ nhìn Huyết Hồ:

“Như thế nào, làm thiếp của bản thái tử như thế nào?”

Huyết Hồ nghe vậy chán ghét nhìn lướt qua Âm Lăng Triệt, lập tức bước qua hắn. Đúng là đồ rác rưởi! Nàng Huyết Hồ khinh thường quan tâm!

Nhưng mà, Âm Lăng Triệt cũng chưa từ bỏ ý định, bước nhanh tiến lên, chắn phía trước Huyết Hồ, hứng thú dạt dào nhìn người trước mặt, bạc môi khẽ mở:

“Như thế nào, chê địa vị còn thấp? Vậy bản thái tử liền phong ngươi làm sùren phi như thế nào?”

Sùren phi, kia nhưng là vị trí bao nhiêu nữ tử tha thiết ước mơ, hấn cũng không tin, nàng Lam Vũ Lạc vẫn khinh thường vị trí đó.

Nam nhân diện này, thật đúng là không biết xấu hổ, thực cho chính mình là bánh trái thơm ngon tỏa hương ngào ngạt hấp dẫn người sao? Đừng nói là sùren phi, mà đem cả Huyền Minh quốc đến trước mắt nàng, Huyết Hồ nàng cũng khinh thường, Huyết Hồ nàng là ai? Nàng cần là cả đời nhất thế một đôi nhân! Là nam nhân có thể cùng nàng sống vai đứng ở đỉnh thế giới! Mà nam nhân không biết sống chết này dám mơ tưởng nàng? Thật sự là buồn cười đến tột cùng!

Giờ lên một chút cười lạnh, Huyết Hồ hai tròng mắt lạnh nhạt hướng đến Âm Lăng Triệt, thản nhiên nói:

“Không biết thái tử có hay không nghe qua một câu”

Nhìn hấn biểu tình thập phần hứng thú, nàng cười thần bí, nói tiếp:

“Đó là, hảo câu không đỡ nói, chán nói không tốt câu!”

Âm Lăng Triệt nghe vậy khuôn mặt tuấn tú liền trầm xuống, nàng cư nhiên đem hấn so sánh với chó, cái này đối với người kiêu ngạo như hấn mà nói quả thực là vô cùng nhục nhã! Chỉ là con gái của một tướng quân cũng dám kiêu ngạo như thế! Thu hồi kia bộ dáng bất cần đời, hấn lạnh giọng quát:

“Lam Vũ Lạc, những lời này của ngươi sẽ mang đến họa diệt môn cho gia tộc của ngươi, ngươi hiểu không?!”

Huyết Hồ nghe thấy sắc mặt lại đông lạnh vài phần, ánh mắt tràn đầy oán giận, tác phong của nàng là một người làm một người chịu, liên lụy người khác, kia cũng không phải là tác phong của nàng. Âm thanh lạnh lùng của nàng vang lên, nói:

“Thái tử điện hạ, ta nghĩ ngươi bây giờ còn chưa rõ tình trạng lắm, ta không phải cái gì Lam Vũ Lạc như ngươi nói! Cho nên, hy vọng ngươi không cần liên lụy người khác!”

“Ha ha, ngươi không phải Lam Vũ Lạc, vậy ngươi quan tâm sinh tử tồn vong Lam gia làm gì?!” Âm Lăng Triệt dường như bắt được nhược điểm của nàng, cười rất là tà ác.

Buồn cười! Cái gì Lam gia, sinh tử của người Lam gia cùng nàng có cái mối quan hệ gì, nàng chính là không nghĩ vì chính mình mà vô cớ làm liên lụy đến người khác.

Huyết Hồ nhíu nhíu mày, lạnh lùng nói:

“Thái tử điện hạ, ta hy vọng ngươi không cần đem chuyện này liên lụy đến bất luận kẻ nào, nếu không.....”

Huyết Hồ hít lại hai hơi, mâu trung lãnh ý dày đặc, nói tiếp:

“Hậu quả, ngươi tuyệt đối không tưởng tượng nổi!” Dứt lời, liền mặt không chút thay đổi bước đi.

Bạn đang đọc truyện *Huyết Hồ Thiên Hạ: Cuồng Ngạo Sát Thủ Phi* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Q.1 - Chương 9: Khi dễ ta, giết! (1)

Nhìn chằm chằm bóng dáng Huyết Hồ đã đi xa, Âm Lăng Triệt trên mặt tràn đầy suy nghĩ sâu xa. “Ba” gấp lại chiết phiến, cười lạnh nói:

“Bản thái tử muốn nhìn xem ngươi muốn làm gì!”

Huyết Hồ đi qua một góc đường, dư quang bỗng nhiên lóe lên, thoáng nhìn mấy bóng dáng lén lút phía sau, khóe miệng chậm rãi giờ lên một chút ý cười thị huyết liền đổi lại hướng đi. Mạnh mẽ xoay người, thả người nhảy lên trên nóc nhà, hồ hững nhìn chăm chú vào hết thấy ở phía dưới.

P phía dưới rất nhanh xuất hiện vài Hắc y nhân, Hắc y nhân ánh mắt tìm kiếm bóng dáng Huyết Hồ ở chung quanh. Không nhìn thấy bóng dáng nàng, Hắc y nhân nhìn nhau thật nghi hoặc. Thấy vậy Huyết Hồ cười khẽ ra tiếng:

“Mấy vị đây là đang tìm ta!”

Nói xong, nàng từ nóc nhà nhảy xuống, ánh mắt trong trẻo nhưng lạnh lùng mang theo khí chất xơ xác tiêu điều, đảo qua Hắc y nhân trước mắt.

Hắc y nhân ánh mắt lạnh lùng, đờng đờng sát khí.

Trong đó một cái hình như là đầu lĩnh Hắc y nhân, từ giữa Hắc y nhân đi ra, ánh mắt như rắn độc nhìn chăm chăm Huyết Hồ, phát phát tay, quát:

“Bắt lấy nàng cho ta!”

“Muốn bắt Huyết Hồ ta, kia cũng phải nhìn người có đủ tư cách hay không!”

Huyết Hồ cười lạnh, đối với người vọt tới không lưu tình chút nào đá ra một cước, hung hăng đá ra thật xa, sau đó thân mình một cái cấp tốc xoay tròn, một tay nắm lấy cổ Hắc y nhân, chỉ nghe “Răng rắc” một tiếng, Hắc y nhân liền không hề báo trước xụi lơ xuống, tròng lớn ánh mắt, một bộ dáng không thể tin thoáng chốc đều cương ở tại trên mặt.

Hắc y nhân còn lại nhìn đồng bạn chết đi, tốc độ đều là chậm lại một giây, gất gao tròng mắt nhìn Huyết Hồ, không hiểu một cái phế vật khi nào đã trở nên cường đại như vậy rồi. Tiếp theo, cái kia đầu lĩnh rống lên một câu:

“Các huynh đệ, lên! Bắt luận sống chết!”

“Khi dễ ta, giết!”

Huyết Hồ chột quát một tiếng, nghiêng người một cái, một cước nhanh như thiểm điện đem Hắc y nhân nhanh chóng đá đi, xoay người, tránh thoát một phen lợi kiếm, đồng thời một tay tiếp nhận thanh kiếm rơi xuống, đối với người đằng sau chém một kiếm, xuất thủ lưu loát xinh đẹp.

Lợi kiếm đâm vào ngực người nọ, theo tay Huyết Hồ nhanh chóng rút ra, máu tươi phảng phất như nước suối phun mạnh ra. Máu đỏ rơi xuống, nhiễm đỏ một mảnh đất, mùi máu tươi gay mũi tràn ngập bay lên, màu đỏ điểm lệ cũng không làm giảm đi khí thế huyết của nàng.

Chỉ thấy nàng một thân quần áo hồng y, nhìn chăm chăm Hắc y nhân liền nâng kiếm chặt bỏ một cái lại một cái đầu Hắc y nhân, một kiếm lại một kiếm đâm vào ngực Hắc y nhân, kia động tác, mau, chuẩn, ngoan, hết thấy đều là một chiêu trí mạng.

Giờ phút này nàng giống như Tu La khủng bố, đôi mắt đã sớm nhiễm đỏ.

Trên nóc nhà xuất hiện một bóng dáng màu đen đầu đội đầu lạp, hắc sa che khuất kia khuôn mặt tuần mỹ. Thấy một màn thị huyết này, trong lòng nổi lên một cỗ cảm giác hứng thú, con người tối đen hiện lên một chút ánh sáng ý vị thâm trường.

“Huyết Hồ sao?” hắc cười khê, chậm rãi gọi lên khoe môi, ánh mắt thâm ý nhìn hết thấy.

Bạn đang đọc truyện *Huyết Hồ Thiên Hạ: Cường Ngạo Sát Thủ Phi* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở wWw.EbookFull.Net.

Q.1 - Chương 10: Khi dễ ta, giết! (2)

Trong khoảnh khắc, một đám Hắc y nhân đều đã ngã xuống đất, bộ dáng khi chết đều là cực kỳ khủng bố, còn vô cùng thê thảm. Còn lại ba cái Hắc y nhân về mặt hoảng sợ tròng mắt nhìn Huyết Hồ, con người tràn đầy vẻ không thể tin.

Huyết Hồ ngạo nghễ nhìn thẳng ba Hắc y nhân trước mặt, neho lại hai tròng mắt, khoe miệng giờ lên một chút thị huyết lãnh ý, khê mở môi đỏ mọng, thanh âm lạnh như băng làm cho người ta rùng mình vang lên:

“Các người muốn chết như thế nào?”

Hắc y nhân nhìn nhau vài lần, nhẹ nhàng gật đầu với nhau, nâng kiếm hướng Huyết Hồ chém tới.

Huyết Hồ giờ lên một chút tươi cười xinh đẹp nhưng ý cười cũng không đạt đến đáy mắt, con người một mảnh lạnh như băng, u ám thâm thúy, mang theo nhẹ nhẹ hàn khí làm cho mọi người không dám nhìn thẳng, thanh âm hồ hững vang lên:

“Muốn chết?! Được thôi, thành toàn các người!”

Dứt lời, Huyết Hồ một cước đạp trên vách tường, thân mình nhỏ nhắn liền bay lên, nâng kiếm liền bổ về phía Hắc y nhân sắp đâm mình. Hai kiếm chạm vào nhau, sát khí tung bay.

Huyết Hồ hơi hơi gọi lên khoe môi, giờ lên một chút thị huyết ý cười, đồng tử co rút nhanh, một cước đá hướng bên cạnh Hắc y nhân đi lên, múa lên lợi kiếm trong tay, vẽ một đạo kiếm hoa xinh đẹp bổ xuống, máu rơi xuống như mưa.

Kiểm cấp tốc đâm vào ngực Hắc y nhân, Huyết Hồ nổi giận gầm lên một tiếng, rất nhanh rút ra lợi kiếm. Đối với kiếm đâm trên không là chắc chắn nhất, nhất thời lửa hoa văng khắp nơi, một cước đồng thời đem một bên thi thể đập ra ngoài, ngẩng đầu lãnh mầu nhìn về phía trên, đưa cọt gọi lên khoe miệng lạnh lùng nói:

“Chờ không không sao? Ta liền đưa ngươi xuống địa ngục!”

Bay nhanh giờ lên kiếm trong tay, thân mình nghiêng mạnh về phía sau, tránh thoát thanh kiếm bay phía trước, một bên đối phó Hắc y nhân phía trên, một bên đối với Hắc y nhân phía trước âm thanh lạnh lùng nói:

“Đừng nóng vội, một hồi sẽ đến lượt ngươi!”

Huyết Hồ trực tiếp cầm kiếm trong tay hướng tới người phía trước ném ra ngoài, rồi thân mình liên tục về phía sau rút lui, người phía trên thấy vậy phi thân hạ xuống, lợi kiếm mang theo một cỗ kiếm khí cường đại thẳng tắp đâm tới.

Ở thời điểm kiếm sắp chạm đến Huyết Hồ, Huyết Hồ đột nhiên dừng lại cước bộ, khoe miệng giờ một chút thâm ý tựa tiểu phi tiểu. Chỉ thấy nháy mắt sợi tóc loạn vũ, vẩy dài màu đỏ tung bay đầy trời, phảng phất như Hỏa Phượng Hoàng trên bầu trời, xinh đẹp tuyệt thế, kinh diễm thể nhân.

Ngon tay Huyết Hồ xuất ra một cây tơ vàng, nghiêng người một cái tơ vàng vòng quanh cổ Hắc y nhân. Ánh mắt hiện lên ánh sáng lạnh tràn đầy sát khí sôi trào. Cổ tay mạnh mẽ dùng sức lôi kéo, Hắc y nhân đầu tựa như bóng cao su ngã nhào xuống dưới, kia về mặt thị huyết ngoan ý như trước dừng lại ở trên mặt.

“Ngươi không phải muốn chết sao?!”

Huyết Hồ đưa cọt nhìn về phía Hắc y nhân sớm há hốc mồm, gọi lên khoe môi. Con ngươi mang theo lãnh ý dày đặc.

Bạn đang đọc truyện *Huyết Hồ Thiên Hạ: Cường Ngạo Sát Thủ Phi* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Q.1 - Chương 11: Khi dễ ta, giết! (3)

Tiếng động của ác ma địa ngục truyền đi, ngõ nhỏ bao phủ một cỗ khí tức tử vong, thi thể khắp nơi, máu tươi chảy thành sông.

Hắc y nam từ đứng trên nóc nhà nhìn rõ một màn huyết tinh này, khoe miệng hơi hơi co rút. Con ngươi tràn đầy thâm ý. Giờ phút này, hẳn đúng là có chút đau lòng vì nữ tử đầy người tràn ngập sát khí dưới kia.

Thân thủ nàng thuần thực, thủ pháp kỳ dị, giết người không chớp mắt đều làm cho hắn cảm thấy tò mò cùng chua xót, hẳn khó có thể tưởng tượng một hoàn cảnh như thế nào có thể huấn luyện ra một sát thủ như vậy, đến tốt cùng nàng đã trải qua cuộc sống như thế nào. Nữ tử bình thường ở tuổi này hẳn là nên được cha mẹ cưng á, nhưng là nàng, lại ngoan tuyệt như vậy, thủ pháp giết người độc ác khiến ngay cả hắn đều mặc cảm.....

Đưa mắt nhìn xa xa thấy một làn khói lửa màu lam bay lên trời, hẳn dừng một chút cước bộ, thật chăm chú nhìn bóng người phía dưới một lát, nhắc chân, một cái lác mình liền biến mất vô tung vô ảnh (không thấy bóng dáng).

Nhìn Hắc y nhân ngốc lăng đứng tại chỗ, Huyết Hồ nâng chân lên, chậm rãi đi đến phía trước. Trên mặt lộ vẻ một chút ý cười tà khí, khiến cho Hắc y nhân cả người mao cốt tung nhiên (nổi da gà).

Hắc y nhân giờ phút này mặt đã xám như tro tàn, giống như thấy tử thần đang chậm rãi tới gần hắn. Tâm hắn như bị lăng trì, ngày thường tuy giết nhiều người nhưng hôm nay, nhìn thấy cảnh tượng huyết tinh này, hai chân không khỏi run lên.

“Muốn sống sao?” Huyết Hồ khoe môi gọi lên, cười mỉ hoặc xinh đẹp, nhưng ý cười cũng không đạt đáy mắt, con ngươi như trước thật bình thản, lãnh ý lạnh lạnh.

Hắc y nhân nghe vậy đầu tiên là vẻ mặt vui sướng, con ngươi lóe sáng, giống như gặp được một tia hy vọng sống, giống như bắt được một cây cứu mạng khi tiếp cận cái chết, kích động không thôi. Hắc y nhân rất là kinh ngạc, mặt sáng như đuốc, không thể tin được nhìn chăm chăm Huyết Hồ. Thanh âm là rung rung lên tiếng:

“Ngươi, ngươi, có ý tứ gì?”

Thời điểm cách Hắc y nhân chỉ có vài bước chân, Huyết Hồ dừng bước, neoh lại hai mắt, con ngươi trong trẻo nhưng lạnh lùng nhẹ nhàng nhìn vào Hắc y nhân:

“Nói, vì cái gì muốn giết ta! Ai phái các ngươi đến!”

Hắc y nhân hiển nhiên rất là do dự, mấp máy môi không biết nên làm thế nào. Trong ánh mắt tràn đầy tuyệt vọng. Bởi vì hắn biết rõ ràng, nói ra là chết, không nói ra cũng chết.

“Không nói?”

Huyết Hồ cười thật bí hiểm, nhìn qua tà khí vô cùng. Nàng cúi đầu, ngón tay ngọc son màu xanh nhạt cầm lên lọn tóc đen nhàn nhả đùa bỡn rồi ngừng đầu, con ngươi tràn đầy hàn khí bức người mang theo mấy phần nghiền ngẫm:

“Ta có rất nhiều biện pháp khiến cho ngươi nói. Ngươi đã nghe qua một loại phương pháp tra tấn người này chưa, chính là trước đánh gãy gân tay gân chân của ngươi, cho ngươi không thể động đậy! Sau đó, chính là rất tốt đùa giỡn ngươi.....”

Lưu quang trong ánh mắt Huyết Hồ hiện lên, cười cực kỳ tà ác.

Hắc y nhân trừng mắt nhìn Huyết Hồ. Khuôn mặt tràn đầy vẻ khiếp sợ, sắc mặt tái nhợt một mảnh, so với thấy quỷ còn ghê mình hơn.

Bạn đang đọc truyện *Huyết Hồ Thiên Hạ: Cuồng Ngạo Sát Thủ Phi* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Q.1 - Chương 12: Ma tôn hiện thân

Huyết Hồ không khỏi nâng lên đôi mi thanh tú, lại phát giác chung quanh xuất hiện một cỗ hơi thở bất thường hướng tới chính mình, mạnh mẽ xoay người, thấy một hắc y nam tử mặt mang màu bạc mặt nạ. Mặt nạ tản ra ánh sáng lạnh lẽo, trong mắt tất cả đều là lạnh lùng trí mạng, trên người lại mang theo cỗ khí chất xòe xác tiêu điều! Nam tử này thân phận chắc chắn cũng không tầm thường!

Nam tử đưa mắt nhìn Hắc y nhân quỷ trên mặt đất, giọng nói trong trẻo nhưng lạnh lùng không hề mang theo một tia cảm tình:

“Nhiệm vụ thất bại, ngươi còn sống làm gì chứ?!”

Hắc y nhân ngẩn ra, trong mắt một mảnh tỉnh mạch, do dự một lát liền đối với chính mình đánh xuống một chưởng, thân mình “Phanh” một tiếng ngã xuống đất, máu tươi trong khoảnh khắc liền nhuộm đỏ một khoảng đất.

Huyết Hồ thần nhiên liếc liếc mắt một cái, khuôn mặt không có một tia dao động.

Nam tử khinh thường liếc liếc mắt nhìn thi thể khắp nơi, ánh mắt ẩn ẩn có một chút tức giận, thanh âm trầm thấp lại từ tính phiêu đăng trong không khí:

“Lam Vũ Lạc, mấy ngày không thấy, ngươi lại trở nên lợi hại như thế! Xem ra bản tôn đã xem nhẹ ngươi, Lam gia các ngươi, tâm tư đều sâu như thế, quả thật là không có gì tốt!”

Huyết Hồ nhíu mi, Lam Vũ Lạc, phế vật tiểu thư Lam gia, xem ra mình chiếm thân thể người ta, vừa mới thái tử hành vi cổ quái nàng đại khái đã hiểu được. Nhưng nam tử trước mắt là ai? Thanh âm này sao lại nghe quen như vậy? Nghĩ nghĩ, đồng tử nàng co rút lại, sắc mặt thoáng chốc đông lạnh vài phần, ngay ấy nàng nằm trong quan tài nghe được chính là thanh âm này.

“Ta không phải Lam Vũ Lạc!”

Huyết Hồ lời nói trong trẻo nhưng lạnh lùng không mang theo một tia cảm tình.

Nam tử đùa cợt nhìn sắc mặt đông lạnh của Huyết Hồ:

“Như thế nào? Nhanh như vậy liền giả bộ như không biết ?!”

“Ta là Huyết Hồ. Mặc kệ ngươi là ai! Nhưng là ta cảnh cáo ngươi, ta không phải Lam Vũ Lạc như ngươi nói! Ngươi đây nghĩ đến chịu chết thì ta không ngại thành toàn cho ngươi!”

Đôi mắt Huyết Hồ dày đặc hàn khí, giọng điệu lãnh liệt, nâng cằm ngạo nghễ nhìn thẳng nam tử ngân bạch mặt nạ kia. Tuy rằng nàng không có hoàn toàn nắm chắc là có thể chiến thắng đối phương, cũng không biết chi tiết đối phương. Nhưng là muốn khi dễ Huyết Hồ nàng, quả thực là vọng tưởng!

Nam tử ngân bạch mặt nạ hiển nhiên có một trận kinh ngạc. Lập tức, đôi mắt hiện lên một tia chán ghét cùng tức giận. Nữ nhân này, trước kia bộ dáng ôn nhu yếu đuối ngốc nghếch nhất định là giả bộ cho người khác nhìn. Hiện tại rốt cục lộ ra bộ mặt thật, người Lam gia, quả thật là ác độc đến cực điểm!

Ánh mắt lợi hại của nam tử bắn về phía Huyết Hồ, lạnh giọng quát:

“Lam Vũ Lạc! Đừng dùng chiêu này với bản tôn. Ngươi tốt nhất nên tự giác đi theo bản tôn đi!”

“Đi theo ngươi? Chẳng lẽ ngươi xem trọng ta?”

Huyết Hồ còn thật sự chỉ vào chính mình hỏi, con ngươi hiện lên một chút tàn nhẫn chột lóe rồi biến mất, cao thấp đánh giá nam tử mặt nạ ngân bạch một phen, chặc chặc nói:

“Đáng tiếc, ngươi không vào được mắt bản cô nương!”

Dứt lời, nam tử mặt nạ ngân bạch khóe miệng run rẩy, theo sau cười ha ha:

“Muốn quyến rũ bản tôn, hừ! Coi trọng ngươi, trừ phi là mắt bản tôn bị mù!”

“Nga? Phải không?”

Huyết Hồ gật gật đầu, vẻ mặt suy nghĩ sâu xa, thản nhiên nói:

“Có lẽ, sẽ có một ngày như vậy”

“.....”

Bạn đang đọc truyện *Huyết Hồ Thiên Hạ: Cuồng Ngạo Sát Thủ Phi* được tải miễn phí tại Ww.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

Q.1 - Chương 13: Thánh huyền thú

“Lam Vũ Lạc, bản tôn không có nhiều thời gian vô nghĩa với ngươi!”

Nam tử ngân bạch mặt nạ quát lớn một tiếng, lắc mình một cái liền xuất hiện ở trước mặt Huyết Hồ. Tốc độ kia khiến Huyết Hồ không khỏi kinh hãi, trên mặt hiện lên một chút tàn nhẫn, lúc này một cước đá qua, nam tử mặt phi thân nhảy liên nhẹ nhàng tránh thoát .

Huyết Hồ liên tục lui về phía sau, khởi động tơ vàng trên tay, hướng nam nữ đeo mặt nạ đánh tới, tay áo bào hần vung lên, một đạo bạch quang hiện lên, ngăn cản động tác của tơ vàng.

Huyết Hồ sắc mặt cả kinh, người này công phu rất cao! Lúc này không dám chậm trễ, thật cẩn thận quan sát chiêu thức của nam nữ. Nhìn nam tử đeo mặt nạ đánh tới một chưởng, Huyết Hồ hét lớn một tiếng:

“Ám Ma thiên kiếm!”

Con mắt hiện ra ánh sáng lạnh, thân hình nhỏ nhắn bay lên không trung, quỹ dị hồng quang bảo kiếm lóe lên một cái liền xuất hiện ở trong tay Huyết Hồ, đối nam tử phía dưới hung hăng đâm tới.

Y điểm nhẹ mũi chân, thân mình liên tục bay ngược về phía sau. Ám Ma thiên kiếm chuyển hướng thẳng hướng nam tử. Sắc mặt hần hơi đổi, lúc này không dám khinh thường, Ám Ma thiên kiếm này, hần tất nhiên là nghe nói qua . Ám Ma thiên kiếm, vừa chính vừa tà, là thần kiếm thượng cổ đầu tiên, là chìa khóa mở ra ngũ đại kỳ bảo có một không hai, uy lực vô cùng, làm cho hần nghi hoặc là như thế nào rơi vào trong tay Lam Vũ Lạc.

Nếu ngày sau Lam Vũ Lạc cường đại, hậu quả không tưởng tượng nổi, như vậy kế hoạch hần trả thù Lam gia sẽ toàn bộ ngấm nước nóng (hông kế hoạch). Hần phải thừa dịp lúc cánh chim của nàng chưa đầy đặn trừ bỏ, tránh hậu hoạn sau này! Nghĩ vậy, ánh mắt nam tử ngân bạch mặt nạ mây mù quay cuồng, sát ý sôi trào, nếu không phải hần mang theo mặt nạ sẽ thấy được dung nhan tuyệt mỹ kia tràn đầy ngoan tuyệt tuyệt đối không bỏ qua.

“Thánh huyền thú!”

Nam tử hét lớn một tiếng, lập tức cuồng phong gào thét, y bào hần bay lên, mặc gió điên cuồng, khí thế thị huyết cuồng vọng nhảy mất bùng nổ. Một đầu giống như quái thú mãnh hổ xuất hiện ở trên không.

Mãnh thú giương bốn máu (mỏm to), mặt mũi hung tợn, ánh mắt ngoan độc, rất là hung ác đánh về phía Huyết Hồ.

“Chủ nhân, đi mau! Người không có huyền thuật, uy lực của ta cũng không có cách cho người sử dụng, trước mắt ta không làm gì được thánh huyền thú này!”

Huyết Hồ sớm đỏ mắt, chưa thử qua làm sao biết không làm gì được nó! Huy kiếm liền hướng mạnh thủ chém tới. Bỗng nhiên cảnh tượng kỳ dị đã xảy ra, thánh huyền thú cứ nhiên xuyên qua Ám Ma thiên kiếm, không hề bị tổn thương.

Mà Huyết Hồ không có vận khí tốt như vậy, một trận đau nhức truyền đến, chỗ bả vai đã xuất hiện một đạo vết thương. Giây tiếp theo, máu tươi rơi xuống, Huyết Hồ hơi hơi nhú nhú mảy, phần nộ mãnh liệt đã kích thích Huyết Hồ. Huyết Hồ lại huy kiếm bỏ tới. Nhưng mà, thánh huyền thú liền giống như không khí, Huyết Hồ chém một lần lại một lần xuyên thấu thân thể không lồ của thánh huyền thú đều thất bại

Bạn đang đọc truyện *Huyết Hồ Thiên Hạ: Cuồng Ngạo Sát Thủ Phi* được tải miễn phí tại WwW.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(dot)Net**.

Q.1 - Chương 14: Tuyệt Liên Bích

Huyết Hồ một bên ứng phó nam tử ngân bạch mặt nạ, một bên trốn tránh công kích của thánh huyền thú. Trong nháy mắt, miệng vết thương trên người Huyết Hồ lại nhiều lên rất nhiều. Dần dần, nàng cảm giác được thể lực không chống đỡ nổi nữa, cả người đau nhức giống như bị xé rách.

“Đi, chủ nhân! Nếu còn tiếp tục hậu quả là không thể chịu nổi!”

Huyết Hồ là người co được dẫn được. Xem tình hình này cũng không thể không đi. Thủ hôm nay, ngày sau báo! Huyết Hồ khẽ cắn môi, cấp tốc lui về phía sau.

“Còn muốn chạy!”

Nam tử tức giận quát, phi thân chặn lại đường lui của Huyết Hồ, đánh một chưởng về phía nàng.

Đồng tử Huyết Hồ co rút nhanh, sát khí trong mắt càng sâu, nắm chặt tay, giống như phát ra công lực toàn thân, chỉ nghe nàng hét lớn một tiếng:

“Vũ chi bạo”

Nháy mắt, mây đen kéo đến, mây mù quay cuồng. Trong chớp mắt đã xuất hiện mưa to. Càng kỳ dị hơn là toàn bộ cơn mưa đều hướng tới nam tử ngân bạch mặt nạ.

Nam tử trong đầu khiếp sợ. Trước mắt đã không nhìn rõ tình hình bên ngoài, chỉ cảm thấy thân thể không chịu nổi, không thể nào thoát ly khỏi cảnh. Chỉ có thể bất lực chính mình bình tĩnh, cảm thụ hết thảy bên ngoài, tùy thời đều chuẩn bị công kích.

Ánh mắt Huyết Hồ lãnh liệt nhìn lướt qua mưa to tập trung vào nam tử. Giây tiếp theo, nàng lắc mình một cái liền biến mất.

Huyết Hồ rời đi, mưa to rất nhanh liền ngừng lại, mây đen dần dần tan đi, ánh mặt trời sáng lạn vô cùng. Hết thảy cảnh tượng tốt đẹp giống như cười nhạo nam tử ngân bạch chật vật đến cực điểm.

Nam tử ngân bạch chậm rãi ngẩng đầu, con ngươi tràn đầy vẻ không cam lòng cùng âm ngoan. Một ý niệm đáng sợ xuất hiện ở trong đầu, chẳng lẽ nàng biết hồ phong hoán vũ? Nàng rốt cuộc là ai, trận mưa này đến thật sự là quỷ dị, mưa lại kỳ dị nhanh, hết thảy đây là trùng hợp hay là.....

Hắn không dám nghĩ tiếp, con ngươi lạnh lùng từ bỏ một mảnh âm ngoan, còn mang theo vài phần khiếp sợ cùng không tin được.

.....

Huyền Minh quốc ở ngoại ô kinh đô Minh thành có ngọn núi bây giờ chất đầy thi thể, mùi máu nồng nặc. Hắc y nam tử đội mũ lập sắc mặt âm trầm, con ngươi u ám thâm thúy nhìn chằm chằm thi thể. Cát tiếng hỏi bốn người ở sau:

“Có thể có điều tra ra cái gì? Là thái tử làm?”

“Thuộc hạ vô năng, vẫn chưa tra được. Thời điểm bọn thuộc hạ đuổi tới, nơi này đã như thế này”

Bốn người trung niên nam tử một thân Nguyệt Hoa trường bào, đối nam tử khuôn mặt tuấn tú chấp tay rất là cung kính nói.

Hắc y nam tử nghe vậy, nhú nhú mảy, phân phó nói:

“Tiếp tục tra, Tuyệt Liên Bích tuyệt đối không thể rơi vào tay thái tử!”

Bốn người nhất tề chấp tay nói:

“Dạ, thuộc hạ lĩnh mệnh!”

Bạn đang đọc truyện *Huyết Hồ Thiên Hạ: Cường Ngạo Sát Thủ Phi* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Q.1 - Chương 15: Ấn định rồi

Hắc y nam tử mang đầu lạp xong việc liền hướng ngõ nhỏ kia chạy qua. Đập vào mắt là thi thể đầy đất, bóng dáng màu đỏ kia lại không biết đi nơi nào. Nam tử cảm giác được trong lòng một trận trống rỗng.

Hốt hoảng nhìn nhìn vũng nước, ngẩng đầu nhìn trời cao, con người tối đen của hắc y nam tử hiện lên một đạo u quang, cảm thấy có chút không thích hợp. Chính mình vận dụng khinh công từ trong rừng chạy tới cũng bắt quá một chút, như thế nào xuất hiện nước ở đây. Nhưng trong lòng lại bắt đầu vì hồng y nữ tử kia lo lắng.

Hắn bắt đầu hiểu được, thời điểm hắn vì nàng dừng lại, một khắc ánh mắt hắn dừng ở trên người nàng, rốt cuộc hắn liền bị hấp dẫn, rốt cuộc không an tâm.

Ánh mắt của nàng thật quật cường, hào quang của nàng, thị huyết của nàng, khí chất ác độc của nàng không một tiếng động làm rung động tâm hắn, làm cho hắn rốt cuộc không thể quên. Giờ khắc này hắn hiểu được, tiểu hồ ly này đã ấn định rồi!

“Chính là phía trước, quan gia, bên trong có thiệt nhiều thi thể!”

Hắc y nam tử ánh mắt đảo qua, thấy cách đó không xa có rất nhiều quan binh nơi đó tiến đến, lúc này mới lác mình rời đi.

.....

Màn đêm buông xuống, bầu trời đầy sao, Tòa nhà thật lớn lộ ra vài phần lạnh lẽo mà lại quý dị.

Trong thư phòng, nam tử áo trắng khoanh tay mà đứng. Con người có chút yếu khí nhìn chăm chăm bức mặc họa trên tường. Trong mắt có thật sâu quyền uy cùng vô tận ôn nhu.

Trên bức họa là một nữ tử mặc váy dài hồng y, khuôn mặt tươi mát mang theo vài phần xinh đẹp vài phần mỉa mai. Nữ tử thần sắc như hoa, khuôn mặt như vàng trắng thanh cao mà kiều diễm, mi gian có bông hoa hồng, khóe môi mấy phần cười khê, rất sống động. Đặc biệt cặp con người linh động của nữ tử, tựa hồ còn mang theo vài tia ý cười.

“Phong Nhiễm”

Theo tiếng kêu của nam tử, một bóng dáng màu đen liền lặng yên không một tiếng động xuất hiện phía sau áo trắng nam tử, mắt nhìn chăm chăm áo trắng nam tử đang thưởng thức bức họa chấp tay nói: “Chủ tử” Ngữ khí rất là cung kính.

Áo trắng nam tử nhẹ nhàng xoay người. Lúc này thiên địa một mảnh thất sắc, dung nhan thật đẹp, tươi mát tuyệt mỹ, xuất trần thanh nhã mang theo một chút yếu khí, nhẹ nhàng như gió xuân mê hoặc lòng người.

Hắc y nhân liếc mắt nhìn nam tử áo trắng, mặc dù nhìn quen dung mạo nam tử áo trắng nhưng vẫn vì dung nhan chủ tử nhà mình mà nhẹ nhẹ giật mình. Khuôn mặt tuấn mỹ bất phàm, đây là một cái yêu nghiệt như thế nào, có thể làm cho tinh thần đều mất đi tự chủ, trong nháy mắt, đúng là làm lung lay mắt người.

Ánh mắt áo trắng nam tử trong trẻo nhưng lạnh lùng hướng Hắc y nhân, khê mở bạc môi, thần nhiên nói:

“Đi tìm xem nữ tử này ở đâu.”

“Là, Phong Nhiễm lĩnh mệnh”

Áo trắng nam tử nhẹ nhàng gật đầu. Giấy tiếp theo, hắc y nam tử biến mất, giống khi đến, lặng yên không một tiếng động.

Bạn đang đọc truyện *Huyết Hồ Thiên Hạ: Cường Ngạo Sát Thủ Phi* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Q.1 - Chương 16: Đột nhập Lam phủ

Lúc này, bên trong Lam phủ cũng thực không bình tĩnh, một nha hoàn hoảng sợ hét vang lên:

“A! Có quý!”

Bóng đêm yên tĩnh bị đánh vỡ, trong viện, đèn đuốc sáng trưng. Một trung niên nam tử khuôn mặt tuấn lãng, thần sắc lạnh lùng cứng rắn đi tới hậu viện, nhìn về mặt kinh hoàng của nha hoàn, sắc mặt hơi hơi khó coi, dò hỏi:

“Sao lại thế này! Hơn nửa đêm rống cái gì!”

“Đúng vậy, còn không cho người ta ngủ?”

Một phu nhân dung nhan yêu mị giương mắt lên, vẻ mặt dày nói.

“Tướng quân, tam phu nhân, nơi đó, nơi đó có người chết.....”

Nha hoàn sắc mặt khản trương, chỉ chỉ vào một góc âm u, vẻ mặt sợ hãi, thưa dạ nói.

“Chớ có nói bậy! Tránh ra, ta xem xem!” Nam tử sắc mặt hơi hơi tức giận.

Mọi người nhất tề hướng lui sang hai bên, để lộ một con đường. Nam tử cầm theo đèn lồng trong tay tùy từng bước lên phía trước. Ánh sáng mờ mờ chiếu rọi bóng dáng lửa đỏ xuất hiện, mùi máu tươi thân nhiên bay vào trong mũi người khác.

Nam tử nhíu nhíu mày, đến gần bóng dáng đó một chút, cúi người lật người kia lại, trên mặt bỗng nhiên rất khiếp sợ, ánh mắt trừng lớn xẹt qua một chút cảm xúc không biết tên. Tay ở trước mũi nữ tử dò xét, phát hiện nữ tử vẫn chưa chết đi. Tâm tình lúc này rất là phức tạp, trong lòng một mảnh hỗn loạn.

Nữ tử đó là Huyết Hồ, sau khi thoát đi Huyết Hồ bởi vì hao phí nhiều thể lực, hơn nữa bị thánh huyền thủ đánh cho trọng thương, tự biết chạy không được xa, liền lên vào một phủ đệ xa hoa, không nghĩ tới lại gặp đi, thẳng đến đêm khuya khi tiểu nha hoàn rời giường đi tiểu mới bị phát hiện.

Nhưng thật may là, phủ đệ Huyết Hồ lên vào đúng là phủ đệ của đệ nhất đại tướng quân Lam Kỳ Huyền Minh quốc. Nam tử đó là Lam Kỳ.

Tam phu nhân nhìn bóng dáng nam tử chân kinh, liền tò mò tiêu sái bước lên, đang chuẩn bị hỏi lão gia làm sao vậy, ánh mắt lại nhìn đến bóng dáng quen thuộc kia, sắc mặt liền trở nên trắng bệch, thân mình cũng không đứng thẳng được, liên tục rút lui vài bước, một nha hoàn ở bên sớm đi lên giúp đỡ.

“Là Lạc nhi, người đâu, đem nhị tiểu thư về phòng, đi thỉnh đại phu đến” Nam tử thần nhiên nói, trong thanh âm cũng không mang nhiều cảm xúc.

Thời điểm mọi người nghe là nhị tiểu thư đều rất là kinh ngạc. Nghĩ đến, cái kia phế vật sao không chết đi lại đã trở lại, trong lòng đều rất là hèn mọn.

Giây tiếp theo, liền có thị vệ bước tới nâng Huyết Hồ lên mang về phòng.

Khi tam phu nhân phản ứng lại, nhìn thân hình Huyết Hồ con người xẹt qua một tia tàn nhẫn cùng sợ hãi, nhìn Lam Kỳ nói:

“Lão gia, này.....”

Lam Kỳ liếc mắt nhìn tam phu nhân một cái, đôi mắt hiện lên một tia cảm xúc không biết tên, thần nhiên nói:

“Tốt lắm, Lạc nhi đã trở lại, để cho nàng hảo hảo nghỉ ngơi. Phu nhân, sớm trở về nghỉ ngơi đi”

Bạn đang đọc truyện *Huyết Hồ Thiên Hạ: Cuồng Ngạo Sát Thủ Phi* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Q.1 - Chương 17: Phế vật hồi phủ

Nhìn bóng dáng Lam Kỳ rời đi, ác độc trong mắt tam phu nhân càng thêm rõ ràng, đẩy ra nha hoàn bên người, lắc lắc eo nhỏ, âm thanh lạnh lùng nói:

“Trở về phòng!”

Trong phòng to như vậy, ánh nến lay động, lúc sáng lúc tối, tam phu nhân bước chân thong thả đi qua đi lại, tâm không yên, trên dung nhan tinh xảo bao phủ một tầng âm u. Thoảng nhìn lòng sắt nhốt lý bạch cáp (chắc là chim đưa thư a. nàng nào dịch được tên này bảo ta với nha), ánh mắt chớp ám quang. Đặt bút viết nhanh một câu, đem bạch cáp thả ra ngoài. Nhìn bạch cáp bay cao, khóe miệng chậm rãi gọi lên, giờ lên một chút ý cười âm lãnh.

Hôm sau, thời tiết sáng sủa, phong cao khí爽.

Bên trong Lam phủ, một hoàng y nữ tử sắc mặt vội vàng, cước bộ vội vàng hướng phòng nhị phu nhân chạy đến.

“Nương”

Hoàng y nữ tử nhìn phu nhân xinh đẹp nhàn nhã nằm trên nhuyễn tháp phe phẩy cây quạt vội vàng gọi .

Hoàng y nữ tử đó là tam tiểu thư Lam phủ Lam Vũ Tích . Diện mạo thanh nhã tú lệ không nói, hơn nữa lại đa tài đa nghệ, cầm kỳ thư họa mọi thứ tinh thông, võ công huyền thuật cao, là đệ nhất tài nữ Minh thành công nhận. Ngày thường mọi người tới cửa cầu hôn nhiều đến mức đập hồng cửa Lam phủ. Nhưng là, Lam Vũ Tích này tính tình cực kiêu ngạo, từng tuyên bố không phải là người hoàng thất không lấy chồng.

Huyền Minh quốc có ba vị hoàng tử, thái tử Âm Lăng Triệt, nhị hoàng tử Âm Lăng Phong, tam hoàng tử Âm Lăng Mặc. Mấy người này đều âm thầm lôi kéo các thế lực, Lam Kỳ tay cầm trọng binh, tất nhiên là đối tượng cho họ mượn sức. Trong khoảng thời gian ngắn, ba vị hoàng tử kiềm chế lẫn nhau, mà Lam Vũ Tích vẫn chưa được phối hôn cho hoàng tử nào.

“Tích nhi, làm sao vậy? Có chuyện gì gấp sao?”

Phu nhân nằm trên nhuyễn hạ thấp người thân nhiên hỏi, trong giọng nói là kiều mỵ nói không nên lời.

“Nương, người không có nghe nói sao? Phế vật kia đã trở lại, trong phủ cao thấp đều nói vậy!” Lam Vũ Tích vẻ mặt tức giận, rất là tức giận.

“Ha ha”

Nhị phu nhân cười duyên , đứng dậy bước chân tao nhã đi đến trước mặt hoàng y nữ tử, suy nghĩ sâu xa nói:

“Tích nhi, xem ngươi, làm gì tức thành như vậy? Bất quá chỉ là một cái phế vật mà thôi, đáng giá nổi giận lớn như vậy sao? Hơn nữa.....”

Nhị phu nhân cười thần bí, vươn ngón trỏ sừng nịch chỉ vào cái trán Lam Vũ Tích, môi đỏ mọng khinh dương, nói tiếp:

“Không phải còn có tam phu nhân sao, nàng sẽ để phế vật kia tồn tại sao? Ngươi cũng không nghĩ lại?”

Lam Vũ Tích trầm tư một lát, sắc mặt mới hơi hơi dịu đi, giờ lên một chút tươi cười:

“Đúng vậy, nữ nhân kia sợ là so với chúng ta càng không chấp nhận được phế vật kia! Bất quá, phế vật này nếu đã trở lại, dù thế nào ta đây làm muội muội cũng phải đi thăm một phen chứ!”

Dứt lời, Lam Vũ Tích khóe miệng nở một nụ cười, con ngươi hiện lên một chút oán độc.

“Ha ha, Tích nhi, cái này đúng rồi. Đi, chúng ta cùng đi nhìn phế vật đi!”

Nhị phu nhân giờ lên một chút cười lạnh, nhắc chân liền hướng về Mặc Trúc uyển nơi Huyết Hồ ở đi tới.

Bạn đang đọc truyện *Huyết Hồ Thiên Hạ: Cường Ngạo Sát Thủ Phi* được tải miễn phí tại Ww.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

Q.1 - Chương 18: Độc lòng chăm sóc

Lam Vũ Tích theo sát phía sau, vẻ mặt gian trá, nghĩ phế vật kia là con vợ cả, mà nàng Lam Vũ Tích dù được sủng ái hay nổi danh ở chốn Minh thành cũng vẫn là thứ nữ, thân phận địa vị này khiến nàng khó chịu. Không gây sự, nàng sẽ không phải Lam Vũ Tích. Nghe nói phế vật kia bị thương, nàng lo lắng nàng ta có gây thêm phiền toái gì cho nàng không.

Mặc trúc uyển, một bầu không khí lạnh lùng.

Trong phòng đơn sơ, một nha hoàn mặc phấn y lo lắng nhìn Huyết Hồ ở trên giường, con ngươi thỉnh thoảng lóe ra ánh sáng hốt hoảng. Tiểu nha hoàn này tên gọi Lục Trúc, là trước đây Lam Vũ Lạc từ trong tay bọn buôn người mua trở về, ngay cả tên đều là Lam Vũ Lạc cho. Hai người lớn lên cùng

nhau, trên danh nghĩa là chủ tớ, kì thực chính là tỷ muội.

Thời điểm đêm hôm qua Huyết Hồ bị người đưa trở về, nàng thực kinh ngạc, vẫn nghĩ đến nàng không có tin tức, sinh tử không rõ, bỗng nhiên lại xuất hiện, trời cũng không biết lúc đấy nàng có bao nhiêu cao hứng.

Vui sướng trên mặt còn chưa hết liền phát hiện Huyết Hồ nhắm chặt hai mắt, sắc mặt tái nhợt, một thân toàn máu hôn mê bất tỉnh, trong lòng nhất thời lạnh lẽo, một đêm không chợp mắt luôn canh bên Huyết Hồ.

Đại phu cũng xem qua, thương thế trên người Huyết Hồ Lục Trúc cũng cẩn thận chăm sóc, chính là Huyết Hồ như trước không có dấu hiệu tỉnh lại, điều này làm cho Lục Trúc rất là lo lắng, lòng lúc lên lúc xuống.

Bỗng nhiên, lông mi Huyết Hồ run rẩy, Lục Trúc vẫn nhìn chăm chăm Huyết Hồ tưởng mình hoa mắt, nhắm chặt hai mắt mở ra lại thấy tay Huyết Hồ động, lúc này vô cùng vui sướng, thanh âm đều không che giấu được vui mừng:

“Tiểu thư, tiểu thư, người mau tỉnh lại.....”

Ai, ai đang gọi ta? Huyết Hồ mê man cố gắng mở to mắt, bắt đầu dĩ lại phát hiện như thế nào đều không mở ra được, giống như bị thôi miên.

“Tiểu thư, người tỉnh a, không cần bỏ lại Lục Trúc.....”

Lục Trúc lo lắng đưa cánh tay Huyết Hồ, thanh âm run run lên, trong mắt tràn đầy nước mắt.

Rốt cục ánh mắt Huyết Hồ chậm rãi trầm trọng mở ra, nhìn tiểu nha đầu trước mặt nước mắt đã chảy chực khóc, trong lòng lại không khỏi ảm áp. Nha đầu kia trong mắt thân thiết là thật, cảm giác môi khô khốc, nàng trầm trọng học ra một chữ:

“Nước”

Lục Trúc nghe vậy, thân mình ngẩn ra, trước mắt vui sướng gật gật đầu, vội vàng nói:

“Tiểu thư, người đợi ta, ta đi lấy”

Sau đó, Lục Trúc liền vội vàng cầm lấy cái chén đựng chút nước thật cẩn thận nâng Huyết Hồ dậy, sợ đụng tới vết thương trên người nàng:

“Tiểu thư, chậm một chút”

Huyết Hồ nhấp mấy ngụm nước, liền nằm xuống, bỗng nhiên nhớ tới nha đầu kia kêu nàng là tiểu thư, liên hệ chuyện phát sinh phía trước, liền ảm ảm đoán được đây là Lam phủ. Chính là, nàng như thế nào xuất hiện ở Lam phủ cũng là không biết.

Bạn đang đọc truyện *Huyết Hồ Thiên Hạ: Cuồng Ngạo Sát Thủ Phi* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(dot)Net**.

Q.1 - Chương 19: Gây sự

Nằm một lúc, Huyết Hồ mới đứng lên tỉnh tề đánh giá hoàn cảnh chung quanh. Thật sự là đơn sơ, trừ bỏ giường cùng một ít đồ dùng phải có trong cuộc sống, trong phòng cũng không có vật gì khác, ngay cả ly trà vừa mới dùng đều bị vỡ. Bởi vậy có thể tưởng tượng, thân thể này địa vị ở Lam phủ thấp kém đến đáng thương.

Nhìn nhìn lại nữ tử phần y bên cạnh, hé ra khuôn mặt trẻ con, hai gò má phần hồng, lông mi thật dài, nhìn qua xinh đẹp đáng yêu, mắt to trong veo như nước, mang theo vui sướng nhìn nàng.

Không biết vì sao nhìn nha đầu này, tâm Huyết Hồ liền ảm. Bỗng nhiên nghĩ tới bọn tỷ muội kiếp trước của mình. Nha đầu kia gọi là gì a. Nàng vừa vặn nghe thấy nàng nói nàng kêu Lục Trúc, cái tên thật tao nhã, lịch sự.

Lục Trúc hai tay nâng cằm, chớp đôi mắt to trong veo như nước nhìn Huyết Hồ, nhìn đến ánh mắt đánh giá nàng của Huyết Hồ, bỗng nhiên nhớ tới cái gì, vội vã chỉnh mình ốt, tức giận nói:

“Xem ta, đều quên, nhìn tiểu thư xem, tiểu thư còn chưa uống thuốc, ta đi bưng tới”

Nhìn bóng dáng Lục Trúc vội vàng chạy đi, Huyết Hồ nâng lên khóe môi. Trong mắt thoát ra một chút ý cười, như gió xuân ảm ảm, thấm thấu tâm người.

“Tiểu thư, thuốc đến đây”

Lục Trúc cười trong suốt bước chân tới, cẩn thận thuốc đang cầm trong tay, đi tới của liễn vội vàng lên tiếng.

Bỗng nhiên, một cánh tay đưa qua, không lưu tình chút nào cầm chén thuốc đầy nghiêng, tức giận quát:

“Tiện tì! Dám can đảm làm thuốc đổ lên người bản tiểu thư, quả thực là chán sống!”

Huyết Hồ nghe vậy, không khỏi nhú nhú mày, khuôn mặt nhỏ nhắn tái nhợt lúc này lạnh xuống, không còn giận nhìn hoàng y nữ tử nói chuyện. Nữ tử này là ai? Nàng rõ ràng thấy là nàng ta cầm chén thuốc đánh vỡ, cư nhiên còn muốn đổ tội cho Lục Trúc, thuần túy là đến gây sự !

Lục Trúc vừa thấy là tam tiểu thư Lam Vũ Tích, một đôi con ngươi trong veo như nước tràn đầy hoảng sợ. Tam tiểu thư khi dễ nhị tiểu thư là chuyện thường xuyên. Nhưng là nhị tiểu thư đã bị thương nặng như vậy, tam tiểu thư còn muốn đến gây chuyện, điều này làm cho nàng rất là lo lắng. Ngay cả không phải lỗi của mình, nhưng là vì muốn để nàng ta không sinh sự nàng vẫn xin lỗi.

“Tam tiểu thư, thực xin lỗi, Lục Trúc không phải cố ý, thỉnh tam tiểu thư bớt giận”

Lục Trúc cúi đầu sợ hãi nói, thân mình có chút run run, thanh âm nói chuyện càng ngày càng nhỏ.

Huyết Hồ nghe vậy nhú mày, trong lòng có chút phát hỏa.

“Ba” thanh âm thanh thúy vang lên. Lam Vũ Tích cao ngạo nhìn Lục Trúc ôm hai gò má, ý cười âm lãnh:

“Một cái tát, xem như giáo huấn ngươi, hừ!”

“Được rồi, Tích nhi, làm gì so đo cùng một cái nha hoàn”

Một bên nhị phu nhân kéo kéo khăn tay, cười duyên nói.

Bạn đang đọc truyện *Huyết Hồ Thiên Hạ: Cuồng Ngạo Sát Thủ Phi* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở wWw.EbookFull.Net.

Q.1 - Chương 20: Trò hay mở màn

Tam tiểu thư sao? Khóe miệng Huyết Hồ gọi lên một chút đùa cợt, ánh mắt hiện lên một chút tàn nhẫn, khuôn mặt nhỏ nhắn lại âm trầm vài phần. Mẹ nó! Đánh người trước mặt Bò Tát sống! Tục ngữ có câu: đánh chó còn phải nhìn mặt chủ. Ngay cả người của Huyết Hồ nàng cũng dám đánh, quả thật là giận đến cực điểm!

“Tốt lắm, nếu nương đã mở miệng nói chuyện, bản tiểu thư tạm thời tha ngươi! Chúng ta là tới thăm phế vật, tiện tì ngươi còn chưa cắt!”

Lam Vũ Tích một tay đẩy Lục Trúc, muốn đoạt cửa mà vào.

“Tam tiểu thư, nhị tiểu thư còn đang bị thương”

Lục Trúc cuống quýt vượt lên, muốn ngăn cản cũng đã không còn kịp rồi.

Lam Vũ Tích nhìn Huyết Hồ đang nhìn chăm chăm nàng, cười nhạo nói:

“Yêu, tỷ tỷ, ngươi còn tốt sao?”

Huyết Hồ chậm rãi ngồi dậy dựa vào giường, khóe môi cười đùa cợt, giọng lên một chút âm ý cười lãnh:

“Nhờ phúc muội muội, tỷ tỷ ta rất tốt!”

Lam Vũ Tích không còn giận nhìn Huyết Hồ, nhìn nhan sắc tuyệt đẹp của Huyết Hồ ánh mắt tràn đầy ghen tị cùng phẫn nộ.

Nàng trước kia liền như thế nào không cảm thấy nàng a xuất sắc hơn mình, hơn nữa, Lam Vũ Lạc như vậy, nàng cho tới bây giờ chưa gặp qua. Nàng cảm giác được khí chất trên người Lam Vũ Lạc đã xảy ra biến hóa. Con ngươi tối đen sâu không thấy đáy của Lam Vũ Lạc giống như cát giấu dã thú. Ánh mắt kia khiến cho người kinh hãi.

Giờ phút này, nàng đúng là đã quên, nàng Lam Vũ Tích còn chưa từng có kiêng kỵ ánh mắt một người như vậy, hơn nữa đối phương lại là tiểu thư yếu đuối không có lực phản kháng, phé vật tùy ý nàng khi dễ. Hơn nữa, phé vật này bây giờ còn có thương tích trong người.

Nhị phu nhân trí tuệ lại tinh táo, làm người lại lão luyện, Lam Vũ Lạc như thế này, nàng cũng là gặp lần đầu tiên, suy nghĩ những ngày qua chuyện Lam Vũ Lạc gặp phải khiến nàng ta sinh ra phản kháng, tâm liền lập tức phòng bị.

“Khụ khụ”

Nhìn Lam Vũ Tích một bên thất thần, nhị phu nhân ho nhẹ một tiếng, kéo Lam Vũ Tích ra khỏi suy nghĩ, trong lòng hơi hơi có chút lo lắng. Xem ra Tích nhi vẫn là thiếu rèn luyện, đối mặt với sự tình Tích nhi vẫn chưa đủ bình tĩnh.

Lam Vũ Tích lập tức khôi phục bộ dáng cao ngạo ngày xưa, trong lòng một trận ảo não, chính mình lại bị phé vật dọa sợ, nàng cũng không muốn mình ở trước mặt một cái phé vật mất mặt mũi.

Nghĩ vậy, Lam Vũ Tích bình ổn tinh thần, cười lạnh một tiếng, ánh mắt ác độc đâm thẳng vào Huyết Hồ, thanh âm âm dương quái khí vang lên:

“Muội muội điều dưỡng rất tốt. Không cần thận thì đến cái mạng nhỏ cũng không còn”

Có mất mạng hay không cũng không phải cùng người khác nói, nghĩ cùng Huyết Hồ nàng ngoạn tâm kế! Nàng sẽ làm cho nàng ta biết cái gì gọi là thủ đoạn! Kế tiếp, trò hay mở màn. Dám đánh người của nàng! Tường nàng dễ khi dễ sao! Chuẩn bị đón nhận cơn giận của nàng đi!

“Muội muội có thời gian rảnh vẫn là nên hảo hảo quan tâm chính ngươi, ta sợ ngươi mất mạng lại nhìn đến ta sống rất tốt sẽ rất tức giận a!”

Huyết Hồ cười nhạt nói, ánh mắt tràn đầy thâm ý. Muốn đe dọa nàng hừ! Thật sự là buồn cười đến cực điểm! Tường Huyết Hồ nàng dễ dọa vậy sao?

Bạn đang đọc truyện *Huyết Hồ Thiên Hạ: Cường Ngạo Sát Thủ Phi* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Q.1 - Chương 21: Hậu quả của việc chọc giận ta

“Ngươi.....”

Lam Vũ Tích nghe vậy thoáng chốc sắc mặt trở nên ngoan độc hơn. Ánh mắt giống như xà độc nhìn chăm chăm Huyết Hồ, tức giận nói:

“Ta cùng nương có hảo ý đến xem phé vật ngươi, ngươi cứ nhiên không biết phân biệt như vậy!”

“Phé vật?! Hảo ý?!”

Huyết Hồ khẽ mở môi đỏ mọng, nhắc lên một chút cười yếu ớt, ánh mắt một mảnh trong trẻo nhưng lạnh lùng. Nhìn nhìn chén thuốc rơi xuống, lại nhìn Lục Trúc, sau đó đem ánh mắt dời về phía Lam Vũ Tích, ánh mắt càng thêm tàn nhẫn, thanh âm lại lạnh nhạt làm cho người ta rùng mình:

“Đây là hảo ý của ngươi! Tỷ tỷ ta đây thật sự là không dám nhận!”

“Ngươi cái phé vật, thật là to gan!”

Lam Vũ Tích như trước nghĩ đến mục đích bản thân tới, hoàn toàn xem nhẹ biến hóa của Huyết Hồ.

Một bên nhị phu nhân cũng cảm nhận được phần nộ cùng sát ý của Huyết Hồ. Hơi hơi khiêu mi, ánh mắt hơi tìm tòi nghiên cứu nhìn kỹ Huyết Hồ. Không biết vì sao, đối mặt với phé vật này, nàng luôn luôn một loại dự cảm không tốt.

Phé vật! Huyết Hồ ở trong lòng không khỏi âm thầm cười nhạt, sắc mặt lạnh lùng đứng dậy đi xuống giường, chân từng bước ép sát Lam Vũ Tích, ánh mắt nổi lên một chút sát ý, cả người tản mát ra hơi thở lãnh liệt làm cho không khí chung quanh không khỏi đông lại!

Thanh âm lạnh thấu xương vang lên:

“Lam Vũ Tích! Đừng trách ta không cảnh cáo ngươi, ngươi nên vì ngu xuẩn của chính mình trả giá đắt!”

Huyết Hồ vươn đầu lưỡi liếm đôi môi khô nứt, mang theo chút thị huyết nhàn nhạt. Bất ngờ lúc Lam Vũ Tích không kịp phòng thủ cho nàng ta một cái tát vang dội, nàng cầm lên liếc liếc mắt nhìn Lam Vũ Tích, ý cười lạnh lẽo:

“Đây chính là hậu quả ngươi chọc giận ta!”

Lam Vũ Tích nao nao, ôm hai gò má đỏ bừng, giống như thấy quái vật nhìn chăm chăm Huyết Hồ, vẻ mặt không thể tin. Nàng ta dám đánh nàng! Nàng ta chỉ là một cái phế vật, cư nhiên dám đánh nàng đệ nhất tài nữ của Minh thành! Nàng Lam Vũ Tích thế sẽ làm cho phế vật này vĩnh viễn biến mất!

Nhị phu nhân hiển nhiên là không nghĩ tới Huyết Hồ bất thành linh tát con gái nàng một cái, đôi mắt xẹt qua một chút âm độc. Lúc này đứng ở trước người Lam Vũ Tích, chỉ vào Huyết Hồ oán hận nói:

“Ngươi tiểu tiện nhân, thật đúng là phản rồi!”

Rất nhanh Lục Trúc từ trong khiếp sợ phản ứng lại, lắc mình che ở trước mặt Huyết Hồ bùm một tiếng liền quỳ rạp xuống đất, khẩn cầu nói:

“Nhị phu nhân, nhị tiểu thư không phải cô ý, mong rằng nhị phu nhân không nên trách tội nhị tiểu thư, Lục Trúc nguyện ý bị phạt thay nhị tiểu thư”

“Lục Trúc! Ngươi làm gì vậy? Đứng lên cho ta! Ai cho ngươi quỳ! Tiệp nhân này cũng xứng cho ngươi quỳ sao?” Huyết Hồ nhú mày, một tay kéo Lục Trúc lên, đem nàng kéo tới phía sau mình.

Sau đó, con ngươi mang lãnh ý dày đặc nhìn hướng nhị phu nhân, sát ý trong đáy mắt lan tràn. Sắc mặt đông lạnh, khẽ mở môi đỏ mọng lạnh lùng nói:

“Nhị phu nhân nói ta là tiểu tiện nhân phải không?!”

Bạn đang đọc truyện *Huyết Hồ Thiên Hạ: Cuồng Ngạo Sát Thủ Phi* được tải miễn phí tại Ww.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Q.1 - Chương 22: Quả thật là muốn chết

“Ngươi chính là phế vật!”

Lam Vũ Tích căm tức nhìn Huyết Hồ, giành nói. Ánh mắt kia, hận không thể đem Huyết Hồ lột da rút gân. Âm thầm đem linh lực tụ trong lòng bàn tay, ánh mắt hiện lên một chút ngoan độc, lạnh giọng quát:

“Phế vật! Đi tìm chết đi!”

Nháy mắt, một đạo lửa cấp tốc hướng Huyết Hồ đánh tới, Huyết Hồ cười lạnh một tiếng, kéo Lục Trúc ra phía sau. Tia lửa nhanh, nàng Huyết Hồ còn nhanh hơn, chỉ thấy Huyết Hồ lôi kéo Lục Trúc cấp tốc xoay tròn thân mình, tránh thoát tia lửa kia.

Sát khí mọc lan tràn trong con ngươi nhìn về phía Lam Vũ Tích, lạnh giọng quát:

“Lam Vũ Tích! Thiên đường có cửa ngươi không đi, địa ngục không cửa ngươi lại xông vào! Quả thật là muốn chết!”

Trong khoảnh khắc, Huyết Hồ cả người tràn đầy sát ý, con ngươi lãnh ý lạnh lạnh. Một cái lắc mình, liền xuất hiện ở trước mặt nhị phu nhân cùng Lam Vũ Tích, chỉ nghe “Ba ba ba” Vài tiếng thanh thúy từ bàn tay vang lên.

Tất cả mọi người còn không có phản ứng lại. Nhị phu nhân cùng Lam Vũ Tích trên mặt xuất hiện bàn tay rõ ràng có thể thấy được. Hai người đều rất là kinh ngạc nhìn chăm chăm Huyết Hồ, bộ dáng kia đủ để chứng minh giờ phút này các nàng có bao nhiêu khiếp sợ.

Huyết Hồ vẫy vẫy tay ngạo nghễ nhìn hai người ngốc lăng, giờ lên nụ cười lạnh, lại vung tay đánh xuống:

“Ngươi bảo ta tiểu tiện nhân này! Bảo ta phế vật này! Ta cho phép ngươi đánh Lục Trúc sao? Dựa vào! Ta đánh chết ngươi!”

Lục Trúc đứng một bên giờ phút này đã sớm choáng váng, trừng đôi mắt to trong veo như nước, che niệng ngốc lăng nhìn một màn này. Nàng như thế nào đều không thể đem Huyết Hồ cường thế bu hấn trước mặt cùng cái kia nhị tiểu thư điếm đàng đáng yêu liên hệ cùng một chỗ.

Này cũng con mẹ nó quá kinh người! Rõ ràng là cùng một gương mặt, giờ phút này Huyết Hồ đúng là hào quang nở rộ, làm cho người ta đui mù, kia toàn thân khí thế lãnh liệt nào còn có một chút bộ dáng ôn nhu nhuợc nhuợc.

“Lam Vũ Lạc! Ngươi muốn chết!”

Nhị phu nhân bị đánh đến đầu óc choáng váng bỗng nhiên tỉnh lại, nâng tay liền hướng Huyết Hồ đánh tới.

Đồng tử Huyết Hồ co rút nhanh, ánh mắt lóe lên ánh sáng lạnh, cầm cổ tay nhị phu nhân, nhấc chân liền đạp nhị phu nhân một cái.

“A!”

Nhị phu nhân kêu thảm thiết một tiếng, thân mình tựa như điều đứt dây bay ra ngoài, dừng ở một góc trong viện, ngất đi.

“Nurong!”

Lam Vũ Tích nhìn thân mình nhị phu nhân ngã xuống hét ầm lên, ngoài đầu nhìn lại, trừng mắt nhìn Huyết Hồ, vẻ mặt âm ngoan.

“Hô” một tiếng, có vài bạch lăng (cái này mình nghĩ là tia sáng trắng hay gì đó đại loại vậy. mấy nàng hiểu thế nào thì tùy nha) liền theo sau lưng Lam Vũ Tích thoát ra, giống như hàng dài, mang theo sát khí lạnh thấu xương thẳng hướng Huyết Hồ.

Huyết Hồ sắc mặt lạnh lùng, sát khí trong mắt càng dữ dội hơn, hai tay đưa lên nắm lấy bạch lăng bóp nát. Nhưng hết thấy đều không làm nên chuyện gì. Ý niệm trong đầu vừa chuyển, lập tức phản ứng lại – huyền thuật.

Có vài đạo bạch lăng cực nhanh quán quanh thân hình nhỏ nhắn của Huyết Hồ. Lam Vũ Tích gọi lên một chút cười lạnh, trong mắt rõ ràng có thể thấy được sát ý, vận động nội lực thêm độ mạnh, rất nhanh bạch lăng quán quanh Huyết Hồ.

Bạn đang đọc truyện *Huyết Hồ Thiên Hạ: Cuồng Ngạo Sát Thủ Phi* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Q.1 - Chương 23: Tu La khát máu

Một bên Lục Trúc thấy vậy vô cùng sốt ruột, cấp tốc tiến lên giúp Huyết Hồ thoát ly hiểm cảnh. Nhưng khi thân mình nhỏ gầy kia tiếp xúc với bạch lăng bay đầy trời cũng bị quán vào trong đó. Thân hình nhỏ nhắn chậm rãi bay lên không trung. Khuôn mặt nhỏ nhắn phấn nộn nhất thời đỏ bừng, hô hấp cũng bắt đầu dồn dập hơn.

Huyết Hồ nhìn vẻ mặt thống khổ của Lục Trúc, đôi con ngươi chột lóe, sát khí vội hiện ra, tiếng động lạnh lùng ác ma truyền khai, cuồng ngạo kiêu ngạo:

“Lam Vũ Tích! Ngươi bức người như vậy, đừng trách ta hạ thủ vô tình! Khi dễ ta, ta sẽ hoàn lại gấp trăm lần!”

Huyết Hồ dứt lời, Lam Vũ Tích liền mở to hai mắt, nhìn chăm chăm vào một màn kia.

Trời ơi! Nàng đang nhìn thấy cái gì?

Mặc gió cuồng loạn, quần đỏ tung bay, Huyết Hồ giống như Tu La thị huyết, con ngươi ẩn ẩn lóe ra hào quang màu đỏ quý dị, sát khí mãnh liệt theo đáy mắt tràn ra, mang theo lực lượng phá hủy vạn vật, khiến Lam Vũ Tích thương tích đầy mình.

Một người như thế nào có khả năng ánh mắt sẽ là màu đỏ ! Giống như dã thú, còn mang theo cỗ thị huyết! Điều này làm sao có thể kêu Lam Vũ Tích không sợ hãi! Lại có thể nào kêu nàng không sợ!

Hết sức khiếp sợ, còn chưa kịp phản ứng, trước mắt Lam Vũ Tích là một màu đen, khó có thể mở hai mắt, chỉ cảm thấy cả người giống như bị dòng nước xiết vây quanh mang nàng bay ra ngoài, không hề có sức phản kháng.

Huyền thuật lập tức được gỡ bỏ, Huyết Hồ phi thân một cái, tiếp được Lục Trúc rơi xuống, còn chưa chờ Lục Trúc mơ màng phản ứng lại đã đem nàng mang tới phía sau, xoay người thân nhiên nói:

“Ở phía sau, đừng đi ra!”

Huyết Hồ nắm chặt tay, lạnh lùng nhìn Lam Vũ Tích bị bao vây xoay tròn ở trong mưa, chậm rãi gọi lên khoe môi, giờ lên một chút cười lạnh.

Mưa hồng sa đem cả người Lục Trúc đều che khuất, tiểu nha đầu sẽ không biết vừa rồi đã xảy ra chuyện gì. Mở mắt ra, đầy trời hồng sa liền nhiễu loạn tầm mắt của nàng, tiếp theo bên tai liền truyền đến một thanh âm trong trẻo nhưng lạnh lùng:

“Ở phía sau, đừng đi ra”

Giờ phút này, nàng rất là lo lắng Huyết Hồ, trong lòng cũng tràn ngập tò mò. Nhưng, này hết thấy nàng cũng chưa nghĩ nhiều. Nếu không giúp được nàng, như vậy nàng cũng không muốn trở thành trói buộc của tiểu thư. Cũng chỉ vì tuyệt đối tín nhiệm, cho nên chính là nhu thuận đứng ở phía sau Huyết Hồ.

Nhìn Lam Vũ Tích bị mưa to tàn phá, trong lòng Huyết Hồ xẹt qua một chút khoái cảm, phượng mâu híp lại, phóng ra một chút hơi thở nguy hiểm. Tiếp theo, mưa to ngày càng lớn hơn, một cỗ kinh phong nổi lên đem nhị phu nhân cắn nuốt.

Mây đen kéo đến, sấm chớp đùng đùng, mưa càng lúc càng lớn, gió lớn càng ngày càng hung mãnh.

Mọi người trong phủ đệ đều bị khiếp sợ, sợ hãi than trận mưa này đến có chút quỷ dị, rõ ràng là trời đang nắng, rõ ràng là thời tiết đẹp đẽ, sao lại như vậy? Một bên ôm đầu cuống quýt chạy vào đình, một bên ngẩng đầu chỉ trỏ lên trời nghị luận.

Bạn đang đọc truyện *Huyết Hồ Thiên Hạ: Cuồng Ngạo Sát Thủ Phi* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở wWw.EbookFull.Net.

Q.1 - Chương 24: Khỏa thân? Tắm rửa?

Mắt phượng Huyết Hồ chợt lóe, bên môi xẹt qua một chút ý cười giảo hoạt. Chậm rãi thu hồi công lực, mưa dần dần nhỏ đi.

Hơi hơi nhăn lại mày đẹp, Huyết Hồ lau đi vết máu bên miệng, thân hình bị thương hơi lung lay, rất nhanh liền ổn định lại. Xoay người hướng Lục Trúc đi tới, con người nhiều hơn một chút độ ấm, thân nhiên mở miệng nói:

“Người có khỏe không?”

Lục Trúc nghe vậy một trận cảm động, lắc đầu cười nói:

“Không có việc gì, tiểu thư, người thế nào?”

“Người hẳn là hỏi nhóm nàng thế nào ”

Huyết Hồ thân nhiên mở miệng, khoe miệng nở nụ cười như có như không, con người hiện lên một tia thần bí, kéo tay Lục Trúc, nói nhỏ bên tai Lục Trúc:

“Đi theo ta”

Lục Trúc vẻ mặt mờ mịt đi theo sau Huyết Hồ, không biết là nàng muốn đi nơi nào, trong lòng mang theo vài tia chờ mong, một đôi mắt mở to, vẻ mặt khao khát, bộ dáng kia rất đáng yêu.

Càng làm cho Lục Trúc thấy kỳ quái là, bầu trời như trước mưa nhỏ bay bay nhưng một đường đi tới, hai người đứng là không bị một giọt mưa rơi vào. Đây là huyền thuật gì, nàng cũng là chưa bao giờ nghe nói qua .

Nhìn thoáng qua Huyết Hồ trước mặt, trong mắt không khỏi gọn lên một chút sùng bái, trong lòng lại kích động không thôi, cả người nhiệt huyết sôi trào. Tiểu nha đầu âm thầm nghĩ đến, tiểu thư nhà mình so với trước kia lợi hại hơn, ngay cả đệ nhất tài nữ Minh thành huyền thuật cũng không phải đối thủ của tiểu thư. Ai còn dám nói, tiểu thư nhà nàng là phế vật!

“Đến”

Cho đến một tòa núi giả, Huyết Hồ chợt dừng bước, tựa vào trên núi giả, quay đầu nhìn về phía trước. Khuôn mặt trong trẻo nhưng lạnh lùng nháy mắt nổi đầy đóa hoa, ánh mắt tràn đầy trêu tức.

Huyết Hồ bộ dáng này thật hiếm thấy, ý cười kia ấm áp như xuân, xẹt qua trái tim, điềm đam mà lại tốt đẹp. Tao nhã tuyệt thể hiển lộ không thể nghi ngờ. Mắt phượng ba quang lưu chuyển, như thu thủy diễm lệ, mang theo mê hoặc trí mạng. Hề ra khuôn mặt nhỏ nhắn cười khê, giờ phút này nhìn qua đúng là có chút đáng yêu, tuy rằng đáng yêu này trên cơ bản cùng Huyết Hồ lạnh lùng cũng không dính dáng.

Giờ phút này Huyết Hồ nhìn Lục Trúc sừng sốt lại sừng sốt, lập tức lại tò mò hình ảnh Huyết Hồ nhìn đến, đem người nhướn lên.

Không xem thì không sao, vừa thấy, khoe miệng Lục Trúc hung hăng run rẩy. Mắt to Ngập nước trùng a trùng, khuôn mặt nhỏ nhắn thoáng chốc đỏ bừng.

Trời ạ! Này cũng quá con mẹ nó khôi hài! Đó là cảnh tượng gì! Khỏa thân? Tắm rửa? Úc! Lục Trúc sớm không chịu nổi, hai tay trắng nõn ôm lấy hai mắt, nhìn về phía tiểu thư nhà mình.

Bạn đang đọc truyện *Huyết Hồ Thiên Hạ: Cuồng Ngạo Sát Thủ Phi* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở Ebook Full.Net.

Q.1 - Chương 25: Nếu phạm ta, thề tất diệt

Huyết Hồ cảm giác được ánh mắt Lục Trúc đưa qua, mặt mày mỉm cười nhìn Lục Trúc, khoe môi câu lên, trên đuôi lông mày tràn đầy lãnh ý, ánh mắt phát lạnh nhìn vào trong ao. Ngón tay chỉ hướng hai người trong ao, thần nhiên nói:

“Nguyên tắc của Huyết Hồ ta chính là người không phạm ta, ta không phạm người, người nếu phạm ta thề sẽ trả lại gấp trăm nghìn lần! Đây chính là kết cục đắc tội Huyết Hồ ta!”

“Huyết, Huyết Hồ?”

Trong mắt Lục Trúc tràn đầy khó hiểu, trong lòng rất là buồn bực, nghĩ nghĩ tiểu thư nhà mình mắt tích lâu như vậy như thế nào ngay cả tên đều thay đổi.

“Ừ! Nhớ kỹ! Từ nay về sau, tên ta là Huyết Hồ, không phải nhị tiểu thư phế vật của Lam gia Lam Vũ Lạc! Ai nếu khi dễ ta, thề tất diệt”

Huyết Hồ cường điệu nói, dùng một chút liếc mắt nhìn Lục Trúc giật mình, tiếp tục nói:

“Nếu không muốn bị người khi dễ, liền trở nên thật mạnh mẽ cho ta! Huyết Hồ ta không cùng kẻ yếu làm bạn. Nếu ngươi nguyện ý làm tỷ muội của ta, vậy liền đem hết rác rưởi vứt hết thảy dẫm nát dưới chân cho ta (Ta xin thề câu nói này là của tác giả =.=) mà không phải hướng bọn họ khúm núm, quý xuống đất cầu xin tha thứ! Hiểu không?!”

Con ngươi Huyết Hồ một mảnh trong trẻo nhưng lạnh lùng, sắc mặt đông lạnh. Huyết Hồ giờ phút này một thân lãnh ngạo, tràn đầy khí phách. Lục Trúc bỗng nhiên cảm giác được tiểu thư trước mắt có chút xa lạ.

Nhưng mà nàng cũng không sợ. Bởi vì nàng biết, Huyết Hồ là quan tâm nàng. Không nói đến việc Huyết Hồ đã từng có ân cứu giúp. Nhìn nàng (HH) vừa mới đem nàng (LT) bảo hộ ở sau người, hướng nàng nói câu tỷ muội mà không phải chủ tớ, trong lòng Lục Trúc liền cảm động vô cùng, nàng liền nguyện ý thề sống chết! Huyết Hồ nói đúng! Nếu không muốn bị người khi dễ phải trở nên cường đại! Điều này ở đại lục Huyền Vũ lấy huyền thuật làm chủ là mười phần chân lý!

“Tiểu thư, Lục Trúc hiểu được, Lục Trúc sẽ vĩnh viễn làm nô tỳ ở bên người tiểu thư”

Lục Trúc ngẩng lên khuôn mặt nhỏ nhắn, vẻ mặt tràn đầy kiên định nói.

Huyết Hồ nghe vậy nâng lên đôi mi thanh tú, mắt phượng nhìn Lục Trúc, giọng điệu bình thản, giọng nói leng keng hữu lực:

“Lục Trúc, nhớ kỹ, không ai sinh ra là nô tỳ cả, ta không phải, ngươi cũng không phải! Vĩnh viễn cũng không được đem mình hạ thấp! Giữa chúng ta, không phải chủ tớ, mà là tỷ muội! Ta muốn ngươi cùng ta đứng trên đỉnh cao quan sát thế giới, bề ngẩng nhìn thiên hạ, nhìn thế gian phồn hoa! Hướng thụ non sông này!”

Nhìn Huyết Hồ cả người khí phách vương giả, hồng sa tung bay, một thân lãnh ngạo. Thân ảnh kia mang mười phần tự tin, ngạo nghễ coi rẻ vạn vật, không một tiếng động làm rung động tâm Lục Trúc. Trong mắt thoáng chốc sáng lên, giống như thật sự thấy được ngày đó sẽ đến.

Không ai sinh ra là nô tỳ. Ta không phải, ngươi cũng không phải! Không phải chủ tớ mà là tỷ muội!

Bạn đang đọc truyện *Huyết Hồ Thiên Hạ: Cường Ngạo Sát Thủ Phi* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở wWw.EbookFull.Net.

Q.1 - Chương 26: Dẫn người tới xem

Trong đầu Lục Trúc thật lâu vẫn quanh quẩn mấy câu nói đó, nó đánh thật sâu vào tâm nàng, khiến nàng hít thở không thông. Trong lòng vô cùng cảm động cùng vui sướng khó nói lên lời.

Hốc mắt tiểu nha đầu nóng lên, nước mắt liền rơi xuống. Cái miệng nhỏ nhắn nức nở, mũi nhỏ ửng đỏ cả lên. Vốn khuôn mặt đã siêu cấp đáng yêu giờ phút này lại càng đáng yêu, chọc người triu mến, dễ thương đến tột cùng.

Huyết Hồ cảm thấy tâm mình mềm nhũn, lại nghĩ tới năm tỷ muội kia của mình, lấy ra khăn lụa nhẹ nhàng vì Lục Trúc mà lau đi nước mắt ràn rụa, thần nhiên nói:

“Tiểu nha đầu, khóc cái gì a. Người nào không biết còn tưởng rằng tỷ tỷ khi dễ ngươi. Năm tỷ muội kia của ta nhưng là rất ít khi rơi nước mắt. Nếu có

duyên gặp lại, ta liền đem người giới thiệu cho các nàng nhận thức, chắc các nàng cũng sẽ rất vui mừng. Bất quá, nước mắt của người đừng đem người dọa chạy mới được”

Lục Trúc vừa nghe, tay liền lau đi nước mắt, nín khóc mỉm cười:

“Hào, ta không khóc, Lục Trúc sẽ giống tỷ tỷ.....”

Lời còn chưa dứt, Lục Trúc liền mở to hai mắt, xuyên qua thân mình Huyết Hồ nhìn về phía ao.

Huyết Hồ cảm giác được biến hóa của Lục Trúc, ánh sáng trong mắt chợt tắt, một tia ôn nhu vừa nảy đã không còn tồn tại. Nhìn về phía ao, đôi mắt thoáng chốc hiện lên ánh sáng lạnh, chậm rãi gọi lên khước môi, đón nhận ánh mắt oán độc ngoan lệ hỗn loạn lại vô cùng sợ hãi của hai người. Một bộ dáng xem kịch vui nhìn chăm chăm hai người trong ao vừa tỉnh.

“Yêu! Hào muội muội của ta, còn có Nhị nương! Các người đây là đang làm gì? Giữa ban ngày hai vị lại không biết liêm sỉ như vậy, cứ nhiên ở trong ao tắm rửa. Mà không, phải nói là khỏa thân!”

Huyết Hồ làm bộ cả người run lên, nổi da gà đầy người, khiêu khích mướn phần nhìn hai người trong ao, lớn tiếng ồn ào, chỉ sợ không dẫn được đám người nào đến đây.

Một trận ồn ào vang lên, hiệu quả thật đúng là không sai. Vài cái tỷ nữ gia đình nghe tiếng ầm ĩ liền đến bên cạnh ao, quần bách nhìn người trong ao. Gia đình ánh mắt tham lam lộ ra không thể nghi ngờ, một đám ánh mắt đều trừng thẳng nặng nề nuốt nước miếng.

Nhị phu nhân cùng Lam Vũ Tích chỉ có thể chui vào trong nước, cảm giác mát lạnh truyền đến làm cho ánh mắt hai người nhìn về phía Huyết Hồ lại nhiều hơn một chút oán hận cùng lãnh ý.

“Lăn! Nhìn cái gì! tiếp tục nhìn bốn tiểu thư khoét mắt các người!”

Ánh mắt Lam Vũ Tích nhìn bọn hạ nhân xung quanh đang khe khẽ bàn luận, khuôn mặt tràn đầy lửa giận hô lên.

Hạ nhân nghe vậy, vẻ mặt khiếp sợ. Bên cạnh ao lập tức im lặng không ít.

Nhị phu nhân cũng mang vẻ mặt tức giận. Bình thường đều là bộ dáng cao ngạo, bây giờ lâm vào tình cảnh này làm sao nàng có thể cam tâm. Rất nhanh bàn tay trong nước nắm chặt, sắc mặt âm lãnh. Cho dù tam phu nhân không động thủ, sĩ nhục hôm nay, ngày khác nàng nhất định làm cho tiểu tiện nhân kia phải trả giá đại giới.

Bạn đang đọc truyện *Huyết Hồ Thiên Hạ: Cuồng Ngạo Sát Thủ Phi* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Q.1 - Chương 27: Cảnh xuân vô hạn

Cứ giằng co như vậy một lát, Huyết Hồ mang vẻ mặt thích ý, mặt dày nằm ở trên núi giả, miệng ngậm một ngon cỏ, đầu gối cánh tay, chân bắt chéo lác lư, ung dung nhìn hai người trong ao. Ánh mắt trong trẻo nhưng lạnh lùng nhìn bầu trời, khước môi giờ lên độ cong tuyệt đẹp.

Thời điểm cảnh xuân vô hạn đẹp nhất chính là gần hoàng hôn.

Lục Trúc cũng mang theo vẻ mặt thích ý đứng ở một bên, neho lại mắt to trong veo như nước, cười hi hi nhìn hai người trong ao lên cũng không được mà xuống cũng không xong.

Giáo dục vừa nảy của Huyết Hồ có vẻ mang tác dụng rất lớn. Giờ phút này, Lục Trúc đúng là không có một chút sợ hãi, mướn phần kiên cường trừng mắt nhìn hai người kia. Trùng lớn mắt to âm thầm mắng: Cho người khi dễ tỷ tỷ, xứng đáng!

“Đây là có chuyện gì?”

Chỉ nghe một tiếng hét phẫn nộ truyền đến, Huyết Hồ nhú nhú mày ngồi dậy, từ trên núi giả nhảy xuống, nhắc lên một con gió nhẹ, hàn quang trong mắt chợt lóe, lạnh lùng nhìn về người đang tới.

Người tới mặc y phục màu xanh, trên đầu đội ngọc quan, khí thế bàng bạc, uy phong ào ào, khuôn mặt tuấn mỹ cứng rắn, hướng bên người bên cạnh đưa ánh mắt, lập tức có người cầm quần áo ném cho hai người trong ao. Ánh mắt nén giận nhìn về phía hướng Huyết Hồ. Người này không phải ai khác mà chính là Lam đại tướng quân Lam Kì.

“Tướng quân”

Lục Trúc sắc mặt căng thẳng, cung kính hô một tiếng, nhanh chóng thi lễ, mặt mày cúi thấp, bỗng nhiên nàng có chút bất an.

Huyết Hồ nghe vậy, trong lòng liền hiểu được. Đây chính là phụ thân Lam Vũ Lạc rồi, Huyền Minh quốc Lam đại tướng quân.

Huyền Vũ đại lục, lấy huyền thuật vì tôn. Tướng quân, trách không được, thế gia võ thuật, làm sao có thể dễ dàng tha thứ khi trong nhà xuất hiện phế vật. Cho nên mới để mặc người khác tìm mọi cách khi dễ Lam Vũ Lạc. Tuy rằng nàng không biết Lam Vũ Lạc chết như thế nào. Nhưng thông minh như nàng, không tìm hiểu nguồn gốc cũng có thể đoán đại khái. Việc này, nhất định cùng Lam phủ có liên quan. Có một phụ thân như vậy, thật đúng là bất hạnh của Lam Vũ Lạc.

Nghĩ như vậy, phượng mẫu Huyết Hồ nâng lên, mặt mày gian manh lộ vẻ đùa cợt. Dời đi tầm mắt dừng lại ở trên người Lam Kỳ, không coi ai ra đối với Lục Trúc thân nhiên nói:

“Đi thôi, chúng ta trở về”

Lục Trúc liếc liếc mắt thấy sắc mặt âm trầm của Lam Kỳ, lại nhìn nhìn Huyết Hồ đi ở phía trước, nhắc chân liền đi theo nàng.

“Đứng lại!”

Phía sau truyền đến thanh âm đầy tức giận của Lam Kỳ:

“Ngươi nghịch nữ, theo ta hồi đại đường nhận hình phạt của gia tộc!”

Bạn đang đọc truyện *Huyết Hồ Thiên Hạ: Cường Ngạo Sát Thủ Phi* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Q.1 - Chương 28: Tự tập đầy đủ ở đại sảnh

Huyết Hồ nghe vậy, dừng lại cước bộ, khóe môi xả ra một chút ý cười lạnh lẽo, đôi mắt mang đầy sát khí, thông thả xoay người, mắt rét lạnh nhìn Lam Kỳ, chậm rãi mở miệng, thanh âm lạnh như băng làm cho người ta không khỏi rét run:

“Ta khuyên ngươi nên làm rõ ai mới là người nên nhận hình phạt! Đừng có nhầm đối tượng, nếu không hậu quả ngươi tự gánh lấy!”

Lam Kỳ kinh ngạc một trận, không thể tin nhìn phế vật si nhục Lam gia. Toàn thân nàng mang sát khí lãnh ngạo hấn nhưng là thật sự cảm thấy. Ngay cả hấn tung hoành sa trường, giết địch vô số cũng bị ánh mắt của nàng làm cho rét run.

Giật mình sùng sốt một lát, sắc mặt Lam Kỳ phát lạnh, lạnh giọng quát:

“Người tới, đem nhị tiểu thư mang về đại đường!”

“Không cần, ta tự mình đi!”

Huyết Hồ liếc mắt khinh thường, giọng điệu không sợ hãi, trên mặt cũng nhìn không ra biểu tình gì. Nàng đây là muốn nhìn, Lam Kỳ này có thể làm được cái gì. Nếu không phải nàng hiện tại có thương tích trong người, thêm sử dụng dị năng hao phí nhiều nội lực nàng đã sớm mang Lục Trúc thoát ly Lam phủ. Trước mắt, người đuổi giết mình tạm thời hẳn là sẽ không dám xâm nhập Lam phủ. Cho nên ở trong này dưỡng thương, vẫn có thể xem là một kế sách tốt nhất.

Trong đại đường, mọi người đã tự tập đầy đủ, không khí áp lực dị thường.

Lam Kỳ ngồi ở trên chủ vị, uy nghiêm nhìn lướt qua mọi người trong đại đường. Lập tức, ánh mắt dừng lại ở trên hai người đang cúi thấp, sợi tóc hỗn độn, vẻ mặt chật vật. Chính là nhị phu nhân cùng Lam Vũ Tích. Lam Kỳ lạnh lùng chất vấn:

“Nói! Sao lại thế này! Nói chi tiết cho ta!”

Tam phu nhân mang biểu tình xem kịch vui, thẹn thùng lấy khăn tay che miệng cười trộm, mặt mày gian manh, mắt hoa đào lưu chuyển, trong lòng cảm thấy rất thống khoái. Nhị phu nhân bình thường ý vào địa vị cao hơn so với nàng, không ít lần coi thường nàng.

Hiện tại, nhìn thấy bộ dạng này của nhị phu nhân, không thể nói được nàng có bao nhiêu cao hứng. Hơn nữa, đầu sỏ gây nên lại là nhị tiểu thư. Hừ! Ngày hôm qua nàng dùng bồ câu đưa tin thu được tin tức, Lam Vũ Lạc quả thật là đã chết. Mặc kệ nữ tử này là từ nơi nào đến, mặc kệ nàng là thật hay là giả, nàng đều phải diệt nàng ta! Để tránh nàng làm hỏng chuyện đại sự của mình! Một mũi tên trúng hai con chim, chỉ còn thiếu chính mình tự động thủ. Chuyện tốt như vậy, sao nàng có thể không vui!

Nhị phu nhân cho dù là chặt vật đến cực điểm, vẫn duy trì tư thế cúi đầu, dư quang nơi khoe mắt cũng không có xem nhẹ thần sắc đắc ý của tam phu nhân. Ánh mắt lạnh lùng, vẻ mặt âm ngoan, ở trong lòng âm thầm trào phúng: Tiểu nhân đắc chí, rồi sẽ có một ngày, nàng sẽ khiến cho hồ ly tinh này chết oan chết uổng, giống như đại phu nhân! Lần này, chính là một lần ngoài ý muốn nhỏ, là do nàng đánh giá sai Huyết Hồ, phé vật này đã xảy ra biến hóa lớn! Lần sau, tiểu tiện nhân kia cùng hồ ly tinh sẽ không có vận khí tốt như vậy!

Nhị phu nhân ngẩng đầu, sắc mặt thoáng chốc hòa hoãn lại, nhìn Lam Kỳ, một bộ dáng điềm đạm đáng yêu, lại liếc mắt một cái nhìn Huyết Hồ đứng bên cạnh. Trong mắt, lập tức che kín sợ hãi, thân mình hơi hơi run run lên, môi rung rung nửa ngày cũng không phun ra được một chữ.

Bạn đang đọc truyện *Huyết Hồ Thiên Hạ: Cuồng Ngạo Sát Thủ Phi* được tải miễn phí tại Ww.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

Q.1 - Chương 29: Phé vật? Quái vật!

Huyết Hồ hơi hơi khiêu mi, con ngươi một mảnh trong trẻo nhưng lạnh lùng, lộ ra cơ trí hiểu rõ hết thảy. Cười nhạo một tiếng, Huyết Hồ rất là bất đắc dĩ. Thật sự là nhị phu nhân đóng kịch rất đạt. Thời điểm nàng ta rơi vào trong ao cũng không thấy nàng ta sợ hãi như vậy. Ánh mắt kia nàng Huyết Hồ nhưng là nhớ rất rõ! Nếu ánh mắt cũng có thể giết chết người, nàng Huyết Hồ đã sớm chết nhiều lần rồi, còn là chết không có chỗ chôn!

Nhìn nhị phu nhân dáng vẻ kịch cỡm, Lam Kỳ xẹt qua một chút chán ghét.

Nhưng đương sự cũng không biết. Thấy Lam Kỳ không có phản ứng gì, nhị phu nhân nhỏ giọng nức nở đứng lên. Cảm xúc dao động một lát, rất nhanh trấn định xuống, rất là ủy khuất nói:

“Lão gia, phé vật này nàng là quái vật gì vậy? Không biết làm ra yêu thuật gì, cứ nhiên đem mẹ con chúng ta mang xuống ao, còn, còn.....”

Nhị phu nhân tiếp tục, liên rớt cuộc nói ra không được, vẻ mặt tràn đầy không cam lòng cùng ủy khuất.

“Còn lấy hết quần áo của các người”

Huyết Hồ tà mị nhìn nhị phu nhân, thân nhiên nói ra, vẻ mặt không kiên nhẫn.

“Cha, người phải làm chủ cho chúng ta a!”

Một bên Lam Vũ Tích nghe thấy vậy đột nhiên xấu hổ phản ứng lại. Ánh mắt trống rỗng trở nên càng thêm ác độc. Nàng là đệ nhất tài nữ Minh thành, tu vi huyền thuật kia cũng coi như thuộc hàng cao thủ, cứ nhiên thua bởi một phé vật, sao nàng có thể cam tâm? Cho nên, Lam Vũ Lạc, nàng nhất định phải chết!

“Yêu thuật! Một người nói nói ra được!”

Lam Kỳ tức giận chỉ vào nhị phu nhân nói:

“Hai người các người, huyền thuật nói như thế nào cũng thuộc hàng cao thủ, cứ nhiên thua một cái phé vật, còn có mặt mũi lên tiếng!”

Phé vật! Huyết Hồ nghe vậy, con ngươi hàn ý nhất thời ngưng kết thành băng, hé ra khuôn mặt nhỏ nhắn lại âm trầm đến đáng sợ.

Lam Kỳ tiếp theo dừng một chút, nhìn về phía Lam Vũ Tích ngồi dưới đất, một chương đánh ở trên bàn. Vẻ mặt chỉ tiếc rên sát không thành thép:

“Tích nhi, người thân mang tuệ căn luyện võ, phụ thân bỏ công sức không ít trên người người, cho người học ở học viện tốt nhất, thỉnh cho người sư phó tốt nhất! Rất cực, đem người giáo dục trở thành đệ nhất tài nữ Minh thành, nhưng là người cứ nhiên thua dưới tay phé vật! Nếu truyền ra ngoài, bản mặt già nua này sẽ bị người làm cho mất hết a!”

“Cha”

Lam Vũ Tích lên tiến gọi, liếc mắt nhìn Huyết Hồ, nghiêng răng nghiêng lợi nói:

“Nhưng phé vật này nàng thật sự.....”

“Yêu thuật! Quái vật! Quả thực vớ vẩn!”

Lam Kì mạnh mẽ đánh lên bàn, thờ hồng học trừng mắt nhìn Huyết Hồ, tưởng như đem nàng nhìn thành cái bàn dưới tay mình.

Huyết Hồ lúc này cười lạnh một tiếng, con ngươi xẹt qua một chút hàn ý, lạnh lùng mờ miệng, cuồng ngạo vô cùng:

“Phế vật?! Đến tột cùng ai mới là phế vật! Phế vật có thể diệt mạng nhỏ của ngươi? Ngươi so với phế vật còn phế hơn!”

Bạn đang đọc truyện *Huyết Hồ Thiên Hạ: Cuồng Ngạo Sát Thủ Phi* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(dot)Net**.

Q.1 - Chương 30: Kiêu ngạo cuồng vọng

Câu nói kinh thiên động địa, không hề e dè thốt ra, kiêu ngạo cuồng vọng. Không khí tại đại đường chợt giảm xuống. Rõ ràng trời rất nóng, nhưng mọi người đều cảm giác sau lưng lạnh lạnh. Tất cả đều mang vẻ mặt bất khả tư nghị nhìn Huyết Hồ.

Chỉ thấy Huyết Hồ quần đỏ áo đỏ, thanh cao mị hoặc, như trước ngạo nghễ đứng ở nơi đó, dung nhan tuyệt mỹ giờ phút này đã sớm che kín hàn sương, khe nâng cằm, ánh mắt lạnh như băng, cả người tản ra khí chất lãnh liệt.

“Lạc nhi! Ngươi quả thực là càng ngày càng không có giáo dưỡng!”

Lam Kì sắc mặt lạnh lùng, nắm chặt tay, trong mắt lửa giận thiêu đốt.

Không biết vì sao, hẳn chính là không quen nhìn tư thái kiêu ngạo của nàng, ánh mắt trong trẻo nhưng lạnh lùng không đem bất luận kẻ nào để vào mắt.

“Giáo dưỡng?” Huyết Hồ đột nhiên cảm giác rất là buồn cười, sắc mặt lạnh lùng, đôi mắt xẹt qua một đạo u quang, đạm mạc nhìn Lam Kì:

“Từ bất giáo phụ chi quá (*)!”

(*) Nguyên văn là “Từ bất giáo phụ chi quá, giáo bất nghiêm sư chi đạo”: không dạy con cái là lỗi của cha, dạy mà không nghiêm khắc là lỗi của thầy.

Sát!

Tê!

Một câu khiến cho mọi người khiếp sợ!

Phía dưới tất cả đều đồng loạt hút vào một ngụm khí lạnh!

Lam Kì nắm chặt tay, gân xanh trên trán lộ ra. Một lát sau, mở tay, đem linh lực tụ trong lòng bàn tay, một quang cầu thật lớn màu trắng liền xuất hiện, mạnh mẽ chém ra, thẳng tắp đánh tới Huyết Hồ. Tốc độ kia nhanh như thêm điện, không hề có một tia chần chừ.

Huyết Hồ đôi mi thanh tú nhấc lên, hàn quang trong mắt lóe ra, cấp tốc lắc mình một cái, mọi người chỉ cảm thấy hồng ảnh trước mắt nhoáng lên, liền thấy Huyết Hồ nhẹ nhàng né ra, khỏe mỗi giờ lên một chút thị huyết cười lạnh:

“Chút tài mọn!”

Lam Kì thân mình rõ ràng ngẩn ra. Hắn không nghĩ tới, hẳn nhưng là dùng bày phần nội lực, tốc độ cực nhanh, nàng cứ nhiên né được.

Xem ra, hẳn thật ra đã bỏ qua nữ nhi này, vẫn còn tưởng rằng nàng là phế vật.

Nhưng lại không nghĩ tới, công lực của nàng cũng cao thâm như thế, nhìn nhìn nhị phu nhân cùng Lam Vũ Tích, hẳn còn tưởng rằng nàng sử dụng thủ đoạn tiện.

Hiện tại xem ra, kỳ thật không phải! Phế vật này quả thật là có chút thực lực! Xem ra là trước kia nàng che dấu thực lực!

Nếu có thể bồi dưỡng, có một ngày nàng sẽ là người mang nhân trung long phượng, tiền đồ vô lượng! Như vậy, địa vị của Lam gia càng ổn định. Nghĩ vậy, hàn quang trong mắt của lam kì chợt tắt, sắc mặt dịu xuống dưới, trong lòng dĩ nhiên tính toán nhỏ nhặt.

“Thánh chỉ đến!”

Bỗng nhiên, một thanh âm to truyền đến, mọi người nghe vậy đều là sùng sốt, hướng ngoài cửa nhìn lại, hiển nhiên không rõ đây là tình huống gì.

Sau đó liền thấy một công công đầu đội mũ quan, mặc tử bào (áo tím), áo khoác màu đen sa mỏng, tay cầm thánh chỉ, uy nghi nhìn lướt qua mọi người trong sảnh đường.

Bạn đang đọc truyện *Huyết Hồ Thiên Hạ: Cuồng Ngạo Sát Thủ Phi* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

Q.1 - Chương 31: Cõi rẻ Thánh Thượng

“Lam đại tướng quân tiếp chi!”

Công công vẻ mặt mang ý cười, âm thanh to lớn vang vọng toàn bộ đại đường.

“Thần tiếp chi!”

Lam Kì cung kính nói, ánh mắt nghiêm nghị, cúi đầu liền quỳ xuống.

Tiếp theo, chỉ nghe xôn xao một tiếng, toàn bộ liền quỳ xuống.

Đương nhiên, ngoại trừ Huyết Hồ.

Công công không hề giận nhìn về phía Huyết Hồ đang đứng, lập tức sợ hãi than, thật đúng là mỹ nhân tuyệt sắc!

Khí chất tao nhã, dung nhan khuynh thành, quần áo đỏ, điểm lệ bức người, sợ là đệ nhất mỹ nhân Huyền Minh quốc Thanh Tuyết công chúa cũng không bằng một phần vạn của nàng.

Chính là, trên người nữ tử phát ra hàn khí lãnh ngạo thực làm cho người ta kinh hãi, một đôi con ngươi trong tròng lạnh lùng mang theo hàn khí nhẹ nhàng, tựa hồ có thể xem thấu nội tâm người khác, làm cho người ta không dám nhìn thẳng. Công công cảm thấy rất là nghi hoặc, Lam gia khi nào thì có một người như vậy?

Cảm giác không khí không thích hợp, Lam Kì nâng mắt, thấy Huyết Hồ đứng trong đám đông đang quỳ rất là nổi bật, mặt nhăn mày nhíu, tiếng nói trầm thấp tức giận quát:

“Nghiệt nữ, còn không mau quỳ xuống!”

Quát xong lập tức lo lắng bắt an nhìn về phía công công, cười lấy lòng, nói:

“Thực ngưng ngừng, tiểu nữ còn trẻ người non dạ, làm cho công công chê cười.”

Công công khẽ hừ một tiếng, rất là bất mãn.

“Tiểu thư” Lục Trúc quỳ trên mặt đất gọi một tiếng, kéo tay áo Huyết Hồ.

Huyết Hồ như trước là không chút nào quan tâm. Đối mặt với ánh mắt cảnh cáo của Lam Kì, không có một chút ý tứ phải quỳ xuống. Ngược lại, khoe môi cười lên, mặt mày khinh chơn, thoải mái đùa cợt, thanh âm đậm đặc, lại nói năng có khí phách, lộ ra uy nghiêm kháng cự không thể bỏ qua:

“Cô nãi nãi ta trời không quỳ đất không quỳ! Tại sao lại phải quỳ trước đế vương! Thật là nhục cười!”

“Tê.....”

Lời này vừa nói ra, mọi người đều hít một ngụm khí lạnh. Nhiệt độ không khí chợt giảm xuống, bầu không khí có vẻ rất là áp lực, trong đại đường ngay cả tiếng gió thổi cũng nghe rõ mồn một.

Mọi người đều mang vẻ mặt đầy khiếp sợ nhìn người vừa nói chuyện.

Công công truyền chỉ trong khoảng thời gian ngắn không biết nên phản ứng như thế nào. Đây là lần đầu tiên ông gặp người như vậy, lại dám coi rẻ Thánh Thượng! Nữ tử này chẳng lẽ là chán sống rồi!

“Ba ba ba.....!”

Tiếng vỗ tay vang dội từ ngoài cửa truyền vào làm thức tỉnh mọi người, tất cả nâng mắt nhìn lên.

Một tử y nam từ nhẹ lay động chiết phiến (quat), sắc mặt nhu hòa lại không mất đi khí phách vương giả, một đôi con ngươi hơi tán thường nhìn về phía Huyết Hồ. Người này trên đầu buộc quan ngọc, một thân khí thể ngạo nghễ, khuôn mặt tuấn mỹ bất phàm, ngũ quan tinh xảo như điêu khắc làm cho người ta tìm không ra tí vết nào. Đó là nhị hoàng tử thiên tài của Huyền Minh quốc Âm Lăng Phong.

Bạn đang đọc truyện *Huyết Hồ Thiên Hạ: Cuồng Ngạo Sát Thủ Phi* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(dot)Net**.

Q.1 - Chương 32: Nhị hoàng tử Huyền Minh quốc

Huyết Hồ thần nhiên liếc nam tử một cái, mày nhíu lại. Không biết vì sao, một cảm giác quen thuộc tràn đầy trong đầu, có chút chán ghét nhìn tử y nam tử trước mặt. Vốn là người chưa từng tiếp xúc qua, như thế nào sinh ra cảm xúc này? Chính Huyết Hồ cũng không biết.

“Nhị hoàng tử”

Bên trong đám người, có người cung kính nói.

Nhị hoàng tử, Huyết Hồ nghe vậy, đôi mi thanh tú giãn ra, một tia không hồn giãn xẹt qua. Giờ nàng đã hiểu rõ, nguyên lai cùng thái tử chó má kia là huynh đệ! Trách không được quen thuộc như thế, nhìn kỹ hai người đứng là có điểm tương tự nhau.

Cùng là dung nhan tuấn mỹ bất phàm. Nhưng là Âm Lăng Triệt có vẻ phóng đãng không kềm chế được, mặt ngoài là một cỗ phong độ của người trí, mi gian lại lộ ra vài phần thô bạo, người này khí chất vô cùng phức tạp. Mà Âm Lăng Phong sắc mặt nhu hòa trong trẻo nhưng lạnh lùng ngạo nghễ, cả người tỏa ra một cỗ khí phách vương giả khiếp người.

Âm Lăng Phong vốn là đến Lam phủ tìm hiểu tin tức xem thái tử rốt cuộc đánh cái chủ ý gì, chuyện này không đơn giản như thế. Chỉ là một hoa đào hội tuyền phi mà ngay cả hoàng đế đều xuất động, càng làm cho người hoài nghi là ngay cả thánh chỉ đều phải đi. Trong đó nhất định là có bí mật gì đó không muốn cho người ta biết.

Không nghĩ tới, hần vừa tới Lam phủ liền thoáng nhìn thấy một dáng người màu đỏ đứng ngạo nghễ. Rõ ràng là nữ tử yếu đuối nhu nhược, xem sắc mặt thì biết là có thương tích trong người mà cả người lại tỏa ra một cỗ khí thể lãnh ngạo cường đại. Trời không quý đất không quý! Ánh mắt nàng là khí phách bề ngễ thiên hạ ngạo thị quần hùng, tựa hồ thiên hạ này nàng là duy nhất, kiêu ngạo cuồng vọng. Nữ tử này đúng là hiếm thấy, nếu là tri kỷ thì đúng là vô cùng tốt đẹp.

Cảm giác được tầm mắt đánh giá của Huyết Hồ, môi mông của Âm Lăng Phong nâng lên, thần nhiên nói:

“Cô nương có khí chất thật độc đáo, tuyệt thế tao nhã, tâm tư ngạo nghễ, tương lai nhất định là nhân trung chi phượng!”

Sát!

Mọi người khó hiểu nhìn về phía Âm Lăng Phong.

Âm Lăng Phong lạnh nhạt cười, nhìn về phía công công tuyên chỉ, thanh âm trong trẻo nhưng lạnh lùng quanh quẩn ở bên trong đại đường:

“Ngươi tuyên chỉ đi!”

Công công liên tục gật đầu, Âm Lăng Phong này hần đắc tội không nổi. Cho dù là thái tử điện hạ đều phải kiêng kị hần ba phần. Người này chính là một la sát. Thiên tài Huyền Minh quốc, huyền thuật cao cường, sát phạt quyết đoán không nói, mưu lược lại kinh người. Không cần thận một cái, liền vô cùng có khả năng rót đầu.

Bạn đang đọc truyện *Huyết Hồ Thiên Hạ: Cuồng Ngạo Sát Thủ Phi* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Q.1 - Chương 33: Phán đoán mộng đẹp

“Phụng thiên thừa vận, hoàng đế chiếu viết, niệm Lam gia một nhà trung thành và tận tâm, vì nước vì dân! Đặc cách cho Lam gia nhị tiểu thư và tam tiểu

thư tiến đến tham gia hoa đào hội cử hành ba ngày sau, tham gia yến hội tuyển phi của thái tử! Không thể kháng chỉ! Khâm thủ!”

Công công tuyên thánh chỉ xong, vung trộm liếc liếc mắt Âm Lăng Phong mặt không gọn sóng, lơ đãng lau đi mồ hôi tinh mịn trên trán, dời tầm mắt về phía Lam Kì, nói:

“Lam đại tướng quân, tiếp chi đi!”

Đều nói gần vua như gần cọp, không cẩn thận vô cùng có khả năng mang đến họa diệt môn. Hấn bản không muốn tham dự nhưng đúng là tránh không khỏi!

Lam Kì buông xuống sắc mặt hơi đỏ, đôi mắt hiện lên một chút u quang, hai tay tiếp nhận thánh chỉ, rất là cung kính nói:

“Thần tiếp chỉ, khấu tạ long ân!”

Công công nhìn về mặt nghiêm nghị của Lam Kì cười nói:

“Chúc mừng Lam tướng quân! Xem ra Hoàng Thượng thực coi trọng Lam gia a! Tốt lắm, Lam tướng quân, thánh chỉ cũng tuyên xong rồi, ta cũng nên trở về phục mệnh, Lam tướng quân hảo hảo chuẩn bị đi!”

Lam Kì gật đầu, mặt mỉm cười, con ngươi lại tràn đầy suy nghĩ sâu xa.

Cho đến khi đứng trước mặt Âm Lăng Phong, công công đang muốn mở miệng cáo lui, đã thấy Âm Lăng Phong khoát tay áo, ý bảo hấn có thể rời đi. Lúc này sắc mặt hấn buông lỏng, nhắc chân liền lui xuống. Tốc độ kia như là người trước mắt là ôn dịch, làm cho hấn sợ hãi.

“Lạc nhi, Tích nhi, đều đi xuống chuẩn bị một chút đi”

Lam Kì nhìn thoáng qua Âm Lăng Phong, theo sau, tầm mắt tạm dừng ở trên người Huyết Hồ một lát, sâu kín mở miệng.

Thái tử đã có chính thất, lại tuyển phi, cho dù là sủng phi, chờ sau khi thái tử đăng cơ cũng có thể lên làm quý phi. Đây là vinh quang cỡ nào, là chuyện mà bao nhiêu nữ tử tha thiết ước mơ, Lam Vũ Tích đương nhiên cũng không ngoại lệ.

Nghe vậy chỉ thấy nàng thần thái hai mắt nở rộ khác thường, vừa mới chật vật dĩ nhiên không thấy đau, giống như thấy được tương lai tươi sáng:

“Vâng, phụ thân! Nữ nhi đi chuẩn bị!”

Lam Vũ Tích liếc liếc mắt nhìn Huyết Hồ một cái, hoàn toàn đã quên là vừa rồi ai đem chính mình biến thành chật vật như thế. Trong mắt ý khinh bỉ càng sâu, âm thầm nghĩ, một cái phế vật! Cảm kỳ thư họa, mọi thứ không thông, võ công huyền huật cái gì cũng không biết, tất nhiên là không có cách nào so được với nàng.

Đưa mắt nhìn khắp Minh thành, có ai có thể so sánh với đệ nhất tài nữ được người Minh thành công nhận, hướng chi, thái tử đã sớm có ý đối nàng. Sủng phi của thái tử, vị trí này chắc chắn là của Lam Vũ Tích nàng rồi! Lam Vũ Lạc nàng ta tính cái gì! Ngày sau nếu đối phó nàng ta kia dễ dàng hơn nhiều.

Bạn đang đọc truyện *Huyết Hồ Thiên Hạ: Cuồng Ngạo Sát Thủ Phi* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Q.1 - Chương 34: Một đời một kiếp một đôi người!

Cảm nhận được tầm mắt Lam Vũ Tích ở trên người mình, Huyết Hồ thần nhiên liếc mắt nhìn nàng ta, thấy nàng kia đáng vẻ đắc ý, làm sao còn có một bộ dáng điềm đạm đáng yêu chật vật không chịu nổi.

Chậm rãi giơ lên khóe môi, một chút lãnh ý tràn đầy trên đuôi lông mày, đùa cợt trong mắt nhảy càng sâu. Huyết Hồ không coi ai ra gì lạnh lùng mở miệng:

“Lục Trúc, chúng ta đi!”

Dứt lời liền nhắc chân đi ra ngoài, không chút nào để ý tới ánh mắt khác thường của người khác.

Lục Trúc vừa thấy, lập tức nhắc chân đi theo.

Phía sau truyền đến thanh âm quần bách của Lam Kì:

“Nhị hoàng tử, tiểu nữ còn tuổi nhỏ không hiểu chuyện, xin nhị hoàng tử đừng trách”

Huyết Hồ nghe vậy cũng không có ý tạm dừng, vẫn cứ đi về phía trước.

Phía sau, khoe miệng Âm Lăng Phong nâng lên ý cười như có như không, nhìn qua nhưng lại mang theo một tia ôn nhu. Con người đen như mực nhìn chăm chăm bóng hình màu đỏ xinh đẹp, đáy mắt lóe ra tinh quang. Cho đến khi nàng biến mất không thấy mới chậm rãi lấy lại tinh thần, con người trở về trong trẻo lạnh lùng như trước kia.

.....

“Tỷ tỷ, hoa đào hội ba ngày sau, lấy dung mạo tỷ tỷ, nhất định có thể áp chế tam tiểu thư, nếu tỷ tỷ có thể làm sủng phi của thái tử, sẽ không còn người khi dễ tỷ tỷ!”

Trong lương đình, Lục Trúc hai tay chống má, chớp mắt to trong veo như nước, thanh âm tràn đầy kích động, trên mặt tràn đầy vui sướng.

Ánh mắt Huyết Hồ, nhìn về phía xa xa, nghe vậy liền phục hồi tinh thần, cười nhạt một tiếng:

“Sủng phi? Thật buồn cười! Cái địa vị này Huyết Hồ ta sao thèm để ý! Chỉ cần ta muốn, thiên hạ, giang hồ còn không nằm ở trong tay ta? Thứ ta muốn là một đời một kiếp một đời người!”

Lục Trúc nghe vậy, vẻ mặt sùng bái lên tiếng:

“Oa! Tỷ tỷ soái ngậy người!”

Huyết Hồ:

“.....”

“Kia, tỷ tỷ, hoa đào hội người có muốn đi không? Không chừng còn có thể gặp phải người mình thích đấy.”

Lục Trúc vẻ mặt bát quái nói.

Huyết Hồ không nói gì, con người xẹt qua đạo u quang.

Hoa đào hội, đi! Làm sao lại không đi! Lam Vũ Tích muốn làm thái tử phi, nàng liền không để nàng ta toại nguyện! Nàng sẽ đem chuyện này làm hồng! Lam gia này nàng đã thấy hết, một đám rác rưởi! Hơn nữa, thái tử hiển nhiên cũng không phải thứ gì tốt Nàng muốn làm hồng hôn sự của thái tử, làm cho Lam gia mất mặt mũi rồi sau đó thoát thân rồi đi. Tin tưởng yến hội sẽ rất thú vị!

Xa xa ở một góc âm u, Âm Lăng Phong khiếp sợ thật lâu, hồi lâu mới hồi phục tinh thần lại. Con người đen như mực xẹt qua một chút suy nghĩ sâu xa. Cả đời nhất thế một đời người! Thiên hạ giang hồ đều ở trong tay! Khí phách của nữ tử này thật mạnh! Xem ra, hoa đào hội lần này tất nhiên sẽ không bình thường! Hắn rất là chờ mong, nàng có thể mang đến cho hắn nào kinh hi như thế nào!

Bạn đang đọc truyện *Huyết Hồ Thiên Hạ: Cuồng Ngạo Sát Thủ Phi* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở EbookFull.Net.

Q.1 - Chương 35: Rất nhanh sẽ gặp lại!

Gió đêm nổi lên, bầu trời đầy sao.

Bên trong ngôi nhà thật lớn chỉ có một căn phòng còn sáng, mang theo vài phần âm trầm cùng quý dị.

“Như thế nào? Có nghe được gì không?”

Trong thư phòng, nam tử áo trắng ôn nhã tựa vào trên ghế, một tay đặt trên tay dựa, một tay kia đùa nghịch lọn tóc rơi trước ngực, mang theo vài phần xinh đẹp cùng mỹ hoặc, không có một chút nào vẻ đẹp âm nhu của nữ tử.

Vẻ đẹp của hắn mang theo mê hoặc lòng người cùng yêu khí, lại tinh thuần giống như trích tiên, đây là đích xác là một yêu nghiệt! Đầu ngón tay hắn nhẹ nhàng đặt trước án thư, mắt sáng như đuốc nhìn chăm chăm hắc y nam tử trước mặt, thần nhiên mở miệng.

“Hồi chủ tử, thuộc hạ nghe được. Nàng kia tên gọi là Lam Vũ Lạc, chính là nữ nhi của đại tướng quân Lam Kỳ Huyền Minh quốc”

Hắc y nam tử chấp tay nói, mang theo ánh mắt vô cùng sùng kính cùng kính diễm nhìn nam tử trước mắt.

“Lam Vũ Lạc?”

Nam tử áo trắng nhẹ giọng nói, có chút nghi hoặc nhìn về phía hắc y nam tử:

“Có thể có hỏi thăm rõ ràng không?”

Ngày ấy, hẳn rõ ràng nghe thấy nàng tự xưng Huyết Hồ, có thể hay không là sai rồi, chỉ là người giống nhau mà thôi.

“Chủ tử, sẽ không sai. Ba ngày sau là hội hoa đào, nghe nói Hoàng Thượng Huyền Minh quốc phái người đến Lam gia truyền thánh chỉ, nói hai nữ nhi Lam gia nhất định phải tham gia. Việc này, sợ là không đơn giản! Chúng ta có phải hay không nên.....”

Hắc y nam tử đáp, có thâm ý khác nhìn áo trắng nam tử.

“Ân! Đến lúc đó ta sẽ tiến đến điều tra rõ ràng!”

Áo trắng nam tử hiển nhiên là đem ánh mắt hắc y nam tử nhìn thấy, sau đó đối với khoảng không trong thư phòng kêu một tiếng:

“Vũ Ma!”

Lập tức xoát một tiếng, chỉ thấy bóng đen hiện lên, phòng trong lại nhiều lên một hắc y nam tử, chấp tay nói:

“Chủ tử”

“Chuyện tình Tuyệt Liên Bích tra thế nào?”

“Hồi chủ tử, việc này vô cùng có khả năng cùng thái tử có liên quan, ngày gần đây có thám tử báo lại, nghe nói thái tử không ở trong phủ!”

Áo trắng nam tử nghe vậy, ánh mắt hiện lên một chút sát khí, khuôn mặt như ngọc nháy mắt đông lạnh vài phần, nâng khóe miệng một cái, phất phất tay, lời nói trong trẻo nhưng lạnh lùng mang theo hàn ý trí mạng:

“Tiếp tục tra!”

“Dạ! Chủ tử!”

Dứt lời, hai đạo bóng dáng liền nháy mắt biến mất, vô thanh vô tức (không một tiếng động) giống như lúc đến.

Nam tử áo trắng nhìn lên bức họa trên bàn, con ngươi nháy mắt trở nên ôn nhu vô cùng, ý cười thần nhiên xẹt qua khóe môi, thanh âm trầm thấp mà lại mỉa mai, thì thào tự nói:

“Tiểu hồ ly, ha ha..... Chúng ta rất nhanh sẽ gặp mặt”

Bạn đang đọc truyện *Huyết Hồ Thiên Hạ: Cuồng Ngạo Sát Thủ Phi* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Q.1 - Chương 36: Nha chính là nhất thủy hóa

Ba ngày nay, không biết Lam Vũ Tích bận rộn chuẩn bị cho việc tham gia hoa đào hội hay là bị Huyết Hồ dọa sợ mà không có đi đến chỗ Huyết Hồ tìm phiền toái. Điều này làm cho Huyết Hồ vô cùng thất vọng, mỗi ngày đều là ngồi ngắm cảnh và dưỡng thương, cuộc sống vô cùng dễ chịu.

Cuộc sống nhàn hạ dần trôi qua. Ngày thứ tư lặng yên tiến đến.

Nắng sớm chiếu sáng khắp sân, trời trong vắt.

Gió nhẹ nhàng thổi, hương hoa bay khắp vườn.

Sáng sớm Huyết Hồ đã bị Lục Trúc gọi dậy, dù sao cũng không có buồn ngủ liền rời giường thu thập một phen. Vẫn như trước một thân quần áo đỏ rực diễm lệ, dung nhan vẫn tuyệt sắc như trước.

Huyết Hồ bây giờ cùng ngày trước cũng không có gì khác biệt lắm, đơn giản hào phóng, lại không mất đi tao nhã cao quý, mang vẻ thần thánh cũng

không thể xâm phạm

Lục Trúc bĩu môi, có chút không vui nói:

“Tỷ tỷ, người như thế nào lại mặc bộ y phục này? Hôm nay là hoa đào hội, sẽ có không ít nữ tử xuất thân từ danh gia vọng tộc. Buổi sáng ta vừa ra khỏi cửa liền nghe mấy nha hoàn bà mụ nói tam tiểu thư hôm nay mặc y phục theo hoa, trang điểm tinh xảo, điểm lệ bức người.....”

Huyết Hồ không nói gì, trên mặt nhìn không ra một tia biểu tình, lập tức đi ra ngoài cửa, đón nắng sớm mà đứng, ánh nắng màu vàng chiếu lên trên người Huyết Hồ làm cho nàng giống như tiên tử, hư hư thực thực, chỉ có thể nhìn nhưng không thể chạm vào.

Ngẩng đầu nhìn trời trong vắt, tâm tình Huyết Hồ rất tốt, hít một hơi thật sâu bầu không khí trong lành của sáng sớm.

“Tỷ tỷ, người.....”

Đã hứa sẽ theo Huyết Hồ xông pha thiên hạ nên lá gan Lục Trúc cũng trở nên lớn hơn, tính tình cũng có biến đổi lớn. Quả thật là gần mực thì đen, gần đèn thì sáng!

Tiểu nha đầu thấy Huyết Hồ không hề phản ứng, bất mãn dầm dẫm chân, tức giận đuổi theo:

“Tỷ tỷ, ta không thể làm cho người bị người khác coi thường được”

Huyết Hồ cười khê, hai mắt híp lại, khóe miệng gợn lên thành một độ cong đẹp đẽ. Trong chốc lát khiến cho nắng sớm thất sắc, hoa trong vườn ngượng ngùng. Nụ cười này đúng là cao quý, điểm lệ bức người, làm cho Lục Trúc ngốc lảng một lát, giống như thấy tiên nữ, phiêu miểu hư ảo, mình điểm không thể phương vật.

“Đi thôi! Đi xem Lam Vũ Tích làm thế nào có thể so sánh với lão nương!” Huyết Hồ híp mắt, phượng mâu hiện lên một tia đùa cợt, thân nhiên mở miệng nói.

Lục Trúc giật mình hoảng sợ, suýt nữa ngã sấp xuống, chớp mắt vài cái, trong lòng không ngừng buộc chính mình trấn định.

Bản tính của Huyết Hồ mấy ngày nay Lục Trúc đã thấy rõ. Chẳng qua đang là một hình ảnh tốt đẹp hài hòa cứ như vậy bị Huyết Hồ làm hỏng, thật đúng là tổn hại hình tượng a! Tiểu nha đầu càng ngày càng hoài nghi nàng có phải Lam Vũ Lạc ôn nhu như nước trước kia hay không.

Trên thực tế, nàng quả thật không phải Lam Vũ Lạc, nha chính là nhất thủy hóa!

Nhưng đương sự cũng không biết, Huyết Hồ lạnh nhạt bước chân ra khỏi tiểu viện.

Bạn đang đọc truyện *Huyết Hồ Thiên Hạ: Cường Ngạo Sát Thủ Phi* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở wWw.EbookFull.Net.

Q.1 - Chương 37: Không soi gương???

Lục Trúc vừa thấy, lập tức nhắc chân đi theo Huyết Hồ.

Vừa ra khỏi cửa lớn của Lam phủ liền thấy đã có rất nhiều người.

Trước cửa Lam phủ có hai chiếc xe ngựa xa hoa, màn sa màu hồng phất theo gió bay lên, trông rất đẹp mắt.

Lam Vũ Tích mặc váy dài hồng nhạt, được mọi người vây quanh, mặt đầy ý cười thân nhiên, dưới ánh mặt trời có vẻ càng loá mắt. Làn da phấn hồng, sáng bóng như ngọc, khiến người khác nhìn không rời mắt. Tóc đen phân tán, trên đầu cắm một đóa hoa mẫu đơn màu hồng nhạt, nhìn qua xinh đẹp quyền rũ, cao quý thanh lịch.

Nói thật, dung mạo của Lam Vũ Tích tất nhiên là không thể chê, chỉ là tính tình quá kiêu ngạo, không coi ai ra gì.

Thoáng nhìn thấy bóng dáng Huyết Hồ, mắt hạnh Lam Vũ Tích lập tức xẹt qua một tia khinh bỉ cùng ngoan lệ. Nàng ngẩng đầu vênh vao tự đắc mở miệng, trong thanh âm tràn đầy hương vị chế nhạo:

“Yêu, tỷ tỷ, người đây là.....”

Lam Vũ Tích cao thấp nhìn Huyết Hồ, trên mặt ý cười càng đậm:

“Tỷ tỷ ngân lượng không đủ dùng sao, sao lại mặc bộ y phục xấu xí này, này... Cũng quá làm mất mặt Lam phủ chúng ta rồi!”

“Ngươi.....”

Lục Trúc nghe vậy, vẻ mặt khó chịu, trừng mắt nhìn Lam Vũ Tích, tức giận không nói nên lời.

Huyết Hồ chậm rãi nâng khóe môi, giờ lên một chút ý cười lạnh lẽo, ánh mắt kia trong trẻo nhưng lạnh lùng mang theo một chút giảo hoạt, khiến mọi người một trận lạnh lẽo.

Vươn ra bàn tay ngọc đầy Lục Trúc qua một bên, mâu quang(*) khiêu khích nhìn chăm chú vào Lam Vũ Tích, thản nhiên mở miệng nói:

“Muội muội không cho rằng chính mình đang làm mất mặt Lam phủ ta sao?”

(*) ánh mắt

Huyết Hồ cười đầy thâm ý, mị nhãn như tơ, thanh âm thanh thúy dễ nghe, lại mang theo nhè nhẹ lãnh khí làm cho người ta phát lạnh:

“Ta nói này muội muội, chẳng lẽ trước khi ngươi ra khỏi cửa ngươi không soi lại gương sao!? Chắc chắc, xem lại bộ dạng của ngươi cùng đức hạnh của chính mình đi! Cùng kỹ nữ không khác nhau lắm! Ra đường ai mà không biết còn tưởng ngươi từ thanh lâu đi ra! Còn ai mà biết lại nghĩ Lam phủ chúng ta thiếu nam nhân, ngươi không chịu nổi tịch mịch, nóng lòng muốn dụ dỗ nam nhân a!”

Huyết Hồ nhìn Lam Vũ Tích tức giận đến cả người run rẩy, không cho nàng ta đến một chút cơ hội đáp trả, cười lạnh một tiếng, neho lại mắt đẹp, tà nghệ nhìn Lam Vũ Tích, biểu tình kia trông thật sự vô tội, khẩu khí lại vô cùng cố chấp bình tĩnh:

“Muội muội, rốt cuộc là ai làm mất mặt Lam gia?!”

“Hít.....”

“Phụt.....”

“Ách.....”

Thanh âm hút không khí lạnh cùng tiếng cười to vang lên phá vỡ bầu không khí lạnh lùng.

Bạn đang đọc truyện *Huyết Hồ Thiên Hạ: Cuồng Ngạo Sát Thủ Phi* được tải miễn phí tại Ww.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Q.1 - Chương 38: Hội hoa đào

Tiếng cười to này khẳng định là của Lục Trúc, nha đầu kia lá gan ngày càng to, trừng mắt nhìn Lam Vũ Tích, chỉ kém không thốt ra: “Xứng đáng xứng đáng thực con mẹ nó xứng đáng!”

Nha hoàn bà vú đứng bên ngoài có người ghen cười, có người sợ hãi than, trên mặt đủ loại biểu tình, cần có biểu tình gì đều có.

Nhìn nhìn lại Lam Vũ Tích, mặt hết trắng bệch, xanh mét lại trở nên tím tái. Khuôn mặt nhỏ nhắn nhẵn nhụi lại, dung nhan đẹp đẽ giờ phút này mang theo hương vị dữ tợn, âm ngoan trừng mắt Huyết Hồ, nghiêng răng nghiêng lợi nói:

“Lam Vũ Lạc! Ngươi chờ đó cho ta!”

“Đủ rồi! Mới sáng sớm tỷ muội trong nhà âm ỉ cái gì! Còn không mau mau đi tới hội hoa đào! Chớ làm cho người ta chê cười!”

Một tiếng rống giận dữ từ trong Lam phủ truyền đến, Huyết Hồ không nói gì, không cần quay đầu cũng biết người lên tiếng là ai – Chính là phụ thân Lam Kỳ.

Lập tức đi đến xe ngựa, thời điểm đi qua người Lam Vũ Tích, Huyết Hồ nhú nhú đôi mày xinh đẹp tuyệt trần, con ngươi tràn đầy tia sáng sắc lạnh, trong thanh âm tràn đầy ngoan tuyệt:

“Ta sẽ chờ! Hừ!”

Lam Vũ Tích trừng mắt Huyết Hồ một cái, trên mặt tràn đầy âm ngoan. Nàng ta nhắc lên làn váy đi tới hướng xe ngựa.

Hội hoa đào, hội hoa đào có thể nào lại không có hoa đào.

Chỉ thấy một địa phương ngoại ô non xanh nước biếc, hoa đào tung bay, cảnh sắc đẹp đẽ không khác gì nơi tiên cảnh.

Không đến một canh giờ, xe ngựa Lam phủ liền tới nơi.

Tay ngọc của Huyết Hồ vén lên tầng sa mạn màu hồng nhạt liền ngửi thấy hương hoa đào tràn ngập, làm người ta thần thanh khí sảng, vui vẻ thoải mái. Tao nhã bước chân xuống xe ngựa, động tác của hào phóng khéo léo, mềm nhẹ đến cực điểm, không mang một chút ý tứ ra vẻ.

Nhìn nhìn lại Lam Vũ Tích, trên mặt lộ ra một tia cười yếu ớt, được tỷ nữ nâng xuống xe ngựa, con người thanh cao đào qua mọi người

Thân ảnh hai người xuất hiện ở trong mắt mọi người, nhất thời tiếng kinh hô cùng một mảnh nghị luận vang lên.

“Gi? Kia không phải xe ngựa Lam phủ sao? Người mặc quần áo đỏ là ai vậy?? Thật xinh đẹp!”

“Đó là không phải Lam gia tam tiểu thư sao?! Nghe nói Lam gia tam tiểu thư không chỉ có tài năng xuất chúng mà dung mạo cũng là quốc sắc thiên hương!”

“Không đúng! Người mặc quần áo phấn hồng mới là Lam gia tam tiểu thư!”

“.....”

Huyết Hồ nghe vậy, mặt không gợn sóng, không để ý đi xuyên qua đám người, hội hoa đào còn chưa bắt đầu, nàng bước chân đi đến địa phương không có người, nghĩ muốn được yên tĩnh một lát. Những người trước mắt thật sự là làm cho nàng đau đầu.

Lam Vũ Tích càng nghe sắc mặt lại càng đen, hàn ý trong mắt ngày càng tăng lên. Lần đầu tiên, nàng bị so sánh với một phế vật, lại còn bị hạ thấp. Đây là trường hợp đầu tiên! Nắm thật chặt bàn tay giấu trong áo, nhìn bóng dáng Huyết Hồ đang rời đi, trên mặt hiện lên một tia ngoan lệ.

Bạn đang đọc truyện *Huyết Hồ Thiên Hạ: Cuồng Ngạo Sát Thủ Phi* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Q.1 - Chương 39: Gặp chuyện bên hồ

“Tỷ tỷ, một lát nữa yến hội tuyển phi sẽ bắt đầu nga”

Im lặng đứng bên hồ, Lục Trúc mang vẻ mặt vui sướng nhìn Huyết Hồ, trong thanh âm là hưng phấn không ức chế được.

“Àn, lát nữa mới qua đây. Bây giờ chúng ta bồi mấy người ngắm cảnh chút đã”. Ánh mắt Huyết Hồ nhìn chằm chằm mặt hồ yên tĩnh, thản nhiên nói, con người một mảnh hàn quang sáng lên.

Bồi người khác ngắm cảnh? Trong đầu Lục Trúc hiện lên một dấu chấm hỏi to, nhìn nhìn chung quanh, đang muốn nói với Huyết Hồ là nơi này không có ai a.

Chỉ thấy mắt phượng Huyết Hồ híp lại, sát khí dâng lên, lớn tiếng quát:

“Nếu đã đến đây rồi thì hiện thân đi!”

Dứt lời, liền thấy hơn mười bóng đen từ trong hồ nhảy ra, bảo kiếm ra khỏi vỏ ánh lên ánh sáng lạnh, kiếm khí dày đặc phá không mà đến, đồng loạt bỏ về phía Huyết Hồ

“Tỷ tỷ!” Lục Trúc sửng sốt một giây, la hoảng lên.

“Đừng yên đó đừng nhúc nhích!” Huyết Hồ hét lên một câu, ánh mắt quét về phía hắc y nhân, hé ra khuôn mặt nhỏ nhắn nghiêm túc, cả người sát ý trào ra, tức giận quát:

“Muốn chết? Thành toàn cho các ngươi!”

Một hắc y nhân chỉ cảm thấy hồng ảnh trước mắt chột lóe, kiếm trong tay liền bị Huyết Hồ đoạt mất. Giây tiếp theo, thanh kiếm kia liền mang theo hàn ý lạnh như băng đâm vào trong ngực hắn. Tốc độ Huyết Hồ cực nhanh, hành động liền mạch lưu loát, hắc y nhân ngay cả một con đường sống đều không

có, lập tức đi đòi nhà ma .

Liềm liềm đôi môi, con người Huyết Hồ xẹt qua một chút hương vị thị huyết, khom người một cái, liền tránh thoát một thanh kiếm đâm về phía mình, đồng thời một cước bay lên, xoay người chém xuống hắc y nhân tập kích phía sau mình.

Hắc y nhân còn không kịp kêu to, liền bị chém thành hai nửa, máu tươi toi xuống tạo thành một đóa Hồng Liên(*) thật yêu kiều.

(*) Hồng Liên: hoa sen đỏ

Mùi máu tươi gay mũi quanh quần ở chớp mũi. Máu trung Huyết Hồ sát ý càng đậm, đạp một cước thân mình bay lên không, tay cầm kiếm múa lên, vẽ ra từng đạo kiếm hoa xinh đẹp.

Nơi mà lưỡi kiếm cùng kiếm khí đi qua để lại vài đóa hoa bằng máu nở rộ trên nền đất.

Sau một lát đánh nhau chỉ còn lại một tên hắc y nhân.

Hắc y nhân nhìn cảnh tượng máu tanh trước mắt liền xúc động muốn chạy trốn. Nhưng diệt cỏ không diệt tận gốc, gió xuân thổi đến lại này mầm. Huyết Hồ làm sao có thể buông tha, lắc mình một cái đã đến trước mặt Hắc y nhân, bàn tay trắng nõn nắm chặt lấy cổ hắc y nhân, ánh mắt sắc bén, lạnh giọng quát:

“Nói, ai phái ngươi tới !”

“Tam, tam tiểu thư” Hắc y nhân đứt quãng nói, trong mắt tràn đầy hoảng sợ cùng không cam lòng.

“Tốt lắm!” Huyết Hồ mâu quang chợt tối, sát ý tỏa ra, buông ra bàn tay ở cổ Hắc y nhân, lạnh lùng xoay người. Hắc y nhân còn chưa phản ứng lại thì lưỡi kiếm sắc bén đã đâm xuyên qua ngực hắn.

Bạn đang đọc truyện *Huyết Hồ Thiên Hạ: Cuồng Ngạo Sát Thủ Phi* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở EbookFull.Net.

Q.1 - Chương 40: Trong duyên đình huynh đệ ngầm tranh đấu

Ánh mắt Hắc y nhân trừng lớn không dám tin, máu tươi giống như nước suối chảy rào rào.

Chỉ nghe “Phanh” Một tiếng, hắc y nhân đã ngã xuống đất, dấy lên một đọt khói bụi.

Huyết Hồ ném kiếm trong tay, vân đạm phong khinh phui bụi dính trên quần áo, bộ dạng giống như giết người chỉ là một bữa cơm, cảm xúc không có gì thay đổi, nhìn về mặt khiếp sợ Lục Trúc, thân nhiên mở miệng nói: “Đi thôi! Yến hội tuyển phi hẳn là đã bắt đầu!”

Nhìn Lục Trúc vẫn là ánh mắt kinh ngạc, Huyết Hồ nhíu lại đôi mi thanh tú, thân nhiên nói: “Như thế nào? Sợ sao? Nếu là sợ có thể không cần đi theo ta?”

“Không, không phải, tỷ tỷ, ta.....”. Lục Trúc sợ hãi nói, bỗng nhiên nghĩ thông suốt cái gì, mâu quang sáng ngời, vẻ mặt kiên định: “Lục Trúc nói, Lục Trúc nguyện ý vĩnh viễn đi theo tỷ tỷ!”

“Ân” Huyết Hồ thân nhiên gật gù đầu, trong mắt rõ ràng có ý tán thưởng, nhắc chân liền hướng tới chỗ tổ chức yến hội đi đến.

Bên trong đình nhỏ ở rừng hoa đào, có ba thiếu niên tuổi mới bắt phàm đang ngồi. Thấy ba người đứng là tóe điểm giống nhau, nhưng khí chất lại khác nhau một trời một vực.

Áo trắng nam tử sắc mặt mang vẻ phóng đảng không kém chế được, mâu gian ngoan lệ.....

Từ y nam tử, một thân khí phách trong trẻo nhưng lạnh lùng ngạo nghễ, tà mị yêu hoặc.....

Áo xanh nam tử, thanh nhã tựa trích tiên, thần thái cao quý như không hề nhiễm chút khói bụi nhân gian nào.....

Ba người đó là ba vị hoàng tử Huyền Minh quốc, Âm Lăng Triệt, Âm Lăng Phong, Âm Lăng Mặc. Ba người uống rượu trò chuyện, cười tiêu sái tự tại. Hình ảnh vui vẻ hòa thuận này thật là có cảm giác ấm áp của người một nhà.

Nhưng sau những nụ cười này lại ẩn chứa âm mưu cùng câu chuyện máu chảy đầm đìa như thế nào không ai biết được.

“Hoàng huynh, đã có người vừa ý chưa?” Người nói chuyện đúng là Âm Lăng Phong.

Âm Lăng Triệt nghe vậy, nhấp một ngụm rượu, bí hiểm cười: “Có, thiên kim của Lam đại tướng quân”

Âm Lăng Phong nghe vậy, sắc mặt hơi biến, một chút ngoan ý chợt lóe lướt qua.

Nguyên lai đánh chủ ý này, nghĩ muốn mượn sức lam tướng quân, đến cùng cố địa vị thái tử! Phụ hoàng! Thật đúng là bất công a! Giấy tiếp theo, Âm Lăng Phong liền khôi phục thái độ bình thường, cười ha ha đứng lên: “Ta đây cần phải chúc mừng hoàng huynh trước a!”

“Đa tạ” Âm Lăng Triệt bung lên ly rượu nhấp một ngụm. Vừa lúc này, hân đem biểu tình của Âm Lăng Phong thu hết vào mắt. Tuy rằng hân che dấu rất tốt, nhưng vẫn khó có thể thoát khỏi ánh mắt hân. Muốn tranh ngôi vị hoàng đế cùng hân sao? Trước hết hân (Âm Lăng Triệt) sẽ đưa hân (Âm Lăng Phong) quy thiên! Khóe môi giờ lên ý cười ngoan tuyệt, ánh mắt liếc qua Âm Lăng Mặc.

Nhưng thấy Âm Lăng Mặc không có biểu tình gì, chỉ ngồi đó tự thưởng rượu, giống như hết thấy cùng hân không có quan hệ.

Bạn đang đọc truyện *Huyết Hồ Thiên Hạ: Cường Ngạo Sát Thủ Phi* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở EbookFull.Net.

Q.1 - Chương 41: Khán đài hoa đào

Âm Lăng Triệt thấy vậy không khỏi nhủ mảy suy nghĩ sâu xa. Âm Lăng Phong có dã tâm hân hoàn toàn có thể thấy được. Nhưng Âm Lăng Mặc, hân không thể nhìn thấu, cũng đoán không ra, càng không nói tới việc tra xét.

Nếu Âm Lăng Mặc có dã tâm, nhìn hân cả ngày một bộ dáng ngạo du sơn thủy, thanh liêm chính trực, như thế nào cũng không giống người có dã tâm. Nhưng đây mới là người làm hân phải thật cẩn thận. Thường thường người đáng sợ nhất là loại che dấu sâu, thâm tàng bất lộ. Cho nên, vì ngôi vị hoàng đế, mặc kệ là người nào hân đều không thể khinh thường.

Trong lúc suy tư, dư quang nơi khác mắt Âm Lăng Triệt đột nhiên thoáng nhìn thấy bóng dáng màu hồng, trên môi nở nụ cười bí hiểm, con ngươi đen tuyền lóe ra nhiều đạo ánh sáng. Hung phấn nhìn chăm chăm bóng dáng màu hồng kia, giống như nhìn thấy con mồi ngon lành của mình.

Âm Lăng Phong cảm giác được trong mắt Âm Lăng Triệt nồng đậm hứng thú, liền nhìn theo ánh mắt Âm Lăng Triệt. Lúc thoáng nhìn thấy bóng dáng kia, đồng tử co rút lại, theo bản năng nhủ nhủ mảy.

Thoáng nhìn sắc mặt Huyết Hồ trong treo nhưng lạnh lùng cao ngạo, Âm Lăng Triệt càng nhìn lại tràn ngập hứng thú. Âm Lăng Phong trong lòng âm thầm cười lạnh một phen. Hân vẫn nghĩ người thái tử nhìn trúng là thiên tài Lam gia tam tiểu thư Lam Vũ Tích, không nghĩ tới hân lại đánh chủ ý lên Lam Vũ Lạc! Nhưng là sao hân có thể được như ý, hống chi Lam Vũ Lạc cũng không phải là người mà hân có thể nắm giữ!

“Đi thôi, yến hội tuyển phi sẽ sớm bắt đầu” Âm Lăng Triệt thu hồi ánh mắt nhìn chăm chăm Huyết Hồ, ý vị thâm trường nhìn lướt qua Âm Lăng Phong cùng Âm Lăng Mặc, chậm rãi mở miệng nói.

Vừa nói xong, Âm Lăng Triệt liền nhắc chân đi đến sân hoa đào. Con ngươi Âm Lăng Phong xẹt qua một đạo u quang, khóe miệng nở nụ cười chế nhạo, đứng dậy liền đi theo.

Âm Lăng Mặc thấy vậy lắc lắc đầu, tiêu sái đến cực điểm, uống một hơi cạn sạch ly rượu, phất phất ống tay áo đi theo phía sau.

Trong vườn hoa đào có một khán đài rộng mười thước được xây dựng ở trung tâm. Ở đây mùi hoa thơm tràn ngập, hoa rơi rớt rờ, vô cùng có phong phạm của hoàng gia, giống như tiên cảnh chốn nhân gian.

Lúc này dưới đài đã chật ních người toàn các công tử tiểu thư. Họ đều muốn mượn cơ hội này tìm mối lương duyên của mình. Tuy nói lần này là yến hội thái tử tuyển phi nhưng vương tôn quý tộc họ cũng có thể tìm người mà mình vừa ý.

Nhìn nhìn lại khắp toàn cảnh xuân tươi đẹp, hoàn phi yến gây, mỹ nữ muôn hình muôn vẻ cái gì cần có đều có, chỉ nhìn cũng thấy hoa cả mắt.

Âm Lăng Triệt, Âm Lăng Phong, Âm Lăng Mặc nhìn lướt qua đám người náo nhiệt, phi thân bước trên sân, ngồi ở vị trí cao nhất.

Âm Lăng Triệt ngồi ở chính giữa, bên tay trái là Âm Lăng Phong, tay phải là Âm Lăng Mặc.

Bạn đang đọc truyện *Huyết Hồ Thiên Hạ: Cường Ngạo Sát Thủ Phi* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở wWw.EbookFull.Net.

Q.1 - Chương 42: Điệu múa kinh diễm

Ba vị hoàng tử tuần mỹ bất phàm, khí vũ hiên ngang khiến đám người một trận bạo động.

Âm Lăng Triệt nhìn lướt qua mọi người phía dưới, ánh mắt ở trên người Huyết Hồ dừng lại nửa khắc, khóe miệng tà tà gợi lên, nở nụ cười mỉa mai với mọi người. Nhẹ lay động chiết phiến trong tay, thanh âm trầm thấp mà lại từ tính vang lên: “Yến hội tuyển phi hôm nay chia làm ba mục chính”

Âm Lăng Triệt dừng một chút, nhìn đám người đang ồn ào phía dưới, tiếp tục nói: “Mục đầu tiên là so vũ đạo (múa). Mục thứ hai là so tài năng thi từ ca phú và mục cuối cùng là luận võ nghệ. Các vị chuẩn bị tốt chưa? Mục đầu ai sẽ lên trước đây?”

Lam Vũ Tích nghe vậy, khóe miệng nở nụ cười thần nhiên. Trên mặt tràn đầy tự tin. Vũ đạo, thi từ phở vật Lam Vũ Lạc kia không biết gì cả. Về phần Lam Vũ Tích, muốn cùng đệ nhất tài nữ Minh thành là nàng đầu, quả thực là ảo tưởng! Vị trí thái tử phi nắm chắc trong tay Lam Vũ Tích nàng rồi!

“Ta lên trước!” Chỉ nghe một thanh âm thanh thúy vang lên mang theo vài phần kiêu ngạo.

Mọi người theo tiếng nói nhìn lại nhưng lại thấy một nữ tử áo trắng phi thân nhảy lên khán đài. Ánh mắt trong trẻo nhưng lạnh lùng nhìn xuống đám người phía dưới, một bộ dáng không ai bì nổi ta nói: “Hôm nay Bạch Mạt Mạt ta sẽ lên trước!”

Bạch Mạt Mạt, một mắt như hồ nước mùa thu, rạng rỡ tỏa sáng, ngạo nghễ nhìn xuống mọi người dưới khán đài. Tóc đen như mực, quần trắng tung bay, một thân khí chất trong trẻo nhưng lạnh lùng hiển lộ không thể nghi ngờ, cả người đứng ở trên khán đài, giống như tiên nữ trong lúc vô tình đi lạc xuống trần gian, như mộng như ảo. Trong lúc nhất thời đúng là làm lung lay mắt người.

Huyết Hồ nâng lên khóe môi, trong mắt tràn đầy ý tán thưởng chột lóe. Nữ tử này kiêu ngạo lạnh lùng, tính tình trực tiếp, không giống Lam Vũ Tích luôn có bộ dáng không coi ai ra gì, đáng về kịch cỡm, không thú vị!

Tiếng nhạc vang lên, hoa rơi đầy trời, Bạch Mạt Mạt miệng ngâm là cây mím cười thực khuynh thành (ngâm là cây??? =.=). Sóng mắt lưu chuyển, tao nhã tuyệt thế khiến mọi người lâm vào điên đảo. Quần trắng bay lên, thân mình nhẹ xoay tròn. Bỗng nhiên, eo nhỏ Bạch Mạt Mạt vừa chuyển liền phi thân bay lên ngang đầu, bạch lăng(*) trong tay áo bay ra, ở không trung múa loạn lên (nguyên văn: vũ ba hoa chích chòe =3=). Thân ảnh màu trắng, đầy trời hoa đào rơi cùng bạch lăng đan vào tạo thành một hình ảnh thật tuyệt mỹ.

(*) bạch lăng: lụa trắng

Người đã gặp qua người có thể hòa vũ đạo và âm nhạc làm một chưa? Người gặp qua vũ đạo tuyệt vời tao nhã tuyệt thế như vậy chưa? Nếu chưa thì một màn trước mắt chính là hai điều trên!

Ở dưới đài, mọi người nín thở mà nhìn, như là sợ quấy nhiễu tiên nữ áo trắng đang nhảy múa trên kia, trong mắt tràn đầy kinh diễm.

Con người Âm Lăng Triệt hơi xao động, sau đó lại khôi phục ý cười không kiềm chế được như trước, nhẹ lay động chiết phiến, tựa tiểu phi tiểu liễu liếc liếc mắt nhìn Huyết Hồ.

Âm Lăng Mặc như trước vẫn không có gì biến hóa, thần nhiên nhìn, sắc mặt đúng là không hề gợn sóng.

Trái lại Âm Lăng Phong ngay cả xem cũng chưa từng xem, ánh mắt vẫn trôi chặt ở trên người Huyết Hồ, thùy chung vẫn không rời đi.

Bạn đang đọc truyện *Huyết Hồ Thiên Hạ: Cường Ngạo Sát Thủ Phi* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Q.1 - Chương 43: Lam Vũ Tích so vũ đạo với Bạch Mạt Mạt

Huyết Hồ cười câu hồn, liếc mắt nhìn Lam Vũ Tích, ý cười trong mắt càng sâu. Xem ra Lam Vũ Tích gặp phải đối thủ, chỉ sợ hôm nay nàng không chỉ không có được vị trí Thái tử phi, ngay cả đệ nhất tài nữ Minh thành có khi cũng sắp đổi chủ!

Dừng điệu múa, Bạch Mạt Mạt lượn vòng thân mình chậm rãi rơi xuống, đứng vững trên khán đài, mười phần ngạo khí nhìn mọi người ở dưới.

Chỉ thấy trong mắt mọi người có khiếp sợ cùng chưa phản ứng lại, có kinh diễm, có ghen tị, có khâm phục.

Giờ phút này, tâm tình Bạch Mạt Mạt nàng rất tốt, mâu quang sáng lên. Vì tỷ tỷ của mình là sủng phi thái tử, nàng phải toàn lực ứng phó!

“Ai tự nhận vũ đạo có thể so sánh với Bạch Mạt Mạt ta có thể tới khiêu chiến!”

Thanh âm cuồng ngạo vang lên, Bạch Mạt Mạt mang vẻ mặt lãnh liệt, vô cùng khí thế nhìn chăm chú vào đám người phía dưới.

Huyết Hồ khoe miệng nâng càng cao, Bạch Mạt Mạt này, thật sự là càng ngày càng hợp khẩu vị của mình, quả thực đủ cuồng! Cùng đại tỷ Hòa Hoàng của mình có điểm giống nhau! Giương mắt hướng tới phía Lam Vũ Tích nhìn một cái ý tứ chính là cười nhạo nàng ta.

Lam Vũ Tích cảm giác được tầm mắt Huyết Hồ, không kiên trì chút nào nhìn thẳng vào nàng. Lúc này sắc mặt trầm xuống, nàng cũng không tin đệ nhất tài nữ Minh thành như nàng ngay cả thiên kim Thượng Thư Bạch Mạt Mạt cũng đâu không lại. Trừng mắt nhìn lại Huyết Hồ một cái, màu sắc lãnh liệt, phi thân bước lên khán đài.

“Oa.....”

“Ngay cả đệ nhất tài nữ Minh thành cũng lên”

“Bạch Mạt Mạt chết chắc rồi”

“Chưa chắc nha, Lam Vũ Tích không nhất định là đối thủ của Bạch Mạt Mạt”

Chỉ nghe phía dưới là một mảnh nghị luận, tất cả mọi người mang bộ dáng xem kịch vui nhìn chăm chăm hai người trên đài.

Con người Lam Vũ Tích tràn ngập địch ý nhìn chăm chăm Bạch Mạt Mạt, cười nhạo nói:

“Bạch cô nương không khỏi quá mức tự phụ, tục ngữ nói thiên ngoại hữu thiên nhân ngoại hữu nhân(*)! Bạch cô nương không phải là ngay cả đạo lý đơn giản như vậy cũng không hiểu chứ?!”

(*) Thiên ngoại hữu thiên nhân ngoại hữu nhân: trời cao còn có trời cao hơn, người giỏi còn có người giỏi hơn.

“Phải không? Đệ nhất tài nữ Minh thành?! Hừ! Ta Bạch Mạt Mạt hôm nay muốn nhìn xem tài nữ đứng đầu Minh thành có phải hay không chỉ là hư danh! Lam cô nương, thỉnh!”

Bạch Mạt Mạt lui về phía sau vài bước, mũi chân điểm nhẹ, phi thân nhảy xuống đài. Xoay người, ngẩng đầu, con người trong trẻo nhưng lạnh lùng ngạo nghễ nhìn Lam Vũ Tích trên đài.

Cho dù Bạch Mạt Mạt ở dưới, Lam Vũ Tích cũng có thể cảm thấy Bạch Mạt Mạt cả người khí thế lãnh liệt, có chút hơi hơi lo lắng.

Bạch Mạt Mạt này thật sự là đáng ghét! Cư nhiên giống phế vật Lam Vũ Lạc kia, cuồng ngạo như vậy, không đem bất luận kẻ nào để vào mắt!

Hiển nhiên, Lam Vũ Tích đã đem Bạch Mạt Mạt quy về cùng loại người với Lam Vũ Lạc. Giờ phút này, hận ý trong mắt nàng trào dâng, trông vô cùng sinh động.

Cảm giác được bên trong đám người có một ánh mắt khác nhìn chăm chú vào mình, Bạch Mạt Mạt dời lại tầm mắt trên người Lam Vũ Tích. Đập vào mắt là một bóng dáng lửa đỏ xinh đẹp tuyệt thế, một thân lãnh ngạo, cả người tản ra khí chất lãnh liệt. Khí chất kia giống mình mấy phần, nhưng so với chính mình thì khí phách tự tin mãnh liệt hơn nhiều.

Bạn đang đọc truyện *Huyết Hồ Thiên Hạ: Cuồng Ngạo Sát Thủ Phi* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Q.1 - Chương 44: Lam Vũ Tích xinh đẹp mị hoặc

Huyết Hồ tươi cười đón nhận ánh mắt của Bạch Mạt Mạt, ý cười tràn đầy trên đôi lông mày. Nụ cười kia chân thật tự nhiên, hoàn toàn là ý cười phát ra từ nội tâm, không hề chứa một tia giả dối nào.

Nháy mắt, Bạch Mạt Mạt chỉ cảm thấy trời đất như đảo lộn, trước mắt đều là ý cười của nàng kia, diễm lệ bức người, nhưng lại mang một cỗ áp lực vô hình.

Nàng chưa bao giờ gặp qua nữ tử có khí thế lớn như vậy lại không mất đi tao nhã, thanh cao lãnh ngạo. Ý cười của nàng sáng ngời như ánh bình minh, xinh đẹp mị hoặc. Ánh mắt của nàng, giống như lưỡi dao sắc bén, lộ ra cơ trí hiểu rõ hết thấy thế gian, như có thể xem thấu nội tâm người khác, khiến cho người ta một trận hoảng hốt.

Cảm giác được Huyết Hồ cũng không có ác ý, Bạch Mạt Mạt nở nụ cười đáp lại, hơi hơi gật đầu một cái. Lại dời ánh mắt về phía trên, hết sức chăm

chú nhìn động tình trên đài.

Huyết Hồ ánh mắt cũng hướng tới phía Lam Vũ Tích, nàng cũng muốn nhìn một chút, đệ nhất tài nữ Minh thành Lam Vũ Tích có phải có tiếng mà không có miếng hay không.(có danh tiếng mà không có thực lực).

Nếu nàng ta thật có thực lực, nàng sẽ không cười nhạo. Nếu không phải, như vậy, thật ngượng ngùng! Nàng sẽ làm cho nàng ta biến mất. Đây chính là hậu quả đắc tội Huyết Hồ nàng!

Ở trong ánh mắt chờ mong của tất cả mọi người, Lam Vũ Tích điểm nhẹ mũi chân, vòng eo xoay một cái, mặt mày lưu chuyển, cười yếu ớt thản nhiên.

Tiếng ca thanh thúy to rõ vang vọng chung quanh, phảng phất như thanh âm của trời đất êm tai dễ nghe.

Lam Vũ Tích cấp tốc xoay tròn mũi chân, một trận gió to nổi lên khiến những cánh hoa đào rơi xuống. Trong chớp lát, hoa đào hồng nhạt bay xung quanh Lam Vũ Tích đang chăm chú múa, tạo nên khung cảnh đẹp như họa.

Quần lụa mỏng màu hồng nhạt của Lam Vũ Tích phấp phới theo gió, chợt thấy giống như một bức tranh đẹp để hài hòa. Lam Vũ Tích phảng phất như tiên tử hoa đào, đẹp làm cho người ta hít thở không thông, cùng với vũ đạo tuyệt hảo, dáng người nhẹ nhàng làm người khác chỉ nhìn thôi cũng không khỏi sững sờ.

Nếu nói vũ đạo của Bạch Mạt Mạt là cuồng ngạo, trong trẻo nhưng lạnh lùng thì vũ đạo của Lam Vũ Tích chính là xinh đẹp mị hoặc. Hai người mỗi người mỗi vẻ, đúng là thắng lợi thuộc về ai cũng khó mà biết được.

Lần đầu tiên, Bạch Mạt Mạt có loại cảm giác bất an, ánh mắt thủy chung đều nhìn chăm chăm Lam Vũ Tích, sắc mặt dần dần âm trầm xuống.

Đệ nhất tài nữ Minh thành, quả thật là danh bất hư truyền!

Huyết Hồ chậm rãi gọi lên khoe môi, ung dung nhìn một màn trên đài.

Lục Trúc kéo kéo tay áo Huyết Hồ, nhìn màn múa tuyệt vời trên đài, trong mắt tràn đầy lo lắng cùng bất an: “Tỷ tỷ, người.....”

Thoáng nhìn thâm ý trong mắt Lục Trúc, Huyết Hồ cười thần bí, con ngươi là tà khí bức người, thản nhiên mở miệng nói: “Đã nghe qua múa thoát y chưa?”

Bạn đang đọc truyện *Huyết Hồ Thiên Hạ: Cuồng Ngạo Sát Thủ Phi* được tải miễn phí tại Ww.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

Q.1 - Chương 45: Múa thoát y

Lục Trúc sững sờ, ánh mắt trừng lên hình viên đạn, một ý tưởng đáng sợ xuất hiện ở trong đầu, tỷ tỷ muốn múa thoát y sao? Này, cái này cũng quá.....

Thoáng nhìn kinh ngạc trong mắt Lục Trúc, Huyết Hồ liền biết là nha đầu kia hiểu sai, lập tức gõ vào đầu Lục Trúc một cái, chậm rãi mở miệng nói: “Đừng nghĩ sai, không phải ta múa!”

Không phải tỷ tỷ múa thì ai múa? Lục Trúc trừng mắt to, trong đầu liên tục hiện ra vài dấu chấm hỏi to đùng.

“Àn, không phải là ta” Huyết Hồ dùng ánh mắt ý bảo, làm cho Lục Trúc nhìn về trên đài.

Lục Trúc nghi hoặc nhìn lên khán đài, con ngươi tràn ngập tò mò nhìn chăm chăm bóng dáng Lam Vũ Tích đang xoay tròn.

Huyết Hồ lơ đãng cầm một cánh hoa, khoe môi giờ lên nụ cười tà ác, mâu quang lạnh lùng, hai ngón tay cầm cánh hoa bắn lên Lam Vũ Tích ở trên đài.

Âm Lăng Phong vẫn luôn chú ý đến nàng. Hắn nhìn tất cả các động tác nhỏ của nàng vào trong mắt, bạc môi không khỏi nở nụ cười, ánh mắt hơi liếc qua Lam Vũ Tích. Hắn rất muốn biết nàng rốt cuộc muốn làm cái gì.

Người tổ chức buổi yến hội tuyển phi lần này là thái tử Âm Lăng Triệt ánh mắt cũng thỉnh thoảng nhìn qua Huyết Hồ. Thấy nàng có động tác, ánh mắt tìm tòi nghiên cứu của Âm Lăng Triệt cũng nhìn về phía Lam Vũ Tích.

“À!”

Chỉ nghe Lam Vũ Tích hét một tiếng chói tai, thanh âm kia thật khó nghe, giống như tiếng kêu của heo bị cắt tiết.

Trong chớp mắt, mọi người ở đây tất cả đều mở to hai mắt nhìn.

“Hít.....”

“Oa, dựa vào!”

“Trời ạ.....”

Tất cả mọi người ở dưới đều hít một ngụm khí lạnh, rất nhiều thanh âm kinh ngạc cùng khiếp sợ nhất thời vang lên.

Không khí chốc lát đông lại! Trời ạ! Bọn họ nhìn thấy gì? Lam Vũ Tích khóa thân đứng ở kia, khuôn mặt trắng nõn giờ phút đó như con tôm luộc, chỉ thấy nàng nhanh chóng kéo quần áo bị rơi đem cánh xuân che khuất, xấu hổ đến nỗi hận không thể tìm cái hố mà chui vào.

“Lớn mật! Đường đường là nhi nữ của tướng quân lại ở trước mặt mọi người cởi sạch quần áo! Lấy thủ đoạn tiện này đến diễn cho ta xem, quả thật là không biết xấu hổ! Còn không mau lặn xuống cho bản thái tử!” Âm Lăng Triệt rất nhanh phản ứng lại, chỉ vào Lam Vũ Tích giả bộ giận dữ hết.

Thật ra, sự thật như thế nào Âm Lăng Triệt đều thấy rõ ràng.

Hắn thấy Huyết Hồ xem cánh hoa đào như ám khí ném ra. Vì hoa bay đầy trời làm tầm mắt mọi người bị che đi nên không có người phát hiện ra manh mối. Kết quả là, cánh hoa kia thành công mở ra nút thắt ở áo Lam Vũ Tích, làm cho mọi người được mở rộng tầm mắt nhìn một màn múa thoát y miễn phí.

Nhưng mục đích của Huyết Hồ là gì Âm Lăng Triệt cũng không biết. Nếu có thể lợi dụng chuyện này giúp hắn ổn định vị trí thái tử, thuận lợi đi lên ngôi vị hoàng đế mà nói vẫn có thể xem là một biện pháp tốt.

Bạn đang đọc truyện *Huyết Hồ Thiên Hạ: Cường Ngạo Sát Thủ Phi* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Q.1 - Chương 46: Mặt tảo tẩn

Ai nói nhi tiểu thư Lam gia là phé vật? Trước kia bọn họ xem trân châu thành củi mục, làm mình châu thành bụi bặm. Cái nhìn của thái tử với Huyết Hồ lập tức thay đổi. Bây giờ, hắn rất thương thức thủ đoạn của nữ tử này.

Âm Lăng Mặc thấy thế khê cau mày, thần sắc đồng tình nhìn Lam Vũ Tích không đành lòng mà lướt qua. Nhìn sang bóng dáng của Huyết Hồ, trong con ngươi trong trẻo có một chút chán ghét.

Tuy nói hắn không có thấy rõ ràng là người nào làm. Nhưng bằng vào công lực cao thâm của hắn vẫn có thể cảm ứng ra vị trí của người gây nên. Lấy trong sạch của một nữ tử để lợi dụng, mặc kệ là xuất phát từ mục đích gì, người này không khỏi quá mức âm độc.

Trái lại Âm Lăng Phong từ một chỗ khiếp sợ kia mặt có chút chuyển biến, con ngươi nhìn chằm chằm Huyết Hồ lại nhiều hơn một chút tìm tòi nghiên cứu.

Lục Trúc kinh ngạc nhìn một màn này, thật lâu vẫn nói không nên lời.

Lần này Lam Vũ Tích còn dọa người hơn so với ngày đó trong Lam phủ. Trước mắt bao nhiêu người nào là đệ tử nhà giàu ở Minh thành có uy tín, vương công quý tộc lại không mảnh vải che thân. Tại xã hội phong kiến như vậy từ nay về sau sợ là Lam Vũ Tích sẽ khó gả ra ngoài.

Đôi mắt đẹp của Lam Vũ Tích rung rung, âm ngoan nhìn lướt qua Huyết Hồ liền vội vàng rời khỏi.

Con ngươi Huyết Hồ nhìn bóng dáng rời đi của Lam Vũ Tích càng thêm lãnh liệt.

Lam Vũ Tích người đã muốn đẩy Huyết Hồ ta vào chỗ chết như vậy, ta sẽ cùng người vui đùa một chút! Chuyện này chỉ vừa mới bắt đầu thôi!

Bên cạnh ao nhỏ, Lam Vũ Tích không hề tức giận tựa vào một gốc cây đại thụ, ánh mắt trống rỗng. Nàng rõ ràng là có thể múa thật tốt, nàng rõ ràng đã làm cho người ta lâm vào điên đảo. Nhưng chỉ trong chớp mắt nàng từ thiên đường rơi vào địa ngục.

Bỗng nhiên, nàng giống như nghĩ tới cái gì. Một ý nghĩ xẹt qua, ánh mắt trống rỗng bắt đầu trở nên vô cùng tàn nhẫn, lóe ra ánh sáng ác độc.

Nắm chặt tay ngọc đến mức móng tay sắc nhọn đâm vào thịt cũng không biết. Hàm răng cắn chặt đôi môi tái nhợt, ánh mắt nhìn chằm chằm phương

hương của hội hoa đào, lạnh lùng nói thăm: “Lam Vũ Lạc, Bạch Mạt Mạt! Mặc kệ là ai! Dám khiến ta nhục nhã như vậy! Không phải là có mục thi đấu thứ ba sao? Hừ! Hôm nay, ta quyết lấy bằng được tính mạng của các người!”

Trên đài hoa đào, ánh mắt uy nghiêm của thái tử Âm Lăng Triệt đảo qua mọi người phía dưới, chậm rãi mở miệng: “Còn có ai lên đây không? Nếu không có mục thứ nhất này Bạch Mạt Mạt thắng!”

“Tỷ tỷ” Lục Trúc kêu một tiếng kéo Huyết Hồ ra khỏi dòng suy nghĩ của mình.

Trong ánh mắt Lục Trúc ý hỏi càng rõ ràng, Huyết Hồ lập tức hiểu rõ, thân nhiên liếc mắt nhìn Bạch Mạt Mạt một cái: “Chúng ta chỉ cần nhìn thôi

Bạn đang đọc truyện *Huyết Hồ Thiên Hạ: Cường Ngạo Sát Thủ Phi* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Q.1 - Chương 47: Chuyển biến cực nhanh

Nàng vốn muốn ngăn cản để Lam Vũ Tích không ngồi lên được vị trí sừng phi của thái tử nhưng nửa đường lại xuất hiện một Bạch Mạt Mạt. Nàng đã đạt được mục đích rồi thì rời đi thôi, không thể ngăn cản từ giữa thêm lần nữa.

Lục Trúc nghe vậy cũng không nói thêm nữa. Ngay gần đây cái nhìn của nàng với Huyết Hồ đã chuyển biến lớn. Cũng không biết vì sao, đối với quyết định của Huyết Hồ, tiểu nha đầu này đều là nói gì nghe vậy.

“Xem ra này mục thứ nhất không có người dám khiêu chiến Bạch Mạt Mạt ” Con người bí hiểm của Âm Lăng Triệt có thâm ý nhìn Huyết Hồ.

Nếu là người khác, còn không mã nhạc khai hoa, mắt mao đảo tâm (vui vẻ). Nhưng đối phương lại là Huyết Hồ, chỉ thấy trong con người lạnh nhạt của nàng vẫn trong trẻo lạnh lùng như trước, chẳng dao động mây may. Sắc mặt còn có chút không kiên nhẫn. Trong lòng Âm Lăng Triệt không hiểu sao có một cô tức giận nổi lên, dời tầm mắt về phía đám người, môi mỏng khẽ mở, chậm rãi nói: “Mục thứ nhất Bạch Mạt Mạt thắng! Hiện tại mục thứ hai bắt đầu!”

“Ta lên trước!” Lúc này, một thanh âm kiêu ngạo vang lên.

Huyết Hồ nâng lên đôi mi thanh tú, xoay người nhìn lại đã thấy Lam Vũ Tích tao nhã bước tới. Giờ phút này nàng cảm thấy đúng là có vài phần bội phục Lam Vũ Tích. Một tiểu thư khuê các vừa bị hủy danh dự lại dám xuất hiện tại đây, thật đúng là không thể khinh thường.

Nhưng giây tiếp theo, Huyết Hồ nheo lại hai mắt, ánh mắt nhìn về phía Lam Vũ Tích đầy ý tìm tòi nghiên cứu. Nàng cảm thấy dường như có cái gì đó không thích hợp. Theo nàng biết, tính cách Lam Vũ Tích không có rộng rãi đến mức độ này.

Vậy rốt cuộc là nguyên nhân gì làm cho nàng ta có dũng khí lớn như vậy?

“Nàng vẫn còn mặt mũi đến sao?”

“Đúng vậy, còn đệ nhất tài nữ Minh thành, người Lam gia không biết xấu hổ như vậy sao?”

“Hừ, nhỏ giọng thôi, đừng để cho người có tâm nghe được. Lam gia chúng ta đặc tội không nổi ”

Trong đám người người khe khẽ nói nhỏ không nhiều lắm, trong lúc nhất thời thanh âm nghị luận vang lên.

Lam Vũ Tích nhíu nhíu mày, hoàn toàn không để ý tới đám người đang nghị luận về mình.

Con người âm độc hung hăng nhìn lướt qua Huyết Hồ một thân ngạo khí, ngẩng đầu nhìn về phía thái tử ở trên đài cung kính nói: “Vũ Tích tự biết là mình đã bôi nhọ tôn nghiêm của hoàng gia, nhưng xin thái tử tin tưởng vừa rồi là do người khác động tay động chân, Vũ Tích không phải cố ý! Xin thái tử cân nhắc, đừng hủy bỏ tư cách tham gia tuyển phi của Vũ Tích”

Nhìn Lam Vũ Tích kia tao nhã hào phóng, làm sao còn có một tia bộ dáng thảm hại. Mâu quang của thái tử bỗng nhiên nhìn Huyết Hồ, con người đen tuyền hiện lên một đạo tinh quang, môi bạc khẽ mở, nở một nụ cười quý dị, thân nhiên nói: “Được thôi!”

Bạn đang đọc truyện *Huyết Hồ Thiên Hạ: Cường Ngạo Sát Thủ Phi* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Q.1 - Chương 48: Hắc y nam tử

Thái tử vừa dứt lời, đám người ở phía dưới đều ồ lên. Các vương công quý tộc tiểu thư tất nhiên là không hy vọng Lam Vũ Tích tham gia. Dù sao người ta cũng là đệ nhất tài nữ Minh thành, Lam Vũ Tích tham gia không thể nghi ngờ là tuyên bố các nàng không cần thi. Nhưng là nếu thái tử đã lên tiếng, tất nhiên là không ai dám phản đối, cũng chỉ có thể lên nghị luận mà thôi.

Huyết Hồ cũng không để ý, Huyết Hồ nàng làm việc đều không tuân theo lễ thường. Nàng sẽ tiếp tục ngăn cản chuyện tốt của Lam Vũ Tích. Chuyện này vô cùng dễ dàng, chẳng qua là lãng phí một chút thời gian của nàng mà thôi.

Đúng lúc Huyết Hồ đang suy nghĩ thì cảm giác được ở chỗ tối có người nhìn mình chăm chăm. Mắt phượng thoáng nhìn qua liền thấy có một bóng người màu đen đang lẳng lặng đứng sau cây đại thụ đằng kia.

Người nọ nhìn Huyết Hồ một cái rồi đột nhiên lắc mình, rời khỏi vị trí kia.

Huyết Hồ thừa dịp không có người chú ý vội đuổi theo. Tầm mắt của Âm Lăng Phong vẫn trôi chặt Huyết Hồ thấy nàng rời đi lập tức thì thầm với thị vệ bên cạnh.

Thị vệ nghe vậy liên tục gật đầu, bám theo Huyết Hồ yên lặng rời đi.

Âm Lăng Triệt vội vàng bắt đầu mục thi thứ hai, nhưng không để ý một chút đã thấy Huyết Hồ không còn ở kia lập tức chau mày, vẻ mặt không mang biểu cảm gì khác.

Huyết Hồ vẫn theo sát bóng dáng Hắc y nhân. Lúc đi sâu vào rừng đào Hắc y nhân liền ngừng lại, xoay người đối mặt với Huyết Hồ.

Huyết Hồ lập tức dừng cước bộ, nhìn hắc y nam tử trước mặt mang dấu lap, con ngươi lạnh nhạt lộ ra hàn khí nhẹ nhẹ, lạnh lùng mở miệng.

“Ngươi là ai?! Vì sao dẫn ta tới nơi này?!”

“Tiểu hồ ly, không cần khẩn trương như vậy, ta cũng không có ác ý. Chỉ là muốn nói cho ngươi biết hãy cẩn thận Lam Vũ Tích!” Nam tử chậm rãi mở miệng, thanh âm ôn hòa như gió xuân làm lòng người nhộn nhạo, mang theo dây đặc sùng nich.

“Ân?” Mâu quang Huyết Hồ lập tức lạnh lùng, ánh mắt nhìn về phía Hắc y nhân lại càng nghi hoặc. Minh mới tới thế giới không bao lâu sao đã có người biết tên của nàng!

Ghê tởm hơn là, hần cư nhiên gọi nàng là tiểu hồ ly!

Huyết Hồ nàng là ai? Là sát thủ xuất sắc thế kỷ 21, người khiến hai giới hắc bạch đạo nghe tin đã sợ mất mật!

Huyết Hồ! Huyết sát vương giả, thị huyết lãnh mị! Cơ trí hơn người, dung mạo mê người! Chỉ có tỷ muội thân thiết nhất của nàng mới gọi nàng là hồ ly! Người này chạy ra từ nơi nào, sao lại dám gọi nàng là tiểu hồ ly!

“Cô nương không cần khẩn trương, tại hạ quả thật không có ác ý, chỉ là muốn cùng cô nương kết giao bằng hữu mà thôi.” Nam tử cảm giác được ánh mắt Huyết Hồ lóe lên ý lạnh, vội mở miệng giải thích.

“Muốn làm bằng hữu của Huyết Hồ ta còn phải xem ngươi có đủ tư cách hay không!”

Nam tử không nói gì, bỗng nhiên hần lắc mình một cái, tung một chưởng vào sau cây đại thụ.

Bạn đang đọc truyện *Huyết Hồ Thiên Hạ: Cuồng Ngạo Sát Thủ Phi* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Q.1 - Chương 49: Thủ đoạn độc ác

Chưởng phong sắc bén mang theo khí thế lãnh liệt nổ vang, một thị vệ nặng nề nằm ở đó học từng ngum từng ngum máu tươi, nhuộm đỏ những đóa hoa rơi xuống, tăng thêm vài phần yêu dã. Ánh mắt hắn nhìn về phía Hắc y nhân tràn đầy kinh hãi cùng suy nghĩ sâu xa.

Hắn thân là một trong những thị vệ có huyền thuật cao nhất mà vẫn không đỡ được một chiêu của nam nhân kia. Có thể thấy được võ công của người này bất phàm, có lẽ còn ở phía trên chủ tử của mình.

Nhưng Huyền Minh quốc khi nào thì xuất hiện cao thủ bậc này? Hắn chưa nghe ai nói qua. Chuyện này đối với chủ tử thậm chí toàn bộ Huyền Minh quốc là một nguy hiểm thật lớn. Nếu là địch, người này không diệt chỉ sợ sẽ không an bình.

Hắc y nhân nhìn tên thị vệ mang về mặt suy nghĩ sâu xa, không hề xem nhẹ sát khí nơi đáy mắt hắn, ngón tay thon dài sờ vào trong tay áo, lập tức cười lạnh một tiếng: “Gặp phải ta chỉ có thể chết!”

Hắc y nhân vừa dứt lời, tên thị vệ chưa kịp kinh ngạc thì một phiến lá vàng mang theo sát khí sắc bén “Suru” một tiếng xẹt qua cổ nam tử rồi lại bay trở về tay áo của Hắc y nhân.

Hắc y nam tử liếc mắt nhìn phiến lá vàng không dính chút máu nào, thần nhiên dứt vào tay áo.

Chỉ thấy giây tiếp theo cổ tên thị vệ liền vỡ ra, máu tươi từ cái lỗ sâu không thấy đáy chảy ào ào ra ngoài, mùi máu tươi dày đặc xen lẫn với hương hoa đào khiến cho người ta không khỏi buồn nôn.

Huyết Hồ cảm thấy kinh ngạc, không khỏi thầm khen trong lòng: công phu thật tốt, người này vận công cũng chỉ trong chớp mắt, động tác đơn giản lưu loát, hành động liên mạch lưu loát. Nam tử kia không có chút phản kháng liền mất mạng, có thể thấy được Hắc y nam tử thủ đoạn sắc bén, làm người cũng rất là độc ác.

Nhưng Huyết Hồ cũng chỉ hơi kinh ngạc trong lòng rồi lại bình thần lại. Dù sao nàng cũng là đĩ rầu trong chém giết, có thủ đoạn nào mà nàng chưa gặp qua. Nàng vẫn như trước mặt không đổi sắc nhìn một màn huyết tinh này. Con người trong trời nhưng lạnh lùng mang theo vài phần cảnh giác nhìn Hắc y nhân trước mặt.

Hắc y nhân thu hồi một thân sát khí, ánh mắt ôn hòa nhìn Huyết Hồ. Nếu không phải có cổ thi thể kia làm chứng thì sẽ không ai tin là nam nhân ôn hòa, tao nhã như trích tiên này vừa giống như ác ma giết người.

Cảm giác được người trước mặt nhìn mình ôn hòa, thật sự cũng không có ác ý, Huyết Hồ mới dần dần thả lỏng cảnh giác, thần nhiên mở miệng nói: “Cảm ơn ý tốt của ngươi! Lam Vũ Tích ta còn không để ở trong mắt! Cáo từ!”

“Cô nương vẫn nên cẩn thận! Có chuyện gì thì hãy đi Bạch phủ ở thành Đông tìm ta!” Nam tử khẽ cười một tiếng, thanh âm như gió xuân vang lên.

Thanh âm ôn nhuận như vậy lại ở trên một nam tử vừa mới giết người, chỉ sợ âm thanh của tự nhiên cũng khó có thể sánh bằng.

“Không cần!” Huyết Hồ xoay người một cái, tiêu sái rời đi.

Bạn đang đọc truyện *Huyết Hồ Thiên Hạ: Cuồng Ngạo Sát Thủ Phi* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Q.1 - Chương 50: Ông trời chỉ biết đánh rơi phân chim

Nàng không tin trên thế giới này thật sự có người mang tấm lòng Bỏ Tát, còn tự động tìm tới cửa giúp mình! Hôm nay có lòng giúp đỡ mình, ai biết ngày mai có cầm kiếm đâm mình một đao hay không!

Nếu không phải có mục đích thì không ai lại có lòng tốt như vậy đi quản chuyện của người khác! Người như thế, mặc kệ xuất phát từ mục đích gì thì mình vẫn phải cẩn thận! Nàng cũng không thích trêu chọc phiền toái! Đương nhiên, ngoại trừ trường hợp người khác dám khiêu khích nàng!

“Tỷ tỷ, ngươi đi đâu vậy?” Lục Trúc vẫn luôn tìm Huyết Hồ trong đám người thấy Huyết Hồ đi tới vội chạy đến bên người Huyết Hồ hỏi.

“Không có việc gì, ta chỉ tùy tiện đi dạo, mục thứ hai thì xong rồi sao?” Huyết Hồ nhìn về phía khán đài thần nhiên hỏi.

“Đã xong” Cái miệng nhỏ nhắn của Lục Trúc chu lên, tâm tình vô cùng không tốt lên tiếng: “Tam tiểu thư thắng”

“Àn!” Huyết Hồ thần nhiên lên tiếng, sắc mặt như trước là một mảnh trong trẻo nhưng lạnh lùng, nhìn không ra cảm xúc gì.

“Tỷ tỷ, ngươi không sốt ruột chút nào sao? Nếu tam tiểu thư lên làm sủng phi thái tử, nàng sẽ lại khi dễ ngươi?” Lục Trúc bắt mắt trừng mắt, sắc mặt có chút lo lắng, cuối cùng hỏi ra nghi hoặc trong lòng.

“Lam Vũ Tích muốn trèo lên vị trí sườn phi, chỉ sợ nàng không có cơ hội! Cho dù nàng có lên được thì cũng phải ngồi vững!” Huyết Hồ hoàn toàn lo lắng, con người đậm mực ẩn ẩn xuất hiện vài tia hàn ý.

Lục Trúc ngẩng khuôn mặt nhỏ nhắn đầy vẻ khó hiểu lên, có điều nàng thoáng nhìn thấy ánh mắt đầy tự tin của Huyết Hồ, tiểu nha đầu lập tức an tâm lại, cũng không hỏi nữa.

Lúc này, Âm Lăng Phong cũng phát hiện bóng dáng Huyết Hồ. Giây tiếp theo tầm mắt ở trong đám người tìm kiếm một bóng dáng khác chậm chạp không thấy xuất hiện. Không sai, người Âm Lăng Phong đang tìm không phải ai khác mà chính là tên thị vệ đã bị Hắc y nhân giết kia.

Xác định được tên thị vệ không có xuất hiện, Âm Lăng Phong lại thì thầm với thị vệ bên cạnh mình, kêu hắn đi phụ cận tìm xem đã xảy ra sự tình gì mà khiến tên thị vệ kia không thấy đâu.

“Mục thứ hai, Lam Vũ Tích thắng” Thanh âm thái tử Âm Lăng Triệt vang lên.

Tiếp theo lại là một trận oanh động. Tất cả ánh mắt đều hướng về Lam Vũ Tích, hâm mộ có, ghen tị cũng không thiếu.

Bạch Mạt Mạt không cam lòng đứng ở dưới đài, răng cắn chặt môi đỏ mọng, trong lòng âm thầm thề, mục tiếp theo nhất định phải thắng nếu không cừu của tỷ tỷ sẽ không thể báo, cố gắng nhiều năm của nàng chẳng phải uổng phí sao.

“Chuẩn bị bắt đầu mục thứ ba!” Âm Lăng Triệt cao giọng tuyên bố.

“Từ từ đã!”

Bạn đang đọc truyện *Huyết Hồ Thiên Hạ: Cường Ngạo Sát Thủ Phi* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(dot)Net**.

Q.2 - Chương 51: Khiêu khích

Mọi người sững sốt, thấy Lam Vũ Tích cúi đầu then thùng cười với thái tử, mở miệng nói: “Tỷ tỷ của Vũ Tích cũng ở đây, nhưng tỷ tỷ hình như chưa có được lên đài, thái tử điện hạ cho tỷ tỷ một cơ hội được không ạ?”

“Cái gì, tỷ tỷ của Lam Vũ Tích? Phế vật kia cũng đến đây!”

“Ta phi a, một phế vật còn đến xem nào nhiệt gì, nghĩ muốn dụ dỗ thái tử để vật hóa thiên nga sao? Thật không biết tự lượng sức mình.”

“.....”

Lam Vũ Tích vừa dứt lời mọi người lập tức lên tiếng châm chọc khiêu khích.

Tất nhiên là Lam Vũ Tích nghe hết tất cả những lời này. Hiện tại tâm tình của nàng đã tốt lên rất nhiều, nhìn phương hướng của Huyết Hồ nở nụ cười quỷ dị. Lam Vũ Lạc, nhiều người muốn người chết như vậy cũng không thể trách ta được nha!

Khiêu khích, đây là khiêu khích trần trụi!

Thế nhân đều biết nhị tiểu thư Lam gia Lam Vũ Lạc trời sinh ngu dốt, quả thật là một phế vật. Mục đích lần này của Lam Vũ Tích là gì không phải quá rõ ràng sao? Chính là muốn làm cho Lam Vũ Lạc mất mặt ở trước mặt mọi người.

Âm Lăng Triệt một bộ dáng suy nghĩ sâu xa nhưng cũng cũng không trả lời, hiển nhiên là mặc cho Lam Vũ Tích làm loạn. Hắn rất muốn nhìn xem Lam Vũ Lạc rốt cuộc có bản sự gì, vì sao luôn lạnh lùng đậm mực, giống như không sợ trời không sợ đất.

Âm Lăng Phong buồn cười hé miệng, bụng ly rượu đầy ở trên bàn, trong lòng âm thầm suy nghĩ. Lam Vũ Lạc hắn đã gặp qua, tính tình của nàng sao có thể bị chuyện con con này làm khó dễ được, Lam Vũ Tích có tính là tự bê đá đập vào chân mình không?

Huyết Hồ nghe vậy nhưng cũng không nói gì, mâu quang chợt lóe, khóe miệng hơi hơi gợn lên, nhìn về phía Lam Vũ Tích trên đài cao, lạnh lùng mở miệng nói: “Không cần, ta sẽ không lên! Người thắng là người!”

Cái gì! Hắn không có nghe sai đi! Nàng sẽ không lên! Đây cũng quá ngoài dự kiến của hắn rồi.

Âm Lăng Phong nghe vậy, ngụm rượu vừa mới uống vào chưa kịp nuốt xuống nuốt chút nữa bị phun ra, may mà hắn kịp nén lại lập tức ho khan một trận đến mức mặt đỏ tai hồng.

Hắn nghĩ là nàng có ý ản dẫu, tâm tư thâm trầm mới không lộ ra ngoài. Lần này nhất định có thể bằng vào tài hoa kinh thiên của mình khiến cho thế nhân khiếp sợ, danh chấn tam quốc. Không nghĩ tới, nàng cư nhiên đứng lý hợp tình nói một câu nàng sẽ không lên.

Này, này cũng quá.....

Đám người ồ lên

“Wow, thì ra đây là nhị tiểu thư phế vật của Lam gia a!”

“Tiểu thư phế vật Lam gia nên về nhà đi thôi! Thật uống cho gương mặt xinh đẹp của nàng!”

“Phế vật chính là phế vật! Ngay cả lên đài cũng không dám lên!”

Bạn đang đọc truyện *Huyết Hồ Thiên Hạ: Cuồng Ngạo Sát Thủ Phi* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Q.2 - Chương 52: Thối khoe khoang

Trên khán đài Âm Lăng Triệt đã kinh ngạc đến mức cảm sắp rơi xuống đất. Hắn hoài nghi Huyết Hồ trước mắt cùng người ngày ấy hẳn chứng kiến có phải cùng một người hay không, nhưng một thân lĩnh ngạo kia không thay đổi, không phải Huyết Hồ thì là ai!

Ngay cả tam hoàng tử Âm Lăng Mặc luôn luôn trấn định cũng hoàn toàn không bình tĩnh được. Lập tức cái nhìn với Huyết Hồ lại thay đổi, vẫn là một nữ tử không có đầu óc, làm người ta thấy chán ghét!

Tất nhiên là Huyết Hồ không biết suy nghĩ của bọn họ. Nếu như nàng biết, khẳng định nàng sẽ khiến cho phũ phàng của bọn hắn nổ tung.

“Phế vật chính là phế vật!” Âm Lăng Triệt chậm rãi mở miệng, trên tức nhìn Huyết Hồ.

Huyết Hồ sắc mặt lạnh lùng, mâu trung lóe lên ánh sáng lạnh. Nàng ngẩng cao đầu, ngạo khí mười phần, lạnh lùng mở miệng nói: “Phế vật! Đến tốt cùng ai mới là phế vật! Các ngươi cho rằng tinh thông cảm kỳ thi họa là rất giỏi sao? Bây giờ đang thời buổi loạn lạc, chiến tranh liên miên, chỉ dựa vào cảm kỳ thi họa là có thể chống đỡ không để kẻ thù bên ngoài xâm phạm nước ta sao? Biết cảm kỳ thi họa là giỏi à? Người ta ở trên chiến trường chém giết là vì bảo vệ quốc gia, mà đồ ký sinh trùng các ngươi cũng chỉ biết lấy chút tài hoa vô dụng của mình để khoe khoang! Lúc nước mất nhà tan, có khi ngay cả chết cũng không biết mình chết như thế nào!”

Xôn xao!

Lời này vừa nói ra như ném vào đám đông một quả lựu đạn, đám người xôn xao hết cả lên.

Con người Âm Lăng Mặc nhìn về phía Huyết Hồ nhiều hơn một chút tán thưởng cùng tìm tòi nghiên cứu! Nữ tử này, hẳn nhìn không thấu! Những câu nói của nàng rất đúng, đây cũng chính là tiếng lòng của hắn.

Nhưng mà có một số người không cho lời nói của Huyết Hồ là đúng, cố tình để thêm vào, giống như Lam Vũ Tích.

Lời này vừa nói ra, Lam Vũ Tích nâng mắt, trong mắt tràn đầy đùa cợt, cười lạnh nói: “Huyền Minh quốc thực lực mạnh mẽ, không phải là nơi các quốc gia khác có thể đắc tội, muội muội đây là đang nguyên rủa Huyền Minh quốc chúng ta sớm mất nước sao!”

“Nàng dám!” Âm Lăng Triệt nói tiếp, mâu trung ầm ầm xuất hiện tức giận ngập trời.

Huyết Hồ lãnh ngạo nhìn hắn, con người trong trời nhưng lạnh lùng tràn đầy đùa cợt: “Một các ngươi suốt ngày ngồi đọc sách, ngay cả đạo lý nguy hiểm luôn tồn tại bên cạnh cuộc sống an bình này cũng không hiểu! Xem ra các ngươi quả thực đều là bình hoa chỉ biết khoe khoang, nhìn được nhưng không dùng được! Có khi địch đánh tới cửa các ngươi vẫn còn chìm trong mộng đẹp của mình! Huyền Minh quốc rất mạnh phải không? Đợi đến một ngày các ngươi mất nước thì sẽ biết, các ngươi ngu xuẩn đến cỡ nào!”

Lời này không thể nghi ngờ chính là khiêu chiến với hoàng gia.

Lúc này Lam Vũ Tích biến sắc, Đôi mắt như độc xà nhìn chằm chằm Huyết Hồ, con người tràn ngập oán khí cùng một chút tính kế: “Lam Vũ Lạc, người không xứng làm người Lam gia, Lam gia không có nghịch nữ như ngươi! Dám công khai coi rẻ hoàng uy, nói xấu Huyền Minh quốc ta!”

Q.2 - Chương 53: Về nhà uống sữa mẹ thêm vài năm đi!

Câu nói này của Lam Vũ Tích đơn giản là muốn Huyết Hồ cùng Lam gia giữ bỏ quan hệ để tránh Lam gia bị người khác đem ra bàn tán! Một mục đích khác chính là khiến Huyết Hồ bị đẩy vào đường cùng!

Nhưng thông minh như Huyết Hồ làm sao lại không biết Lam Vũ Tích “dụng tâm lương khổ”!

Ta phi! Lam gia sao! Ai hiếm lạ! Huyết Hồ nàng là ôn dịch sao mà họ xưa nàng như xưa vịt, chỉ hận sao nàng không biến mất trên thế giới này!

Huyết Hồ nâng mi, con ngươi lạnh như băng lóe lên hàn ý, như hàng ngàn mũi tên băng xẹt qua lòng Lam Vũ Tích, chỉ nhìn thôi cũng khiến nàng run sợ.

Thanh âm kiều ngạo vang lên...

“Con mẹ nó! Lam gia tính cái rắm! Đại nghịch bất đạo thì sao! Trước mặt bao nhiêu người cô nãi nãi ta nói cho người biết Lam Vũ Tích: từ nay về sau, Lam Vũ Lạc ta cùng Lam gia không có một chút quan hệ! Thế giới này từ bây giờ sẽ xuất hiện một người hoàn toàn mới là ta - Huyết Hồ! Huyết Hồ ta chắc chắn sẽ là người mạnh nhất ở Huyền Vũ đại lục! Ai khi dễ ta, ta giết cả nhà hắn, oanh nhà hắn nổ tung! Lam Vũ Tích, đừng trách cô nãi nãi ta không có nhắc nhở người! Nghĩ muốn tính kế ta, người vẫn còn non lắm! Về nhà uống sữa mẹ thêm vài năm đi rồi hãy đến khiêu khích cô nãi nãi, khi đó có lẽ ta còn có hứng thú chơi đùa cùng người!”

“Phốc.....”

“Dựa vào”

“Đây là phế vật Lam gia sao, ăn nói sắc bén như vậy làm gì có một chút ôn nhu yếu đuối, bộ dáng si ngốc vô dụng đâu!”

“Này cũng quá mẹ nó cuồng a”

Lời này vừa nói ra, đám người lại sôi trào.

Khuôn mặt nhỏ nhắn của Lam Vũ Tích vừa trắng vừa xanh, hạnh mầu trùng trùng, cảm tức nhìn Huyết Hồ, hận không thể lập tức đi lên khâu miệng nàng lại.

Những người khác đều mang vẻ mặt kinh ngạc nhìn Huyết Hồ nghĩ, ngốc từ này nghĩ cái gì nói cái đó, khẩu khí còn cuồng ngạo như vậy.

Rõ ràng chỉ là một nữ tử nhỏ gầy nhưng trên người lại vô hình xuất ra khí thế vương giả áp chế khiến bọn họ hít thở không thông.

Thân ảnh như ngọn lửa đỏ kia trông thật khí phách, giờ phút này khiến cho bọn họ dao động.

Những người đó coi như là đã thấy, nhị tiểu thư Lam gia cùng tam tiểu thư Lam gia thật khác nhau.

Cũng khó trách, Lam Vũ Tích là thiên chi kiều nữ (con cưng của trời), là đệ nhất tài nữ Minh thành, được người Lam gia vô cùng sủng hạnh.

Mà Lam Vũ Lạc là một phế vật si ngốc, chỉ biết bôi đen Lam gia.

Nhưng xem ra lời đồn đãi không phải là thật, ai sẽ tin tưởng nữ tử mồm miệng lạnh lợi một thân lãnh ngạo, khí phách trước mắt là một phế vật!

Chỉ sợ không có ai tin tưởng!

Bạn đang đọc truyện *Huyết Hồ Thiên Hạ: Cuồng Ngạo Sát Thủ Phi* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Q.2 - Chương 54: Huyết Hồ đấu võ với Lam Vũ Tích

Âm Lăng Mặc phức tạp nhìn Huyết Hồ, con người nàng trong treo treo nhưng lạnh lùng mang theo khí phách bề ngỗ thiên hạ, một thân lãnh ngạo cùng hơi thở phô thiên cái địa trôi qua. Lời nói cuồng vọng cùng biểu tình lạnh lùng của nàng gõ mạnh vào trái tim hắn, làm cho người nghe cảm thấy nhiệt huyết sôi trào.

“Lam Vũ Lạc! Chúng ta gặp lại nhau ở mục thi thứ ba!” Lam Vũ Tích trùng mắt tức giận lớn tiếng nói, làm mất đi khí chất vốn có của một tiểu thư khuê các.

Âm Lăng Triệt ý vị thâm trường nhìn một màn này vẫn không mở miệng ngăn lại hành vi của Lam Vũ Tích, con người hẹp dài thoáng hiện lên vài đạo quang mang.

“Rất vui được phụng bồi!”

Huyết Hồ nâng mắt, vẻ mặt khinh thường phi thân nhảy lên đài, chậm rãi mở miệng: “Lam Vũ Tích! Người quả thật là chưa thấy quan tài chưa đổ lệ! Hôm nay ta khiến người vĩnh viễn nhớ kỹ giáo huấn này! Đắc tội Huyết Hồ ta cho tới bây giờ vốn không có kết cục tốt!”

“Hừ! Phế vật! Người muốn chết! Hôm nay ta cho người thấy sự lợi hại của ta!” Lam Vũ Tích tức giận quát lớn, hô to một tiếng, một thanh kiếm liền xuất hiện ở trong tay Lam Vũ Tích.

Ánh nắng chiếu lên thanh kiếm tản ra hơi lạnh bức người, mang theo kiếm khí mãnh liệt lao về phía Huyết Hồ.

Huyết Hồ cười lạnh, mâu trung hiện lên hàn ý, lắc mình một cái đã xuất hiện ở bên cạnh Lam Vũ Tích, cổ tay vừa động nắm lấy cổ tay mảnh khảnh của nàng ta đồng thời một cước đá qua.

Động tác của nàng nhanh như điện, mọi người còn không có thấy rõ ràng sao lại thế này.

Tiếp theo, chỉ thấy Lam Vũ Tích té ngã trên đất, mắt trừng to không thể tin nhìn chằm chằm Huyết Hồ.

Buồn cười! Cùng Huyết Hồ nàng cận chiến, quả thật là ngu xuẩn!

Một chiêu, chỉ một chiêu, đệ nhất tài nữ Minh thành bị đánh ngã, ai còn dám nói nữ tử này là phế vật!

Lam Vũ Tích không cam lòng, một chương chụp tới liền nhảy dựng lên, thân mình ở giữa không trung nhanh chóng xoay tròn, lợi kiếm xẹt qua gió hướng Huyết Hồ đâm tới.

“Không có sức lực, nhìn được nhưng không dùng được!” Huyết Hồ khiêu khích lên tiếng, thoáng chốc châm ngòi lửa giận của Lam Vũ Tích.

Ánh mắt lạnh liệt nhìn Lam Vũ Tích, ngón tay của Huyết Hồ xuất ra tơ vàng bắn lên thanh kiếm của Lam Vũ Tích, con người trong treo treo nhưng lạnh lùng hiện lên ý lạnh, ngón tay cùng thân mình nhẹ nhàng dùng sức va vào Lam Vũ Tích, thanh kiếm liền từ trong tay Lam Vũ Tích rơi vào tay Huyết Hồ.

“Lam Vũ Tích, người biểu diễn xong rồi! Bây giờ đến lượt ta!”

Bạn đang đọc truyện *Huyết Hồ Thiên Hạ: Cuồng Ngạo Sát Thủ Phi* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Q.2 - Chương 55: Nghịch thiên

Mâu quang Huyết Hồ lạnh lùng chọt quát một tiếng, trong giây lát đã xuất hiện sau lưng Lam Vũ Tích, kiếm khí xé gió mà đến.

Mọi người chỉ cảm thấy hoa cả mắt, Lam Vũ Tích không kịp phản ứng không hiểu chuyện gì đang xảy ra, chỉ thấy một bóng dáng lóe lên.

Huyết Hồ bỗng cười quỷ dị, một cước đá Lam Vũ Tích bay xuống dưới đài rồi nhân cơ hội đó luôn tạt vàng vào bên trong quần áo của nàng ta.

Ngay sau đó áo lót của Lam Vũ Tích hoàn toàn bị Huyết Hồ kéo ra, trong tầm mắt mọi người thân trên của Lam Vũ Tích không một mảnh vải che thân.

Một loạt động tác này lưu loát sinh động như mây bay nước chảy, nhưng trong chớp lát....

Xôn xao....

Sát....

Oa dựa vào....

Đám người hưng phấn, thậm chí có người mang về mặt mê đắm nhìn về phía Lam Vũ Tích. Lam Vũ Tích đứng lên sau khi ngã xuống nâng mắt thì thấy áo

lót của mình bị treo trên không trung, sắc mặt từ hồng thành trắng, ánh mắt nhìn về phía Huyết Hồ không hề che dấu hận ý cùng lửa giận ngập trời.

Nhưng khiếp sợ trên mặt mọi người chưa hết, trong nháy mắt nhìn Lam Vũ Tích ánh mắt trùng đến mức không thể trùng to hơn. Kinh ngạc há to miệng, đủ rộng để có thể nhét vừa một quả trứng.

Bởi vì.....bọn họ.....thấy.....nì cô.....ách không.....chính xác mà nói là Lam Vũ Tích đầu trọc.

Oa dựa vào!

Con mẹ nó quá kinh khủng!

Điên rồi! Điên rồi! Nhị tiểu thư Lam gia Lam Vũ Lạc này khẳng định là điên rồi!

Lam Vũ Lạc không chỉ lột áo lót Lam Vũ Tích, còn cắt trụi tóc của Lam Vũ Tích!

Lam Vũ Tích cũng cảm thấy ánh mắt mọi người chung quanh khác thường, một cổ cảm giác lạnh lẽo trên đầu truyền đến, lập tức trong lòng rơi lộp bộp, tay sờ sờ đầu mình, sắc mặt thoáng chốc như tro tàn.

Tóc.....không có.....

“Lam Vũ Lạc! Ngươi tiện nhân này!”

Một thanh âm rống giận vang lên.....

Huyết Hồ ngoảnh mặt làm ngơ, quay đầu nhìn Âm Lăng Triệt, vẻ mặt ta đây thật thuần khiết hỏi: “Nàng đã thành cái dạng này ngươi còn muốn lấy nàng không?”

Âm Lăng Triệt nghe vậy, khóe miệng run rẩy một chút.

Nữ tử trong cung gay gắt tranh giành nam nhân tất nhiên là chuyện hần thấy được, nhưng dùng phương pháp trực tiếp như vậy hần là thấy lần đầu tiên. Hần chưa bao giờ gặp nữ tử nào thủ đoạn như thế.....

Người gây chuyện còn cố tình hé ra gương mặt vô cùng bình tĩnh, hỏi một câu hỏi thiên chân vô tà (ngây thơ), hần quả thực không thể liên hệ Huyết Hồ này với nữ tử tà khí lúc nãy.

Thế giới này đến tột cùng là làm sao vậy, chẳng lẽ thật muốn nghịch thiên sao...

Bạn đang đọc truyện *Huyết Hồ Thiên Hạ: Cuồng Ngạo Sát Thủ Phi* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở wWw.EbookFull.Net.

Q.2 - Chương 56: Giây sát toàn trường

“Nếu Lam Vũ Tích thua vậy để Bạch Mạt Mạt ta lên đấu với ngươi!” Thanh âm thanh thúy vang lên, một bóng dáng màu trắng nhẹ nhàng bay lên, chậm rãi đáp lên đài, trong tay cầm roi màu vàng, ngao khí mурi phân nhìn chằm chằm Huyết Hồ.

“Ngươi xác định ngươi muốn đánh với ta?” Phưong mâu Huyết Hồ híp lại, tà nghề nhìn Bạch Mạt Mạt, chậm rãi mở miệng.

“Đương nhiên!”

Vừa dứt lời, sắc mặt Bạch Mạt Mạt trở nên ngoan tuyệt, giờ roi lên hướng Huyết Hồ đánh xuống.

Huyết Hồ nhẹ nhàng giờ khóe môi lên tiếng: “Ngươi múa rất tốt nhưng thật tiếc là công phu đánh người lại hơi kém!” Huyết Hồ cười câu thần cười, đậm mạc nói: “Hiện tại để ta nói cho ngươi biết cái gì mới gọi là công phu!”

Huyết Hồ nâng tay túm lấy roi, xoay người một cái đã đem roi nắm trong tay, đồng thời thân hình nhanh như chớp chạy tới hướng của Bạch Mạt Mạt. Chỉ trong một lát, cần cổ trắng nõn của Bạch Mạt Mạt đã nằm trong tay mảnh khảnh của Huyết Hồ.

“Tốc độ thật chậm” Huyết Hồ lắc đầu thần nhiên nói, giọng điệu có chút không chút để ý, lại lộ ra một cổ lãnh ý thị huyết.

Tất cả mọi người ở đây đều kinh hồn táng đảm. Tốc độ của cô gái này thật là quý dị, bọn họ còn không thấy rõ thì Bạch Mạt Mạt đã bị Huyết Hồ nắm trong tay.

Bạch Mạt Mạt tốt xấu gì cũng coi là một cao thủ.

Một chiêu a! Chỉ cần một chiêu Bạch Mạt Mạt liền bị đánh bại!

Chỉ một chiêu khiến cho toàn trường kinh ngạc. Toàn thân Huyết Hồ tràn đầy sát ý làm mọi người kinh hãi đều yên tĩnh lại, ngay cả có rầm cũng không dám phóng ra.

“Tiện nhân! Đi chết đi!”

Phía sau đột nhiên truyền đến thanh âm rỗng giần của Lam Vũ Tích.

Huyết Hồ nghe vậy, mầu trung thoáng hiện ánh sáng lạnh, sắc mặt lạnh lùng, rút ra hoàng tiên trên lưng, khom lưng một cái chạy tới phía sau Lam Vũ Tích. Tay nhỏ bé lập tức buông Bạch Mạt Mạt ra, xoay người nhìn Bạch Mạt Mạt vẫn vô cùng kinh ngạc tà khí cười: “Để ta cho ngươi thấy roi là phải dùng như thế nào!”

Ba.

Hoàng tiên phá không mà ra, mang theo phong nhận (Mũi tên gió) đánh thẳng về hướng Lam Vũ Tích.

A.....a.....

Một thanh âm thâm thiết vang lên tận trời.....

Lợi kiếm trong tay Lam Vũ Tích không biết rơi xuống đất từ khi nào, cả người ngã trên mặt đất lăn lộn, thanh âm gào khóc thâm thiết làm mọi người nghe được sợ run.

Trên roi hiện ra vài chỗ có màu đỏ chói mắt, Như còn có thể nghe thấy thanh âm da tróc thịt bong.

Mầu trung Huyết Hồ xẹt qua lãnh ý, sắc mặt đông lạnh, giờ roi cuốn lấy Lam Vũ Tích ném xuống dưới đài.

Mọi người đều nghĩ rằng Lam Vũ Tích sẽ rơi thực thảm, không chết thì cũng tàn phế.

Nhưng.....

Tình huống trong dự đoán lại không có phát sinh.

Bạn đang đọc truyện *Huyết Hồ Thiên Hạ: Cường Ngạo Sát Thủ Phi* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Q.2 - Chương 57: Người đàn bà dâm đẳng! Người yếu mặc!?

Một bóng dáng màu trắng trên bầu trời thêu đầy hoa đệp không mà đến tiếp được Lam Vũ Tích bị ném đi.

Đó là một nam tử có mái tóc dài đen như mực bay bay theo gió, một thân khí chất trong trẻo nhưng lạnh lùng, con ngươi trong suốt sáng ngời giờ phút này có chút kinh ngạc nhìn chằm chằm Huyết Hồ, khuôn mặt tuấn dật dưới ánh mặt trời sáng bừng lên giống như trích tiên.

Nam tử này thật đẹp a! Sạch sẽ giống như con suối tinh khiết! Không giống người phàm trần! Nhìn liền cảm thấy trước mắt sáng ngời, tâm thần chấn động!

Huyết Hồ cảm thấy cảm giác quái này lên trong lòng, nói không nên là cái gì, chỉ cảm thấy người trước mắt khiến nàng có cảm giác thực thân thiết.

“Lạc nhi, ngươi sao có thể đối đãi với Tích nhi như vậy?” Nam tử lo lắng nhìn thoáng qua ccoo gái đã sớm ngất đi trong lòng mình chậm rãi mở miệng, thanh âm nhẹ như gió, hơi trách cứ nhìn Huyết Hồ.

Huyết Hồ làm như chưa từng nghe thấy, không chút nào quan tâm, ném đi hoàng tiên, vỗ vỗ tay, con ngươi đậm mạc như nước nhìn Âm Lăng Triệt, chậm rãi mở miệng: “Ta thắng, nhưng vị trí sườn phi này thì khỏi đi! Cô nãi nãi ta nhìn ngươi không vừa mắt”

Xôn xao, lời này vừa nói ra, đám người liền ồ lên.....

Nhưng Huyết Hồ không chút nào để ý tới khuôn mặt Âm Lăng Triệt càng ngày càng đen, đôi mi thanh tú nâng lên, tà nghệ nhìn Bạch Mạt Mạt, rất là hào

phóng nói: “Nam nhân này ta tặng cho ngươi a! Nhưng là, hiểu rõ sở, hấn vừa vỡ hải! Ngươi xác định, ngươi yếu mặc!” (2 câu cuối ta không hiểu lắm, ai hiểu thì giúp ta với nha ☐ tks kiu =)))

Tề.....

Sát.....

Oa dựa vào.....

Nữ tử này rốt cuộc có phải là người hay không, nàng lại còn nói không vừa mắt thái tử, còn nói thái tử là người đàn bà dám đả! (không hiểu???)

Đám người lại kích động

Mâu trung Âm Lăng Triệt tràn đầy lửa giận, sát ý tràn ra, thanh âm hỗn loạn cùng một cổ phần nộ ngập trời vang lên: “Lam Vũ Lạc! Ngươi không nhiều lần khiêu chiến uy nghiêm của bản thái tử! Có tin bản thái tử tru di cửu tộc ngươi!”

“Tru cửu tộc sao, ừ, không tệ, ta giờ hai tay hai chân tán thành, tru đi” Huyết Hồ thần nhiên nói, nói xong làm như việc này cùng mình không có quan hệ, về mặt thông dong.

Nam tử áo trắng không thể tin tưởng mắt nhìn Huyết Hồ, kinh ngạc nói: “Lạc nhi, ngươi nói bậy bạ gì vậy”

Tiếp theo, nam tử nhìn về phía Âm Lăng Triệt, giọng điệu cung kính nhưng không kiêu ngạo không siểm nịnh: “Thái tử điện hạ, thỉnh người không cần để ý lời nói của Lạc nhi. Lạc nhi ngốc từ bé, đây là chuyện mà cả Huyền Minh quốc đều biết, thái tử không nên so đo cùng nàng”

“Ngươi nói cái gì!” Huyết Hồ lông mi nhất thời dựng thẳng, lạnh giọng hỏi. Híp lại phượng mâu lộ ra nhè nhẹ hàn khí.

Bạn đang đọc truyện *Huyết Hồ Thiên Hạ: Cường Ngạo Sát Thủ Phi* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Q.2 - Chương 58: Thần trong lòng dân

Nam tử nao nao, cảm thấy Lạc nhi trước mắt có chút xa lạ.

Trước kia Lạc nhi trì độn ngu ngốc, hiền lành thành thật, không giống như bây giờ mặt mày lạnh nhạt, hàn khí bức người.

“Lạc nhi, hồi phủ trước cùng ca ca” Nam tử cũng không tức giận với lời nói lạnh lùng của Huyết Hồ, dù sao cũng là muội muội nhà mình.

“Ca ca?” Huyết Hồ nhủ mảy, người này nàng tất nhiên là có nghe Lạc Trúc nhắc qua .

Lam Kỳ có một nam hai nữ. Con trai trưởng Lam Tuyết Linh, nhị nữ nhi Lam Vũ Lạc, tam nữ nhi Lam Vũ Tích.

Lam Tuyết Linh và Lam Vũ Tích từ nhỏ đã thông minh. Tuổi còn nhỏ đã có thể lĩnh ngộ được huyền thuật, là kiêu ngạo của Lam gia. Còn nhị tiểu thư phế vật Lam Vũ Lạc lại là si nhục của Lam gia.

Nói đến Lam Vũ Lạc, nàng si ngốc ngu xuẩn không nói, lại là một nữ tử mê trai danh chấn Huyền Minh quốc. Nhắc tới nhị tiểu thư phế vật của Lam gia, không ai không biết không ai không hiểu.

Lam Tuyết Linh là do nhị phu nhân sinh, cùng Lam Vũ Tích là huynh muội cùng mẹ. Theo lý mà nói, Lam Tuyết Linh đáng ra là cùng Lam Vũ Tích tình cảm tốt hơn. Nhưng kỳ quái là Lam Tuyết Linh lại sủng ái Lam Vũ Lạc người gặp người trốn, quý gặp quý chạy, còn với Lam Vũ Tích thì không nói được mấy câu.

Vì thế Lam Vũ Tích còn thường xuyên tìm Lam Vũ Lạc gây phiền toái. Chuyện trêu đùa Lam Vũ Lạc tùy thời tùy chỗ đều có thể thấy ở trong Lam phủ. Thời điểm có Lam Tuyết Linh trong phủ Lam Vũ Tích mới có thể thoáng thu liễm một chút.

Sau khi Lam Tuyết Linh mang binh xuất chinh, Lam Vũ Tích thương xuyên khi dễ Lam Vũ Lạc, loại chuyện này mỗi ngày đều trình diễn mấy lần.

Lam Tuyết Linh.....

Thiếu niên thiên tài của Huyền Minh quốc, 10 tuổi đã có thể mang binh xuất chinh, 14 đã có chiến công hiển hách, 15 tuổi đã lên làm soái. Quả thực chính là thần thoại Huyền Minh quốc!

Năm 16 tuổi phụ trách trấn thủ biên quan, đến bây giờ đã là 3 năm.

Ba năm sau, vị thần trong lòng người dân Huyền Minh quốc đã trở lại!

“Oa! Là đại công tử Lam gia Lam Tuyết Linh Lam thiếu soái a! Lối đồn quả là đúng, nhìn Lam thiếu tuấn mỹ phiêu dật, thanh nhã như liên (sen)!”

“Chiến thần của Huyền Minh quốc a! Cuộc đời này có thể được nhìn thấy Lam thiếu soái là quá tốt đẹp rồi!”

.....

Đám người bên dưới từng đợt tiếng động ca ngợi ầm ầm nổ tung.....

Đám người ồ lên, nhóm các công tử ghen tị nhìn Lam Tuyết Linh, trong ánh mắt tràn ngập bất mãn.

Còn các thiếu nữ thì xuân tâm nảy mầm, vẻ mặt sùng bái, ánh mắt si mê nhìn Lam Tuyết Linh, nhìn vị thần của Huyền Minh quốc.

Bạn đang đọc truyện *Huyết Hồ Thiên Hạ: Cuồng Ngạo Sát Thủ Phi* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

Q.2 - Chương 59: Sự việc kỳ quái

Lam Tuyết Linh nhìn Huyết Hồ có chút do dự thì chuyển ánh mắt về phía thái tử Âm Lăng Triệt chậm rãi mở miệng, thanh âm như gió xuân vang lên: “Thái tử điện hạ, muội muội không hiểu chuyện. Tuyết linh trước mang nàng về dạy lại, ngày khác sẽ tới phủ thái tử tạ lỗi”

Âm Lăng Triệt không nói gì, con ngươi hiện lên lưu quang, gật gật đầu, yên lặng đáp ứng.

“Lạc nhi, trở về cùng ca ca”

Được thái tử cho phép, Lam Tuyết Linh lại một lần nữa sùng nịnh nhìn Huyết Hồ chậm rãi mở miệng, thanh âm uyển chuyển êm tai, dư âm lượn lờ.

Huyết Hồ hoảng thần một trận, giống như bị cái gì mê hoặc, không tự chủ được gật gật đầu nhưng rất nhanh liền phản ứng lại, trong lòng không khỏi ảo não.

Chết tiệt!

Chẳng lẽ đây là người duy nhất trên thế giới này Lam Vũ Lạc ý lại, người duy nhất yêu thương nàng, là phản ứng của thân thể này? Hay là nam tử này thật sự có bản lĩnh mê hoặc lòng người!

Nàng là đệ nhất sát thủ, sao đột nhiên lại thất thần? Việc này đối với một sát thủ mà nói là nhục điểm trí mạng! Sao nàng có thể phạm vào loại sai lầm cấp thấp này?

Huyết Hồ không nghĩ quay về Lam phủ lần nữa. Nhưng thấy con ngươi trong suốt như nước của người trước mắt tràn đầy thần sắc thâm thiết, lời nói cự tuyệt cứng ở trong cổ họng không nói ra được.

Thôi, nếu mình đã chiếm thân thể Lam Vũ Lạc rồi thì coi như là thay Lam Vũ Lạc đã mất quan tâm người thân của nàng ấy đi.

Hơn nữa quả thật tạm thời nàng cũng không tiện rời khỏi Lam phủ.

Nghe Lục Trúc nói Lam Vũ Lạc không bao giờ rời phủ, Lam gia lại có cao thủ bảo vệ, người bình thường muốn vào cũng rất khó khăn. Nàng cảm thấy cái chết của Lam Vũ Lạc có chút kỳ quái, ngay từ đầu nàng hoài nghi là bên trong phủ có nội gián, cùng người ngoài thông đồng mưu hại nàng.

Nghĩ lại Lam Vũ Lạc thật đúng là đáng thương, một nữ tử si ngốc cái gì cũng không hiểu, ngày thường bị người khác xem thường, khi dễ còn chưa tính, lại còn làm vật hi sinh cho âm mưu của người ta. Điều này làm cho Huyết Hồ luôn lạnh lùng cũng có chút đồng tình với nàng.

Nàng sẽ không để Lam Vũ Lạc phải chết oan.

Nàng nhất định tìm ra người hại chết Lam Vũ Lạc. Những người đó một người nàng cũng sẽ không bỏ qua!

Nàng sẽ dùng máu tươi cùng đầu của chúng để tế Lam Vũ Lạc đã chết!

Rời khỏi suy nghĩ, Huyết Hồ lắc mình một cái nhảy xuống dưới, động tác nhẹ như lông, lưu loát tiêu sái, con ngươi liếc mắt nhìn Lục Trúc, lại nhìn Lam

Tuyết Linh, thân nhiên nói: “Đi thôi”

Lam Tuyết Linh cùng Huyết Hồ bước lên xe ngựa rồi đi trong những ánh mắt si mê và hâm mộ của mọi người. Yến hội hoa đào liền kết thúc như vậy.

Bạn đang đọc truyện *Huyết Hồ Thiên Hạ: Cuồng Ngạo Sát Thủ Phi* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Q.2 - Chương 60: Hủy nàng ta

Âm Lăng Triệt cũng không mở miệng nói sẽ nạp Bạch Mạt Mạt làm sủng phi. Điều này làm cho Bạch Mạt Mạt tức giận không thôi.

Nhưng Bạch Mạt Mạt là người hiểu chuyện, cũng không đem việc này tính ở trên người Huyết Hồ, cũng thừa nhận là nàng đánh nhau không giỏi.

Dọc đường, Lam Tuyết Linh đem Lam Vũ Tích đặt ở trong xe ngựa, giúp nàng vận chuyển chân khí cũng không thấy có dấu hiệu tỉnh lại. Lam thiếu gia cau mày nhìn thoáng qua đầu Lam Vũ Tích không còn một cọng tóc, khẽ thở dài một tiếng.

Quay đầu lại con người hơi tìm tòi nghiên cứu nhìn về phía Huyết Hồ biểu tình lạnh nhạt ngồi một bên không lên tiếng, thân nhiên mở miệng: “Lạc nhi, vì sao muốn đã thương Tích nhi? Ca ca biết bình thường Tích nhi đúng là không tốt, không ít lần khi dễ người. Nhưng Lạc nhi, dù sao nàng cũng là muội muội của người. Người làm như vậy đối với một nữ hài tử mà nói là quá tàn nhẫn.”

Tàn nhẫn?

Hay cho một câu tàn nhẫn!

Lúc Lam Vũ Tích khi dễ nàng thì không tàn nhẫn? Thời điểm Lam Vũ Tích ước nàng chết không phải tàn nhẫn! Hiện tại nàng chẳng qua là thay Lam Vũ Lạc đòi lại công đạo mà thôi!

Lam Vũ Lạc thật sự đã chết! Giờ đây nàng cùng Lam Vũ Tích không có nửa điểm quan hệ!

Nghĩ vậy, trong lòng nàng dâng lên một cỗ lửa giận không tên!

Nếu hẳn không phải là ca ca của Lam Vũ Lạc, là người duy nhất trên thế giới này cho nàng ấm áp thì chỉ bằng buổi nói chuyện này, nàng không dám cam đoan giây tiếp theo nàng có thể xông lên bóp chết hẳn hay không!

“Ngượng ngừng, người không có tư cách giáo huấn ta! Ta làm việc không cần đồng ý của người!” Huyết Hồ nâng đôi môi đỏ gọi lên một chút cười lạnh, con người mang hàn ý đầy đặc tràn đầy trào phúng, lời nói lạnh lùng bay vào tai Lam Tuyết Linh.

Lam Tuyết Linh ngẩn ra, trong thanh âm có chút tang thương cùng bất đắc dĩ, thở dài nói: “Lạc nhi, ba năm không gặp, người thay đổi không ít”

Huyết Hồ nghe vậy cũng không quan tâm, như trước là thần sắc lạnh nhạt.

Nàng không phải là Lam Vũ Lạc, tất nhiên là sẽ không yếu đuối giống Lam Vũ Lạc.

Nàng là Huyết Hồ, đệ nhất sát thủ Huyết Hồ!

Nguyên tắc của nàng chính là, khi (khi trong khi dễ á) nàng sẽ phải chết! Mà đối với Lam Vũ Tích thì không thể để nàng ta chết dễ như vậy được mà phải từ từ tra tấn nàng ta, từ từ hủy nàng!

Một đường về phủ trên xe ngựa không khí rất là nặng nề, yên tĩnh đến có chút áp lực.

Giống như qua vài thế kỷ, rốt cuộc xe ngựa ngừng lại ở trước một phủ đệ xa hoa, bên ngoài truyền đến thanh âm của tùy tùng: “Công tử, tiểu thư, đã đến”

Bạn đang đọc truyện *Huyết Hồ Thiên Hạ: Cuồng Ngạo Sát Thủ Phi* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **wWw.EbookFull.Net**.

Q.2 - Chương 61: Người muốn chết sao?

Huyết Hồ nghe vậy không nói gì, lạnh nhạt đứng dậy, ngay cả liếc cũng không liếc Lam Tuyết Linh một cái, tự đi xuống xe ngựa.

Ngoài cửa Lam phủ đã sớm có người đợi.

Lúc ánh mắt Lam Kỳ nhìn thấy Lam Tuyết Linh nhất thời vô cùng vui sướng.

Nhưng khi hắn thấy bộ dáng thê thảm của Lam Vũ Tích đang ngất sặc mặt thoáng chốc vô cùng lo lắng, giống như sắp có bão.

Giây tiếp theo thanh âm rống giận vang lên tận trời, làm chấn động màng nhĩ của mọi người: “Là ai làm !”

Huyết Hồ nhíu mày, không hồn liếc mắt nhìn Lam Kỳ một cái, chậm rãi mở miệng: “Tức cái gì, còn chưa có chết đâu”

Lời nói nhẹ nhàng, giống như thanh âm thanh thúy dễ nghe của chim hoàng oanh, giờ phút này lại lộ ra hàn ý lạnh lẽo.

Lam Kỳ sắc mặt âm trầm, tức giận nhìn về phía Huyết Hồ, xiết chặt tay rít gào nói: “Lạc nhi! Người quả thực quá hồ nháo! Nương người là người điệu dáng hiền thực như vậy sao có thể sinh ra quái thai như người! Người làm thế này Tích nhi về sau sao có thể đi ra ngoài gặp người!”

Phút chốc, Huyết Hồ đưa cột nâng mi, khóe miệng cười lạnh lùng: “Nàng có gặp được người hay không có quan hệ gì với ta? Lam Vũ Tích muốn lấy tánh mạng ta chẳng lẽ ta phải đưa cô mình lên cho nàng ta chém sao! Lam đại tướng quân, đầu óc người bị nước vào à, đạo lý đơn giản như vậy cũng không hiểu sao?!”

“Tê.....”

Lời nói trong trẻo nhưng lạnh lùng lại mang theo một cỗ hàn ý trí mạng, khiến không khí chung quanh đông lại, yên tĩnh chỉ nghe thấy thanh âm hít thở.

Lam Tuyết Linh kinh ngạc nhìn Huyết Hồ, thật lâu cũng không nói được câu nào, trong mắt tràn đầy đau xót không thể tin.

Trước kia Lam Vũ Lạc tuy ngốc nhưng lại nhu thuận, tuy háo sắc nhưng tâm địa thiện lương.

Còn Lam Vũ Lạc trước mắt lại làm cho hắn cảm thấy vô cùng xa lạ. Thân thể của nàng luôn mang theo một cỗ thị huyết, cường đại như hắn cũng cảm thấy áp lực vô hình.

“Lam Vũ Lạc, người tiện nhân này!”

Nhị phu nhân phá cửa mà vào hung hăng trừng mắt nhìn Huyết Hồ, trên mặt tràn đầy ngoan lệ, thanh âm bén nhọn cắt đứt bầu không khí yên lặng: “Người dám đối xử Tích nhi như vậy, người là đồ đáng chết!”

Ta đáng chết?!

Huyết Hồ lạnh lùng nhìn lên, nở nụ cười mỉa hoặc, con ngươi thâm thúy bao phủ một tầng băng mỏng, đáy mắt che dấu sát ý nồng đậm, ngón tay chỉ nhị phu nhân, thần nhiên hỏi: “Người nói ta là tiện nhân đều đã chết! Người cũng muốn chết sao?!”

Thanh âm trong trẻo nhưng lạnh lùng mang theo một cỗ sát ý cường đại tràn ngập toàn bộ đại đường.

Bạn đang đọc truyện *Huyết Hồ Thiên Hạ: Cường Ngạo Sát Thủ Phi* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(dot)Net**.

Q.2 - Chương 62: Đảo Tử Vong

Nhị phu nhân rõ ràng là bị khí thế của Huyết Hồ dọa sợ, đảo mắt nhìn Lam Vũ Linh nhíu mày bên cạnh.

Tuy Lam Vũ Lạc là người ngoài, không phải huynh muội cùng mẹ với Tuyết Linh nhưng nàng lại được Tuyết Linh vô cùng sủng ái. Nếu làm âm lên, không biết hắn có thể phản kháng mẹ ruột mà đi giúp người ngoài không.

Nghĩ vậy, nhị phu nhân lo lắng mui phần, giọng điệu cường ngạnh lên: “Đồ tiểu tiện nhân người còn sống chính là lãng phí lương thực, không bằng chết đi!”

“Nương.....” Lam Tuyết Linh hô một tiếng, ý bảo nhị phu nhân không cần nói thêm gì nữa .

Huyết Hồ liếc mắt nhìn Lam Tuyết Linh một cái, cúi đầu treu đùa mái tóc của mình, gương mặt về phía nhị phu nhân, khóe môi giờ lên hình cung tuyệt

đẹp, không chút để ý nói: “Nhị phu nhân sống làm ô nhiễm không khí, chết làm lãng phí đất đai. Vậy ngươi có phải sẽ không nên tồn tại?!”

Hít!.....

Thật cuồng ngạo a.....

“Đủ rồi, một đám giống như cái chợ, còn ra thể thống gì!”

Lam Kì đứng một bên đen mặt tức giận quát, vung y bào lên, Huyết Hồ tỉnh quang trong mắt chợt lóe: “Ngươi hãy đi đảo Tử Vong đi. Nếu có thể đi ra khỏi đảo việc này ta sẽ bỏ qua. Từ nay về sau ngươi vẫn là nhị tiểu thư Lam gia, nữ nhi của Lam Kì ta! Nếu ngươi không đi ra, đó là vận mệnh trời an bài cho ngươi!”

Đảo Tử Vong.....

Mọi người nghe thấy sắc mặt đều đại biến, giống như nhìn tử thần, một đám trong lòng run sợ, trời nóng bức nhưng lại cảm thấy thực lạnh.....

“Cha, ngươi sao có thể làm vậy? Lạc nhi phạm lỗi cũng không nên đưa đến đảo Tử Vong, nàng là một nữ tử, vào nơi đó còn có mạng đi ra sao?” Lam Tuyết Linh thay đổi sắc mặt, vội vàng nói, con ngươi trong suốt sáng ngời tràn đầy lo lắng. Hắn đại khái đoán được suy nghĩ của Lam Kì cho nên hắn quyết không cho phép!

Huyết Hồ nhíu đôi mi thanh tú, đảo Tử Vong, nghe tên đã biết nơi này âm trầm khủng bố. Lam Kì thật đúng là muốn nàng đi vào chỗ chết. Xem ra Lam Vũ Lạc vô cùng bất hạnh, có một người cha vô tình như vậy!

Nhưng hắn đã xem nhẹ Huyết Hồ.

Huyết Hồ là ai? Sát thủ xuất sắc thế kỷ 21! Cuộc sống của nàng đầy rẫy chết chóc lại thích những gì có tính khiêu chiến! Cuộc sống yên ổn không hợp ý nàng, hoàn toàn không khơi dậy được cảm giác hào hứng trong nàng.

Thời khắc nghe thấy cái tên đảo Tử Vong nàng có cảm giác máu trong người nóng lên, cái cảm giác này đã lâu không có! Khóe miệng khẽ nhếch, ánh mắt của Huyết Hồ tràn đầy tự tin. Yêu cầu cao mang tính khiêu chiến, nàng thích!

Bạn đang đọc truyện *Huyết Hồ Thiên Hạ: Cuồng Ngạo Sát Thủ Phi* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Q.2 - Chương 63: Rốt cuộc vẫn là một tên ngốc

Nếu Lam Kì ước nàng chết thì nàng phải hoàn hảo vô khuyết mà trở về, khiến cho lão già hắn tức chết!

Về phần nàng có phải nữ nhi hắn hay không, Huyết Hồ nàng không cần biết.

“Tốt lắm, không phải chỉ là một đảo Tử Vong thôi sao? Ta đi là được, ngày mai sẽ lên đường” Huyết Hồ lãnh ngạo nhìn Lam Kì, phất ống tay áo, lạnh nhạt mở miệng.

Đám nha hoàn bà tử nghe vậy đều chấn động, trong ánh mắt tràn đầy kinh ngạc.

Lập tức tất cả đều mang theo vẻ mặt xem kịch vui nhìn Huyết Hồ.

Rốt cuộc vẫn là một tên ngốc, còn dám phát ngôn mạnh miệng như vậy. Đảo Tử Vong, đi vào không còn một ai sống sót đi ra!

Ngốc tử này xong rồi!

Huyết Hồ tất nhiên là đem vẻ mặt xem kịch vui của những người này thu hết vào mắt, con ngươi sáng ngời hiện lên vài đạo ánh sáng, hơi hơi gọi lên khoe môi, trên mặt xẹt qua ý lạnh.

“Lục Trúc, về Mặc Trúc uyển” Huyết Hồ thần nhiên liếc mắt nhìn nhị phu nhân đang vui sướng khi người gặp họa, chậm rãi mở miệng.

Liếc mắt nhìn một cái, nhị phu nhân có cảm giác ánh mắt kia mang theo hàn ý thì thân thể không khỏi run lên. Cảm giác kia đâm thẳng vào lòng bà ta, lạnh đến thấu xương.

Hai tay đặt trước người tao nhã bước đi, ánh mắt Huyết Hồ kiên định, thần sắc đạm mạc như nước, ung dung bình thản, chậm rãi đi qua trước người mọi người.

Mỗi một bước, đều khiến người phía sau cười trào phúng!

Mỗi một bước, đều không đem mọi người trước mặt đặt vào mắt!

Mỗi một bước, đều là kiên định!

Mỗi một bước, đều là tự tin!

Bên trong vườn trúc thanh nhã yên tĩnh tràn đầy hương trúc nhẹ nhàng thoảng qua.

Huyết Hồ về mặt say mê, hai mắt khép hờ, lông mi vừa dày vừa dài hạ xuống che đi đôi mắt ma mị, khóe miệng hơi hơi giương lên đầy vui vẻ, tươi cười đầm đìa mà lại tốt đẹp.

Thiếu nữ thần sắc nhàn nhã ngồi trên xích đu cảm thụ bầu không khí thanh tịnh này.

Tuy nói xích đu không có kích thích nhưng có thể làm Huyết Hồ tìm được thú vui trong cuộc sống yên tĩnh.

Thời điểm sắp ngủ, đôi mắt sáng của Huyết Hồ phút chốc mở ra, con ngươi hiện lên sát ý. Quay đầu nhìn về phía rừng cây, trong khoảnh khắc nàng thấy một bóng dáng màu trắng từ trên cây bay đi, Huyết Hồ vội đứng lên đuổi theo.

Bạn đang đọc truyện *Huyết Hồ Thiên Hạ: Cuồng Ngạo Sát Thủ Phi* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

Q.2 - Chương 64: Bị phi lễ

Ven hồ có bóng dáng màu trắng nhẹ nhàng xoay người, nhìn về phía bóng dáng màu hồng đang đuổi theo trước mặt.

Huyết Hồ dừng bước, nâng mắt lên nhìn thì không khỏi kinh ngạc. Ánh mắt kia tràn đầy thâm tình, như nhấn chìm nàng trong ôn nhu của hắn.

Mái tóc dài đen nhánh của nàng bay lên theo gió, phảng phất như tiên nữ mê hoặc lòng người, quần lụa mỏng màu đỏ, khuôn mặt lạnh lùng cao quý lộ ra một cổ ngạo khí không dễ xâm phạm.

Đôi mắt đen của nàng giờ phút này hàn quang sáng quắc, lạnh khí bức người.

“Ngươi là ai?!” Huyết Hồ thần nhiên mở miệng, giọng điệu lạnh như băng, thần sắc lạnh nhạt nhìn nam nhân đeo mặt nạ trước mặt.

Nam tử áo trắng cười nhẹ, con ngươi trong như nước toát ra ý cười sùng nịch.

Nếu không phải hắn đang đeo mặt nạ thì không biết sẽ hại nước hại dân, mê hoặc chúng sinh như thế nào.

“Tiểu hồ ly, nhanh như vậy nàng đã quên ta rồi sao? Ta thì không có lúc nào là không nghĩ tới nàng đâu nha!” Nam tử trêu tức mở miệng nói, trong mắt sùng nịch càng tăng lên, nồng đậm tình yêu cùng ôn nhu.

Thanh âm ấm áp như gió xuân giờ phút này vào tai Huyết Hồ chói tai vô cùng.

Thân mình Huyết Hồ chấn động, thiếu chút nữa thì nổi bão.

Ai nha nha, thẳng nhãi này cư nhiên đuổi tới tận Lam phủ, còn dám mở miệng ngậm miệng gọi nàng là tiểu hồ ly! Đối với Huyết Hồ nàng đây là khiêu khích, trần trụi khiêu khích a! người dám khiêu khích nàng cho tới bây giờ cũng chỉ có người chết!

Huyết Hồ sắc mặt lạnh lùng, mâu trung chột lóe lên tia tàn nhẫn, một chương chụp tới nam tử.

Áo trắng nam tử cười tà khí, nghiêng người một cái không mất chút sức nào né khỏi công kích của Huyết Hồ, đồng thời một tay chế trụ cổ tay mảnh khảnh của Huyết Hồ, đi tới phía sau Huyết Hồ một bàn tay trực tiếp ôm vòng eo nhỏ nhắn của nàng, đem nàng chặt chẽ giam cầm trong lồng ngực hắn.

Tư thế này thật đúng là vô cùng ái muội.

Hơi thở của nam tử mang theo hương trúc thanh mát chui vào trong mũi Huyết Hồ, hơi thở ấm áp vờn quanh tai Huyết Hồ, hắn nhẹ sờ sọi tóc mềm mại rơi trên cổ Huyết Hồ, tiếp theo nhẹ giọng kêu: “Tiểu hồ ly” Thân thể Huyết Hồ không khỏi run lên, một cỗ tê dại truyền khắp toàn thân.

Cứ như thế, suy nghĩ của Huyết Hồ vẫn thực thanh tịnh bị nam tử ôm lấy. Cảm giác bị ôm thật đúng là không tốt. Mẹ nó, dám phi lễ cô nãi nãi ta, có ngày cô nãi nãi phế ngươi.

Nghĩ chỉ như vậy là có thể chế phục nàng sao, thật đúng là xem thường nàng! Huyết Hồ cười lạnh, không lưu tình chút nào đá một cước về phía sau, đồng thời khừ tay hướng bụng nam tử áo trắng hung hăng huych vào.

Bạn đang đọc truyện *Huyết Hồ Thiên Hạ: Cường Ngạo Sát Thủ Phi* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(dot)Net**.

Q.2 - Chương 65: Thổ lộ khắc cốt ghi tâm

Nam tử giống như biết trước hành động của Huyết Hồ, nhẹ né một cái đã xuất hiện trước mặt Huyết Hồ, bàn tay to giờ lên lại đem Huyết Hồ bế lên.

Giờ phút này Huyết Hồ không biết là giận hay là xấu hổ, khuôn mặt nhỏ nhắn của nàng đỏ bừng, con ngươi tràn ngập giận dữ, lạnh giọng phần nộ quát: “Thả ta xuống! Ngươi muốn chết!” đồng thời một quyền dùng toàn lực đánh vào ngực hắn.

Mũi chân nam tử điểm nhẹ, thân mình nhẹ nhàng bay ngược về phía sau. Tốc độ nhanh kinh người, ngón tay thon dài cũng cùng lúc bắn ra một đạo bạch quang, Huyết Hồ liền không thể nhúc nhích, chỉ có thể trừng mắt nhìn người trước mặt.

Tên hồ đản này đâu phải là người mà là một tên yêu nghiệt! Thân thủ thắng nhai này thật là biến thái! Ghê tởm hơn là, da mặt thắng nhai rốt cuộc là làm bằng cái gì mà lại dày như vậy?

Gió gào thét bên tai, lòng Huyết Hồ đầy hoang mang.

Lần đầu tiên, nàng có cảm giác bất lực như vậy!

Lần đầu tiên, nàng bị người khác nhục nhãi!

Lần đầu tiên, dục vọng muốn cường đại của nàng hoàn toàn bùng nổ!

Thoáng nhìn Huyết Hồ ngoan ngoãn cùng ánh mắt cảnh giác, áo trắng nam tử chậm rãi buông nàng xuống rồi nhẹ nhàng ôm lấy nàng, tầm mắt khóa chặt vào nữ tử tràn đầy phần nộ trong lòng, mâu quang tràn đầy nhu tình: “Tiểu hồ ly, nàng không cần hung dữ như vậy nga, ta nghe nói thường xuyên tức giận sẽ rất nhanh già, nàng nên cười nhiều mới phải. Cho dù nàng sống trong một thế giới đầy máu tanh, cho dù người gặp người khiến nàng tuyệt vọng thì thế giới này vẫn rất tốt đẹp”

Huyết Hồ chấn động, đôi mắt đen trũng to hiện lên tinh quang, không rõ nam tử trước mắt vì sao liếc mắt một cái là có thể nhìn thấu mình.

Nam tử đem nghi hoặc của Huyết Hồ xem trong mắt, dừng một chút, thân nhiên mở miệng, con ngươi trong suốt bao hàm thâm tình, đáy mắt có ưu thương nhẹ nhẹ.

“Thật ra lần đầu tiên ta gặp nàng là ở trong một ngõ nhỏ. Lúc ấy nàng đang giết người, cả người tràn đầy sát khí thị huyết lạnh như băng, làm lòng ta thương tiếc. Lúc đó ta liền có ý nghĩ muốn bảo hộ, che chở nàng, lần đầu tiên ta xuất hiện cảm giác đau lòng, là nàng khiến ta cảm nhận được ta còn sống. Xong thời điểm nàng không còn nguy hiểm vừa vặn xuất hiện tin tức của Tuyệt Liên Bích cho nên ta mới vội vã rời đi, khi ta trở về thì nàng đã rời đi”

Thân mình Huyết Hồ chấn động, không thể tin nhìn nam tử áo trắng. Trong mắt hần nóng đậm thâm tình thật sâu, rõ ràng như vậy, khắc cốt như vậy, cho dù Huyết Hồ chưa trải qua chuyện tình cảm bao giờ cũng có thể dễ dàng thấy được.

Bạn đang đọc truyện *Huyết Hồ Thiên Hạ: Cường Ngạo Sát Thủ Phi* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Q.2 - Chương 66: Xem ta phế đi người hay không?

Tuyệt Liên Bích, không phải là một trong những thần khí có một không hai sao? Không ngờ Tuyệt Liên Bích đã xuất thế!

Nhiu lại đôi mi thanh tú, Huyết Hồ nhìn về ven hồ, ánh mắt tràn đầy suy nghĩ sâu xa.

Một người xa lạ lại có thể đối với mình thẳng thắn thành khẩn như vậy, ngay cả chuyện tình Tuyệt Liên Bích trọng yếu cũng nói ra, hẳn với mình rốt cuộc là có tâm tính gì? Thật tình? Hay lợi dụng? Nàng thật sự có chút nghi hoặc.

Nàng thừa nhận nàng có cảm giác với cái ôm của hắn, có chút ấm áp, nàng cũng không bài xích khi hắn ôm ấp, thậm chí có chút tham lam ngửi hương trúc trên người hắn, hơi thở của hắn đúng là có thể lay động lòng của nàng.

Nghĩ đến mình suy nghĩ chuyện này, Huyết Hồ không khỏi cảm thấy một trận ảo não, mâu quang đột nhiên nghiêm túc.

Nàng chưa từng không bình tĩnh như vậy. Làm một sát thủ, kiêng kỵ nhất chính là thất thần. Một khi thất thần chính là làm lộ tử huyệt của mình.

Nàng tuyệt không cho phép chuyện này xảy ra!

Tình cảm? Thật buồn cười, nàng tin tưởng lâu ngày sinh tình nhưng không tin tưởng nhất kiến chung tình!

Lòng của nàng chính là lạnh lẽo như vậy, lạnh như băng khiến không ai dám đến gần, cũng không ai dám xông vào!

“Cách xa ta một chút!” Huyết Hồ khôi phục lại thần sắc đậm mạc, kiên quyết mở miệng, giọng điệu thực lạnh nhạt, lời nói cũng có chút lạnh như băng.

Nam tử áo trắng nghe vậy sững sốt, phức tạp nhìn Huyết Hồ một cái, trong mắt có đau đớn thật sâu. Nhưng hắn cũng không nói gì chỉ cười tà khí, môi giật giật, rốt cục học ra một câu: “Không sao, ta thích nàng là được rồi. Về sau nàng chính là tiểu hồ ly của ta, để ta đến bảo hộ nàng là được”

“Không được!” Huyết Hồ tức giận trừng mắt nhìn nam tử.

“Ta nói được là được, tiểu hồ ly của ta đương nhiên phải là ta đến bảo vệ!” Áo trắng nam tử bá đạo ngẩng đầu, hai mắt thâm tình hai mắt Huyết Hồ, trong mắt có dục vọng giữ lấy mãnh liệt. Bỗng nhiên, cánh tay dài tăng thêm lực đạo ôm chặt lấy Huyết Hồ, đem Huyết Hồ trói ở trong lòng, đem của đầu nàng đặt trên bờ vai của hắn.

Con mẹ nó, ai là tiểu hồ ly của hắn, kêu thân thiết như vậy để làm chi, cả người nàng đều nổi da gà rồi!

Thân mình Huyết Hồ khẽ sát đáng người rắn chắc của nam tử áo trắng, cảm thụ được tiếng tim đập mạnh mẽ của hắn liền nổi giận, quát: “Buông ta ra! Hoặc là ngươi giết ta, hoặc là ngươi thả ta. Chờ sau này ta cường đại rồi, xem ta phé đi ngươi hay không!”

Nam tử ha ha cười, trong mắt thoáng hiện lưu quang, trông yêu dã vô cùng. Khóe miệng cười tà tứ, thanh âm thanh nhã mê hoặc lòng người vang lên: “Phé đi ta thì nàng làm sao bây giờ nha”

Bạn đang đọc truyện *Huyết Hồ Thiên Hạ: Cuồng Ngạo Sát Thủ Phi* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Q.2 - Chương 67: Thần khí thần thú

Lúc này sắc mặt Huyết Hồ lạnh lùng, sát ý hiện lên càng thêm rõ ràng.

Nhìn thần sắc Huyết Hồ sắp nổi bão, nam tử áo trắng có chừng có mực, ôn nhu cười, lúc này nghiêm mặt nói: “Biết vì sao Lam tướng quân cho nàng đi đảo Tử Vong không?”

“Ngươi ngay cả cái này cũng biết, Hắc y nhân xuất hiện ở hội hoa đào là ngươi đi?” Huyết Hồ lạnh nhạt nhìn hắn, giống như nghi vấn, lại như khẳng định nói một câu.

Nam tử khẽ gật đầu, con ngươi chợt lóe lên một chút tán thưởng, lập tức tay nắm chặt thành quyền, vẻ mặt ngoan lệ, ánh mắt nghiêm nghị có chút lo lắng nhìn về phía Huyết Hồ, giọng điệu vô cùng trầm trọng.

“Theo biểu hiện của tình trạng, gần đây bên trong đảo Tử Vong có thần khí hoặc thần thú sắp xuất thế, Lam Kì kia đang đánh chủ ý này, lấy mạng nữ nhi của mình đi tiên phong nghĩ muốn làm ngư ông đắc lợi! Thiên hạ này có người phụ thân như vậy, ta thật sự là lần đầu thấy!”

“Ngươi buông ta ra, chuyện này chúng ta từ từ nói chuyện” Ngữ khí của Huyết Hồ bình thản, thần sắc lạnh lùng, cảm xúc cũng không vì lời nói của nam nhân trước mắt mà dao động.

Lam Kì muốn lấy mạng nàng tất nhiên là nàng biết. Nhưng dù sao nàng cũng không phải Lam Vũ Lạc thật, về phần Lam Kì, đối với nàng mà nói chỉ là một phụ thân trên danh nghĩa, trên thực tế là người xa lạ.

Cho nên với việc này nàng không có cảm giác gì.

Nếu Lam Kì không lấy mạng nàng, như vậy có một ngày hai người đối đầu nhau, nàng sẽ không chút lưu tình lấy mạng của hắn.

Nam tử nhìn vẻ mặt lạnh nhạt của Huyết Hồ cảm thấy lòng mình ần ần đau, đó là vì nàng mà đau.

Trong nháy mắt, bạch quang hiện lên.....

Huyết Hồ giật giật thân mình, đem cảm giác không thoải mái tạm thời đè xuống. Bởi vì nàng biết, hắn nói cho nàng tất nhiên là muốn cùng nàng thảo luận cái gì. Về thần khí thần thú, nàng rất hứng thú.

“Gần đây các nhân sĩ giang hồ chạy tới đảo Tử Vong sợ là có rất nhiều người. Lần này đi sẽ vô cùng nguy hiểm. Cho nên ta sẽ cùng nàng đi tới đảo Tử Vong” Áo trắng nam tử thâm tình nhìn Huyết Hồ, trong thanh âm tràn đầy ôn nhu.

Huyết Hồ thần nhiên liếc mắt nhìn hắn, trời sinh nàng đối với bất kỳ kẻ nào cũng mang theo cảnh giác, giờ phút này lại có cảm giác tin tưởng lời nói của người trước mắt, không vì cái gì, chỉ vì cảm giác.

Nam tử này thanh cao lãnh ngạo, sạch sẽ không nhiễm một hạt bụi nhỏ sẽ không nói gì trái ngược với lòng mình.

Bạn đang đọc truyện *Huyết Hồ Thiên Hạ: Cuồng Ngạo Sát Thủ Phi* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Q.2 - Chương 68: Duy nhất kiếp này

Còn nữa cho dù hắn là đi tranh đoạt thần thú thần khí, còn có bản lĩnh hơn so với người khác!

Thứ tốt đương nhiên sẽ có nhiều người nổi lòng tham!

“Ngươi đã muốn đi tranh đoạt như vậy thì tùy ngươi!” Huyết Hồ khẽ vuốt sợi tóc, thần nhiên mở miệng, ngữ điệu không nhanh không chậm, thanh âm thanh thúy du dương giờ phút này cũng lộ ra hàn ý bức người.

“Nhưng ta cảnh cáo ngươi, mặc kệ là thần khí hay là thần thú, Huyết Hồ ta sẽ là địch nhân lớn nhất của ngươi! Bởi vì ta muốn có những thứ đó!”

Huyết Hồ ngược đôi mắt lạnh lùng tràn đầy tự tin, khuôn mặt nhỏ nhắn càng rạng rỡ sinh, dung nhan vốn khuynh thành giờ phút này càng thêm mị hoặc xinh đẹp, diễm lệ bức người.

Nam tử áo trắng cảm thấy chấn động, trái tim như bị cái gì mãnh liệt va chạm khiến hắn rung động như vậy.

Không hổ là nữ tử hắn nhìn trúng! Nàng thật làm cho hắn yêu vô cùng, mỗi câu nói mỗi động tác tùy tiện của nàng đều dễ dàng đụng vào tim hắn, làm lòng hắn lay động.

Nam tử mỉm cười, đáy mắt là tràn đầy sùng nịch, cho dù mang theo mặt nạ, cũng không che lấp được khí chất xuất trần của hắn, hơi thở thanh nhã mà ôn nhu.

Bạc môi khẽ mở, lời nói ôn nhu như gió xuân, phiêu đảng ở bên tai làm người nghe cảm thấy ấm lòng: “Được, nàng thích là tốt rồi, ta chỉ quan tâm an toàn của nàng”

Huyết Hồ nhủ mi, phượng mâu tà nghệ nhìn nam tử, đậm đậm mở miệng, trong thanh âm cũng nghe không ra chút tình cảm nào, cũng không vì lời nói thâm tình động lòng người của hắn mà có một tia dao động, giọng điệu thần nhiên: “Vậy ta đi về trước”

“Cẩn thận Lam Vũ Tích, phía sau ả có người âm thầm thao túng” Nhìn Huyết Hồ rời đi, nam tử vội vàng dặn một câu.

Mặc kệ sau lưng Lam Vũ Tích là người phương nào, chỉ cần dám đối địch cùng nàng chính là muốn chết!

Huyết Hồ bước đi cũng không quay đầu lại, vân đạm phong khinh rời đi.

Áo trắng nam tử khẽ nhíu mày, con ngươi tối đen nhìn chằm chằm bóng dáng Huyết Hồ rời đi, gió nhẹ thổi qua, bóng dáng thon dài của hắn dưới ánh nắng chiếu rọi xuống giữa không gian trông thật cô đơn.

Chưa bao giờ có nữ tử không đem hắn để vào mắt, Bách Lý Huyền Không hắn từ trước đến nay đều là hạc trong bầy gà, chỉ cần một ánh mắt của hắn sẽ có nhiều người yêu thương nhưng nhớ tiến lên.

Từ khi nào hắn lại để ý thái độ của một nữ tử với mình như vậy. Ở trước mặt nàng, hắn thiếu chút nữa đã đánh mất tự tin.

Chẳng lẽ, đây là yêu sao? Sợ không thể đứng bên người nàng, sợ không đủ tư cách để bảo hộ nàng, bởi vì cho dù là không có huyền khí, đứng ở trong đám người nàng cũng luôn chói mắt như vậy, chỉ liếc mắt một cái hắn liền biết đó là nàng. Nàng là người kiếp này hắn đau khổ tìm kiếm, liếc mắt một cái, hắn liền nhận định nàng là nữ tử duy nhất trong cuộc đời của hắn.

Hắn yêu nàng, Bách Lý Huyền Không hắn là người duy nhất ở đại lục này có tư cách đứng ở bên người nàng, trừ hắn ra ai cũng không có tư cách bảo

hộ nàng.....

Bạn đang đọc truyện *Huyết Hồ Thiên Hạ: Cường Ngạo Sát Thủ Phi* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Q.2 - Chương 69: Đêm khuya chi mị

Tinh quang diệu diệu, kiêu nguyệt Thanh Thanh.

Gió đêm từng trận thổi qua, bóng cây lắc lư.

Bên trong Mặc trúc uyển yên tĩnh đèn đuốc đã tắt hết, một bóng dáng thon dài màu trắng quý mị bay tới cửa sổ, mở cửa rồi nhẹ nhàng đi vào.

Trên giường gỗ lim Huyết Hồ mở hai mắt đứng dậy, nhìn chăm chăm bóng người trước mặt. Đôi mắt nàng lóe ra hàn quang quý dị. Lời nói trong trẻo nhưng lạnh lùng mang theo sát khí vang lên trong bóng đêm có chút kinh khủng làm cho người ta sợ hãi: “Ai?!” đồng thời ngưng tụ sát khí chuẩn bị bạo phát.

“Đừng khản trương, là ta, Lạc nhi!” Bóng người thon dài vội vàng mở miệng, không dám chậm trễ.

Lời nói của Huyết Hồ rất lạnh, lạnh đến mức hần không chút nghi ngờ rằng giây tiếp theo nàng sẽ thực sự công kích mình.

“Lam Tuyết Linh” Thần kinh căng thẳng nhất thời được buông lỏng, Huyết Hồ thần nhiên mở miệng, trong giọng nói đậm mặc lộ ra vài tia nghi hoặc.

Người này không phải ai khác mà chính là đại công tử Lam gia Lam Tuyết Linh.

“Là ta, Lạc nhi, ta đến đưa ngươi rời khỏi đây. Tất cả ta đã an bài tốt rồi, tìm được một chỗ ngoài thành để cho ngươi. Chờ việc này qua đi thì ngươi hãy trở về” Nam tử bước lên, giọng điệu có chút lo lắng: “Mau đứng lên Lạc nhi, nhanh thu thập đồ đạc của ngươi không thì sẽ bị phát hiện”

Huyết Hồ vẫn không thèm động, đậm mặc nhìn Lam Tuyết Linh, chậm rãi mở miệng, giọng điệu cuồng ngạo không kèm chế được: “Ta không đi, ngày mai ta sẽ đi đảo Tử Vong, thỉnh ngươi về phòng của mình”

Lam Tuyết Linh nao nao, mày kiếm nhíu lại, có chút trách nói: “Lạc nhi! Nghe lời, đừng hồ nháo! Đảo Tử Vong là nơi ngươi có thể đi sao!”

“Người khác có thể đi sao ta lại không thể? Nói vậy hần ngươi cũng đã nghe nói chuyện đi này có liên quan đến thần khí hoặc thần thú sắp xuất thế. Chuyện lớn như vậy tất nhiên ta muốn đi xem một chút!”

Trong bóng đêm, lời nói lãnh ngạo của Huyết Hồ phiêu đẳng, làm người ta không rét mà run: “Nhớ kỹ, ta đã không phải Lam Vũ Lạc mặc cho người khi dễ lúc trước nữa. Ta là Huyết Hồ! Kẻ nào muốn lợi dụng ta ta sẽ khiến bọn họ hiểu được, bọn họ thật không biết lượng sức! Ta không phải là người mặc cho kẻ khác nắm trong lòng bàn tay! Trên thế giới này chỉ có ta mới có thể đùa bỡn vận mệnh người khác. Người muốn nắm ta trong tay đều đã bị ta đưa xuống địa ngục! Nếu đã hiểu, xin mời đi ra ngoài, ta còn muốn nghỉ ngơi!”

Lời nói cuồng ngạo, khí chất kiêu ngạo.....

Rung động....

Mày Lam Tuyết Linh nhăn lại, người trước mắt lạnh lùng kiêu ngạo, cuồng vọng khát máu, làm sao giống nhị muội Lam Vũ Lạc si ngốc của hần. Dung nhan giống nhau nhưng khí chất lại khác hoàn toàn.

Bạn đang đọc truyện *Huyết Hồ Thiên Hạ: Cường Ngạo Sát Thủ Phi* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **wWw.EbookFull.Net**.

Q.2 - Chương 70: Tín nhiệm tuyệt đối

Mới có ba năm ngắn ngủi hần chưa từng nghĩ đến nàng lại biến hóa lớn như vậy.

Thờ dài.....

Thôi, lần này đi đảo Tử Vong hần cũng muốn đi. Sở dĩ trở về cũng là liên quan đến việc này. Nếu nàng đã muốn đi, hần liền đi theo âm thầm bảo hộ nàng

cũng được.

Gió nhẹ thổi qua, bóng dáng màu trắng phút chốc chợt lóe, biến mất trong ánh trăng mờ lung bên ngoài cửa sổ.....

Hôm sau trời quang mây đãng, bầu trời xanh ngắt, ánh nắng chói chang.

Huyết Hồ ngửa mặt nhìn lên trời, mái tóc đen như mực được buộc cao, có vẻ cao quý thanh lịch, nhẹ nhàng mà khoan khoái. Mi tâm có một đóa hoa hồng nở rộ xinh đẹp, tăng thêm vài tia mị hoặc.

Cô gái đứng đó như đang tắm ánh mặt trời, y phục màu đỏ lay động, giống như nữ thần thánh khiết không thể xâm phạm. Đi lại nhanh nhẹn, thần thái tự nhiên tao nhã bước tới đại đường.

Đằng sau đi theo nàng là tiểu nha đầu Lục Trúc, một thân lục y thanh nhã, đôi mắt to trong veo như nước chớp chớp, khuôn mặt nhỏ nhắn phớt nộn nhìn không có một tia sợ hãi nào, nhìn kỹ tựa hồ còn mang theo vài tia ý cười.

Ở trong lòng tiểu nha đầu, Huyết Hồ rất là cường đại. Vô hình tín nhiệm của Lục Trúc đối với Huyết Hồ đã lên đến độ cao không thể dao động. Đào Từ Vong tất nhiên là nàng đã nghe qua.

Nhưng như thế thì sao? Huyết Hồ ở trong lòng nàng là ngọn núi cao không bao giờ ngã. Có Huyết Hồ bên cạnh, nàng cảm thấy an tâm. Đối với Huyết Hồ nàng tuyệt đối tin tưởng.....

Trong đại đường tất cả mọi người đều có mặt, Huyết Hồ thần nhiên liếc mắt nhìn mọi người, ánh mắt dừng lại ở trên người Lam Kỳ, đạm mạc mở miệng: “Ta đã chuẩn bị tốt, có thể xuất phát”

“Dạ Thiên, Dạ Văn, các người hộ tống nhị tiểu thư đi đảo Từ Vong. Phải đưa nhị tiểu thư lên đảo rồi mới được rời đi!” Lam Kỳ lạnh lùng lên tiếng, con ngươi đen như mực không có cảm tình gì, giọng điệu nguội lạnh.

Hộ tống?

Huyết Hồ cười lạnh, đôi mắt tràn đầy trào phúng. Không phải sợ nàng nửa đường bỏ chạy mới phái người giám thị nàng sao? Hộ tống? Nói thật dễ nghe.

Nàng không có tâm tình tranh cãi cùng hắn, hiện tại nàng chỉ quan tâm thần thú thần khí, không có nhân hạ đi quản mấy chuyện vặt vãnh.

Huyết Hồ sắc mặt trầm tĩnh như mặt hồ, đạm mạc xoay người, lưu lại cho mọi người một bóng dáng cao ngạo

Bạn đang đọc truyện *Huyết Hồ Thiên Hạ: Cuồng Ngạo Sát Thủ Phi* được tải miễn phí tại Ww.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Q.2 - Chương 71: Âm mưu bao phủ

Từ sau núi giả một nữ tử xinh đẹp như hoa bước ra. Nữ tử đó mặc phấn y, trên đầu mang một chiếc khăn màu vàng.

Đôi mắt đẹp của nàng ta tràn đầy hận ý nhìn chằm chằm bóng dáng rời đi của Huyết Hồ, vẻ mặt ngày càng âm ngoan (âm u + ngoan độc), khuôn mặt nhỏ nhắn tỉnh xảo bởi vì tràn ngập lửa giận mà trở nên vặn vẹo, mang theo vài phần dữ tợn.

Đến khi bóng dáng Huyết Hồ biến mất không thấy, nữ tử phấn y mới chậm rãi xoay người, cánh tay ngọc vung lên, đập không mà đi.....

Sâu trong rừng rậm của Lam phủ có một Hắc y nữ tử đeo mặt nạ màu đen khoanh tay mà đứng như đang chờ đợi cái gì. Nghe được phía sau truyền đến tiếng bước chân, nữ tử cười quỷ mị, sâu kín mở miệng: “Người đã đến rồi”

Xoay người, ánh mắt Hắc y nữ tử sắc bén nhìn về phấn y nữ tử trước mặt: “Muốn báo thù sao?”

Thanh âm quỷ dị vang lên trong gió, ở sâu trong rừng rậm không có hơi người lộ ra vài tia kinh khủng, không khí lại dị thường quỷ dị.

Phấn y nữ tử sắc mặt âm lãnh, mâu trung chợt lóe sát ý, môi đỏ mọng khẽ mở, không chút do dự nói: “Muốn! Ta muốn phế vật kia chết không có chỗ chôn! Ta muốn kết cục của nàng thâm vô cùng!”

Phấn y nữ tử chính là Lam Vũ Tích, mà phế vật trong miệng nàng tất nhiên chính là Huyết Hồ.

“Ha ha” Hắc y nữ tử cười lớn một tiếng, vỗ vỗ bả vai Lam Vũ Tích, gật gật đầu, mâu trung tràn đầy ý tán thưởng, lời nói thập phần hào khí: “Hảo! Ta giúp người!”

“Người vì sao phải giúp ta!” Trên mặt Lam Vũ Tích mang theo một chút cảnh giác, nghi hoặc nói.

“Bởi vì ta cũng muốn nàng chết! Bởi vì nàng là địch nhân của chúng ta!” Hắc y nữ từ lạnh lùng lên tiếng mang theo hàn ý.

“Lần này phé vật kia đi đảo Tử Vong chỉ sợ là sẽ táng thân trên đảo. Có lẽ căn bản không cần chúng ta phải động thủ” Lam Vũ Tích nhìn thoáng qua Hắc y nhân, mâu trung có một chút tìm tòi nghiên cứu. Không biết vì sao người trước mắt làm nàng có cảm giác đã từng quen biết.

“Phải không?”

Trong giọng nói Hắc y nữ từ lộ hơi thờ thần bí, trong ánh mắt đen láy xẹt qua một đạo tinh quang: “Ca ca Lam Tuyết Linh của người đang trên đường chạy tới đảo Tử Vong. Chẳng lẽ người không biết sao?”

“Cái gì?!” Lam Vũ Tích đầu tiên là kinh ngạc, sau khi hiểu rõ, hạnh mâu tròng lên, vẻ mặt ngoan lệ: “Chẳng lẽ là vì phé vật kia?!”

“Không phải sao?”

Hắc y nữ từ giảo hoạt cười, tầm mắt đảo quanh Lam Vũ Tích, chậm rãi mở miệng: “Đảo Tử Vong gần đây sẽ có thần khí hoặc là thần thú xuất thế cho nên nhiều giang hồ nhân sĩ, hoàng thất quý tộc đều rục rịch muốn chạy tới, muốn chiếm làm của riêng. Lần này Lam Tuyết Linh trở về, phỏng chừng cũng có liên quan tới việc này. Có Lam Tuyết Linh ở đó sẽ không có người động vào Lam Vũ Lạc được. Cho nên.....”

Bạn đang đọc truyện *Huyết Hồ Thiên Hạ: Cuồng Ngạo Sát Thủ Phi* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở wWw.EbookFull.Net.

Q.2 - Chương 72: Linh Quang phù

“Người muốn cho ta đi theo, khiến cho Lam Tuyết Linh được cái này mất cái khác”

Lam Vũ Tích mộ câu liền nói toạc ra, nhú mày.

“Àn, người thực thông minh”

Hắc y nữ từ tán thưởng nói: “Có người ở đó, sẽ không lo lắng Lam Vũ Lạc không xảy ra chuyện”

“Hảo, ta đi! Nhưng là người phải cam đoan ta bình an trở về! Bằng không sao ta có thể tin tưởng lời nói của người đi tới đảo Tử Vong? Nơi đó cũng không phải là chuyện đùa!”

Lam Vũ Tích thông minh, nàng cũng không muốn một mạng đổi một mạng, để cho người khác chiếm được tiện nghi, nghĩ lấy nàng làm bia đỡ quả thực là vọng tưởng!

Không hổ là đệ nhất tài nữ Minh thành, tâm cơ sâu như biển, cư nhiên không bị cừu hận làm cho mù mắt. Nhưng cũng thật đáng tiếc, đáng tiếc.....

Hắc y nữ từ hiểu rõ, không nhanh không chậm từ trong tay áo lấy ra một lá bùa hình tam giác, quý mị cười: “Yên tâm, đây là Linh Quang phù, người mang trên người, nếu gặp nguy hiểm lập tức niệm chú ngữ thì người sẽ bình an trở về!”

Linh Quang phù.....

Độc môn bí phù của U Minh Cung - Linh Quang Phù - khiến cho tam quốc phải thúc thủ vô sách!

Đòn sát thủ của U Minh Cung - Linh Quang Phù - có thể nháy mắt dịch chuyển thời không!

Linh Quang Phù - có thể đánh chết thiên quân vạn mã trong một lần duy nhất!

U Minh vừa ra, tam quốc phải diệt! Linh Quang vừa ra, vạn vật cúi đầu.

Đáng sợ, vô cùng đáng sợ.....

“Linh Quang phù”

Lam Vũ Tích vừa nghe thì ngẩn ra, kinh hô: “Đó là độc môn bí phù của U Minh Cung, chẳng lẽ người là người của U Minh Cung?”

Thân hình hắc y nữ từ chợt lóe, Lam Vũ Tích lập tức cảm thấy khắp nơi đều là những hình ảnh trôi nổi, tầm mắt dần dần trở nên mơ hồ, trong lòng bắt đầu sinh ra cảm giác mê muội.

"Nhớ kỹ! Không nên hỏi, cũng không được hỏi. Làm cho tốt chuyện của người, lợi ích tuyệt đối không thiếu. Vị trí thái tử phi chắc chắn là của Lam Vũ Tích người!" Giọng nữ quý mị mang theo hàn ý từ bốn phương tám hướng tiến vào tai Lam Vũ Tích lỗ.

Một lát sau bóng đen tản đi, Lam Vũ Tích chỉ cảm thấy trước mắt sáng lên, mọi thứ đều trở nên rõ ràng.

Lam Vũ Lạc! Người chết chắc rồi!

Nữ tử cúi đầu nhìn Linh Quang phủ trong tay, đôi con người xinh đẹp lóe ra quang mang, hưng phấn mà lại giả dối, dung nhan tuyệt mỹ càng trở nên ngoan độc.....

Bạn đang đọc truyện *Huyết Hồ Thiên Hạ: Cuồng Ngạo Sát Thủ Phi* được tải miễn phí tại Ww.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Q.2 - Chương 73: Hải vực Tử Vong

Hiện lên trước mắt nơi đâu cũng là sương mù lượn lờ.

Rõ ràng là trời nắng, thời tiết tốt nhưng hải vực Tử Vong lại âm u, sát khí tận trời.

Toàn bộ nước biển ở đây đều là một màu đen, không thấy sự sống của sinh vật, dị thường thần bí cùng quỷ dị.

Sóng to quay cuồng, kinh đào chụp ngán, khí thế hùng vĩ đồ sộ nhưng cũng không kém phần âm trầm khủng bố.

Tiếng sóng rít gào như mãnh thú, tựa hồ giãy tiếp theo có thể cắn nuốt tất cả.

Huyết Hồ đón gió mà đứng, tiêu sái phiêu dật động lòng người, tay áo bay phất phới.

Nàng mị hoặc xinh đẹp nhưng cũng vô cùng cuồng ngạo.

Tuyệt thế tao nhã của nàng thoáng chốc làm rung động linh hồn mọi người.

Người này làm sao có thể là phế vật!

Mặc dù chỉ là một nữ tử nhỏ nhắn đứng ở kia, bọn họ cũng có thể cảm giác được khí phách ngạo nghễ tỏa ra từ trên người nàng.

Sắc mặt nàng trầm tĩnh như nước, đôi mắt băng lãnh thần nhiên nhìn khắp nơi, mũi chân điểm nhẹ, thân hình nhoáng một cái liền nhảy trên con thuyền được neo bên bờ biển.

Lục Trúc thấy vậy cũng không yếu thế, mâu quang kiên định, theo sát Huyết Hồ phi thân nhảy lên.

Sau khi đứng vững tiểu nha đầu mới âm thầm cảm thán, may mắn đại công tử vì bảo hộ tỷ tỷ đã từng dạy mình tập võ. Nhưng mà vì có tư chất nên trong thời gian ngắn đã ngộ ra huyền khí nhưng không nhiều. May mà đêm qua có nam tử thần bí cho nàng một viên thuốc, cũng động thủ giúp nàng đã thông kinh mạch, dạy nàng luyện huyền khí, sẽ không làm vương chân tỷ tỷ trong lúc nguy hiểm. Nhưng vị nam tử kia rốt cuộc là ai mà công lực lại sâu như vậy.....

Dạ Thiên, Dạ Vãn nhìn Huyết Hồ bước lên thuyền, cùng ngưng tụ nội lực thành chuông đánh mạnh vào con thuyền.

Nhờ nội chuông này con thuyền nhỏ yếu đuối như tên bắn lao vút về phía trước, rất nhanh liền đi xa, biến mất trong màn sương dày đặc.

.....

"Tỷ tỷ, bốn phía đều là sương mù dày đặc, chúng ta tìm đảo Tử Vong thế nào bây giờ?" Trong biển lớn mờ mịt đầy trời sương mù, Lục Trúc nhíu mày, vẻ mặt nghi hoặc nhìn Huyết Hồ đậm mặt mà hỏi.

"Đơn giản!" Huyết Hồ thần nhiên mở miệng, sắc mặt là một mảnh trong trẻo nhưng lạnh lùng, ánh mắt nhìn sương mù xung quanh không hề dao động.

Dưới cái nhìn khó hiểu của Lục Trúc, Huyết Hồ mỉm cười, từ trong lòng lấy ra một tấm bản đồ cùng một cái la bàn kim loại tự chế.

"Đây là cái gì?" Lục Trúc chớp mắt to ngây thơ, trong mắt tràn ngập tò mò.

"La vật có thể giúp chúng ta tìm được đảo Tử Vong"

Huyết Hồ nhìn chăm chăm bản đồ trầm tư một lát sau đó đem bản đồ cất đi, nhìn phương hướng la bàn chỉ, ánh mắt nhìn con thuyền đột nhiên nhú mây.

Bạn đang đọc truyện *Huyết Hồ Thiên Hạ: Cường Ngạo Sát Thủ Phi* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Q.2 - Chương 74: Đột biến trên biển

Đường đi đảo Từ Vong đều có sóng mạnh, dao động mãnh liệt, chỉ sợ là con thuyền nhỏ này chưa tới được đảo Từ Vong đã bị hủy.

Lúc này suy nghĩ vừa rồi của Huyết Hồ liền ứng nghiệm, một con sóng to mạnh mẽ ập đến bắn lên vô số bọt nước. Gió lớn đánh úp lại, con thuyền nghiêng trái nghiêng phải, rất xu hướng lung lay sắp đổ.

Huyết Hồ định thần, một bàn tay nắm chặt lấy cột buồm, tay kia thì vội vàng giữ chặt Lục Trúc.

Giờ phút này mây đen ảm ảm kéo đến. Chỉ trong thời gian một ly trà nhỏ, bầu trời hải vực che kín toàn bộ mây đen, bốn phía đều là một mảnh tối om. Vốn là hải vực âm u không rõ giờ càng thêm tối đen, giờ tay lên không thấy rõ năm ngón tay.

“Àm”

Tiếng sét ầm ầm vang lên lóe ra tia điện, là điềm báo sắp có mưa to.

Thời tiết ác liệt, con thuyền yếu đuối, muốn tới được đảo Từ Vong đúng là khó càng thêm khó.

Tia chớp nổ tung chiếu vào khuôn mặt nhỏ nhắn đông lạnh của Huyết hồ. Cô gái có khuôn mặt tuyệt mỹ kia giờ phút này lại lộ ra một cổ hơi thở lạnh lẽo xơ xác mà tiêu điều.

Thời tiết quý dị, mây mù hay thay đổi, nước biển tung tóe như muốn tóm lấy hai bóng dáng nhỏ bé kia.

Tất cả điều này như muốn chứng minh lần đi này Huyết Hồ sẽ khó mà bình an trở về.

Nhưng đôi mắt trong trẻo của Huyết Hồ lóe lên tia sáng quý dị, trong bóng đêm không ngừng đảo qua đảo lại, không bị một màn trên biển này dọa sợ.

Huyết Hồ nàng trời sinh có dị năng khống chế mưa gió, một màn này trong mắt nàng cũng chỉ như đi ngắm phong cảnh mà thôi.

Nàng cũng từng một mình lênh đênh trên biển cả rộng lớn đuổi giết lão đại hắc đạo, vài lần gặp bão lớn ở biển hay bị cá lớn tấn công cũng có thể an toàn thoát thân. Khó khăn nhỏ nhỏ này thì tính cái gì!

Nàng - Huyết Hồ là huyết sát vương giả! Mặc kệ là kiếp trước hay kiếp này, tồn tại trong xương của nàng đều là thị huyết! Chảy trong dòng máu của nàng là khí phách ngạo nghễ! Linh hồn của nàng cứng cỏi bất khuất!

Cái chết nàng đã sớm không sợ!

Địa ngục nàng cũng có thể làm loạn!

Từ thiên đường cho tới địa ngục, trong thiên hạ không có nơi nào nàng không dám đi qua!

Quản ngại là Diêm La hay là Kim Tiên Đại La, nếu chắn đường của nàng tất cả đều phải chết

Đuôi lông mày tràn đầy lãnh ý, Huyết Hồ khép hờ hai mắt, ngưng thần khống chế ý niệm của mình, nháy mắt gió to gào thét.

Bạn đang đọc truyện *Huyết Hồ Thiên Hạ: Cường Ngạo Sát Thủ Phi* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **wWw.EbookFull.Net**.

Q.2 - Chương 75: Nọc độc biển sâu

Mái tóc đen như mực của nữ tử bị gió làm loạn, phảng phất như tiên nữ hạ phàm, tay áo bay lên khí khái vô song.

“Tỷ tỷ.....”

Thanh âm hỗn loạn của Lục Trúc mang theo hoảng sợ vang lên nhưng rất nhanh liền im lặng, tiểu nha đầu trấn định suy nghĩ, không thể tạo thêm phiền toái cho Huyết Hồ.

Huyết Hồ không nói gì, nắm chặt tay nắm lấy Lục Trúc, không tiếng động an ủi nàng, ngưng thần phát ra toàn bộ công lực của bản thân.

Cảnh tượng kỳ dị xuất hiện, mây mù quay cuồng, tiếng sấm vang lên ầm ầm, mây đen chung quanh tán loạn, khắp bầu trời là một mảnh hỗn loạn.

Đúng lúc này, ánh mắt Huyết Hồ nhú lại, nắm chặt tay.....

“A.....”

Chỉ nghe Huyết Hồ quát lớn một tiếng, trong phút chốc trên trời xuất hiện ánh lửa văng khắp nơi, mây mù tan đi, gió nhẹ thổi qua, tất cả lại trở nên rõ ràng, giống như tình cảnh vừa rồi chính là một giấc mộng đã tan thành mây khói.

Bầu trời trong vắt như mới được gột rửa.....

Nước biển tối đen không một gợn sóng

Gió lướt qua từng trận sáng khoải...

Lục Trúc trừng lớn hai mắt, không dám tin nhìn một màn trước mắt.

Nhưng khiếp sợ trên mặt tiểu nha đầu còn chưa có hết.....

Đồng tử Huyết Hồ đột nhiên co rút nhanh, một tay kéo Lục Trúc phi thân nhảy lên, lách mình một cái dừng lại ở trên khoang thuyền, hai tròng mắt lạnh như băng nhìn chằm chằm biển sâu trào ra một thứ chất lỏng màu đen.

Huyết Hồ nhíu mày, mặt không gợn sóng, ánh mắt trong trẻo nhưng lạnh lùng.

Nàng hít một hơi nhìn con thuyền đang bị chất lỏng màu đen cắn nuốt.

Chất lỏng còn độc hơn axit sunfuric. Chỉ trong chớp mắt một nửa con thuyền đã chìm dần vào trong nước.

Cái này mà cắn nuốt người thì ngay cả xương cốt cũng không còn.

Kiếp trước làm sát thủ nhận nhiệm vụ ám sát hạng nhất, Huyết Hồ từng phiêu bạt trên biển, trà trộn vào đám ngư dân, từng nghe đồn về loại kịch độc này nhưng cũng chỉ là nghe nói chứ chưa thấy qua bao giờ, không nghĩ lại gặp được ở hải vực Tử Vong.

Nọc độc biển sâu màu đen quả thật là độc a!

Đáng tiếc cho dù là kịch độc cũng không làm gì được nàng!

Nàng câu khoe môi, cười mình diễm động lòng người, ánh mắt tràn đầy tự tin.

“Ám Ma thiên kiếm!”

Huyết Hồ chợt quát một tiếng.

“Hừ.....”

Ám Ma thiên kiếm từ trong cơ thể Huyết Hồ đi ra, ở không trung xoay tròn hai vòng, hàn quang sáng lên tản ra hào quang thị huyết màu đỏ.

Bỗng nhiên xung quanh sáng bùng lên, thân kiếm nhảy mất biến lớn. Lúc thuyền chìm vào đáy biển, Huyết Hồ kéo Lục Trúc nhảy lên Ám Ma thiên kiếm.

Tay áo vung lên, nữ tử khổng lồ Ám Ma thiên kiếm bay nhanh qua biển lớn, hướng về phía đảo Tử Vong mà đi.

Bạn đang đọc truyện *Huyết Hồ Thiên Hạ: Cuồng Ngạo Sát Thủ Phi* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở EbookFull.Net.

Q.2 - Chương 76: Chạm mặt trên đảo

Đại khái qua hai hay ba canh giờ, một hòn đảo mây mù lượn lờ, xanh tươi nồng đậm trên biển lớn liền xuất hiện ở trong tầm mắt Huyết Hồ.

Ám Ma thiên kiếm chậm rãi hạ xuống, Huyết Hồ cùng Lục Trúc từ trên thân kiếm nhảy xuống.

Thu hồi Ám Ma thiên kiếm, Huyết Hồ lạnh nhạt nhìn bốn phía chung quanh.

Rừng rậm dày đặc, trong rừng một mảnh tối om, khắp nơi đều lộ ra một cổ hơi thở quỷ dị âm trầm.

“Có người” Huyết Hồ thông minh kéo Lục Trúc tránh ở phía sau gốc cây đại thụ.

“Hoàng huynh, không bằng chúng ta tách ra hành động đi?”

Tiếng bước chân xa xa đến càng gần, ầm ầm truyền đến thanh âm nói chuyện làm cho Huyết Hồ nhíu mi.

Âm Lăng Triệt! Hân cũng đến đây!

Chỉ chớp lát ba vị nam tử tuyệt thế chậm rãi xuất hiện trong tầm mắt Huyết Hồ.

Âm Lăng Triệt, Âm Lăng Phong, Âm Lăng Mặc. Huyết Hồ cau mày, không hồn giận nhìn ba người kia. Tốt lắm, tất cả đều đến đây! Vậy để nhìn xem, đến cuối cùng ai có bản lĩnh đoạt được thần khí thần thú!

“Là nhóm thái tử!” Lục Trúc rất là kinh ngạc, nhỏ giọng lên tiếng.

Huyết Hồ vội che miệng Lục Trúc, ánh mắt quờ trách nhìn tiểu nha đầu.....

Nhưng Âm Lăng Phong là thiên tài Huyền Minh quốc, huyền thuật vô cùng mạnh mẽ lại là người tập võ, thánh lực tất nhiên là tốt hơn nhiều so với người thường. Lục Trúc chỉ kêu nhỏ một tiếng liền bị Âm Lăng Phong nghe được.

“Ai?! Đi ra” Âm Lăng Phong đột nhiên gầm lên giận dữ, sắc mặt nhất thời cảnh giác.

Huyết Hồ buông tay, sắc mặt trầm tĩnh, thoải mái đi ra từ sau cây đại thụ, ngạo khí nghiêm nghị nhìn người trước mặt.

“Là ngươi!”

Âm Lăng Triệt không nhìn được đánh giá Huyết Hồ, bạc môi nhếch lên, ánh mắt tràn đầy ngả ngớn, thanh âm phiêu đảng bên tai Huyết Hồ: “Ngươi thật ra cũng không tệ lắm, có thể tìm được đường đến đảo Tử Vong này, quả thực là có tài”

“Ngay cả ngươi cũng tìm được thì chuyện này đối với Huyết Hồ ta là quá dễ dàng!”

Huyết Hồ đạm mạc nhìn Âm Lăng Triệt, sắc mặt bình tĩnh giống như đang đi du ngoạn, Âm Lăng Triệt ở trong mắt nàng bất quá chỉ là tép riu.

Nhưng Âm Lăng Triệt cũng không giận, tâm tình vô cùng tốt nhìn Huyết Hồ. Phế vật này càng ngày càng thú vị.

“Các ngươi đến đây làm gì?” Âm Lăng Phong nhíu mày, trong giọng nói vừa lo lắng lại vừa thắc mắc.

Huyết Hồ dựa vào cây đại thụ bên cạnh, hai tay khoanh trước ngực, ngạo nghễ nhìn thẳng người trước mắt, thản nhiên mở miệng: “Ta thích!”

Một câu, lộ ra khí thế uy nghiêm, lãnh ý phiêu đảng, khiến mọi người không còn lời nào để nói.

“Nếu ngươi là muốn tới cướp thần khí hoặc là thần thú như vậy chỉ sợ là ngươi lãng phí công sức rồi!”

Bạn đang đọc truyện *Huyết Hồ Thiên Hạ: Cường Ngạo Sát Thủ Phi* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Q.2 - Chương 77: Cứ việc tru

Âm Lăng Triệt cười khê, chậm rãi mở miệng, ánh mắt phóng đảng không kiềm chế được nhìn Huyết Hồ, con ngươi đen tuyền hiện lên một đạo u quang.

“Phải không!”

Huyết Hồ hừ lạnh một tiếng, hai mắt lạnh lùng, nhếch miệng cười lạnh, tà nghệ nhìn Âm Lăng Triệt: “Ta chỉ biết ta muốn gì là có cái đó, cho tới bây giờ không có gì là không chiếm được ! Chỉ cần ta muốn, thần khí thần thú, kể cả thiên hạ này tất cả sẽ nằm trong lòng bàn tay của ta!”

Lời nói cuồng ngạo đến cực điểm mạnh mẽ nổ vang, Âm Lăng Triệt, Âm Lăng Mặc nghe vậy đều là ngẩn ra, ánh mắt nhìn về phía Huyết Hồ hiển nhiên là

hơi dao động.

Trái lại Âm Lăng Phong đã từng nhìn thấy một màn này. Đây mới thực sự là Lam Vũ Lạc! Không! Là Huyết Hồ!

Hồ ly giả dối, âm ngoan, sát phạt quyết đoán!

Một người xuất sắc lại che dấu đi hào quang của mình - Huyết Hồ!

Rõ ràng là một cô gái nhỏ nhắn, rõ ràng là lời nói kiêu ngạo nhưng từ miệng nàng nói ra lại đương nhiên như vậy. Giống như, thế giới này, thiên hạ này vốn là của nàng.

Âm Lăng Triệt nhíu mày, trong lòng xẹt qua một tia hờn giận, giọng điệu có chút nghiêm túc: “Huyết Hồ, lời nói đại nghịch bất đạo này của ngươi mà truyền ra sẽ bị tru di cửu tộc!”

“Nếu ngươi thích cứ việc tru đi!”

Huyết Hồ nhíu mi. Bình sinh nàng ghét nhất là bị người khác uy hiếp, ghét nhất nói chuyện cùng người ngu ngốc. Hai điểm này Âm Lăng Triệt lại hội tụ tất cả. Lấy Lam phủ nàng không để ý đến uy hiếp nàng, Âm Lăng Triệt này quả thật là ngu hết chỗ chê!

Không chút nào để ý tới ánh mắt khác thường của ba người, Huyết Hồ phất phất tay, đậm mạc mở miệng: “Vây ba vị, chúng ta gặp nhau sau!”

Lời nói biến mất trong không khí, bóng dáng nhỏ nhắn kia xoay người, biến mất ở sâu trong rừng rậm.

“Tỷ tỷ, hiện tại chúng ta đi hướng nào?” Đi được một lúc, Lục Trúc rốt cục nhìn không được mở miệng hỏi.

“Trước tùy tiện đi dạo, nếu thần khí hoặc là thần thú xuất hiện nhất định sẽ vô cùng ồn ào, đến lúc đó chúng ta tiến đến” Huyết Hồ sắc mặt bình thản, cước bộ nhẹ nhàng, thân mình linh hoạt xuyên qua rừng rậm.

“Nhưng nếu thần thú thần khí bị người khác khế ước, chúng ta sẽ làm sao bây giờ” Lục Trúc kéo tóc, thật sự càng ngày càng không hiểu tỷ tỷ, tỷ tỷ cũng quá bình tĩnh đi.

“Bị người khác khế ước?”

Huyết Hồ lẩm bẩm nói, mâu trung ẩn hiện sát khí, khóe miệng giờ lên thành một hình cung đẹp đẽ, chậm rãi mở miệng, trong thanh âm lộ ra hàn ý, trên hoang đảo không người này đúng là quỷ dị vô cùng: “Lúc đó ta liền giết người khế ước, hủy diệt thần vật!”

Bạn đang đọc truyện *Huyết Hồ Thiên Hạ: Cường Ngạo Sát Thủ Phi* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

Q.2 - Chương 78: Diêm La điện

Nếu Huyết Hồ nàng không chiếm được thì nàng sẽ phá hủy!

Xử lý thần vật, trong đầu Lục Trúc thật lâu quanh quẩn câu này. Nhìn sắc mặt đông lạnh đầy sát ý của Huyết Hồ, tiểu nha đầu vô cùng tin tưởng, Huyết Hồ cũng không phải nói đùa.

Nhưng là.....

Đó là thần vật a!

Thần vật! Không phải là thứ người bình thường có thể hủy diệt !

Nhưng nhìn một thân ngạo khí, tự tin tràn đầy của Huyết Hồ, tiểu nha đầu an tâm lại.

Không vì cái gì, không dựa vào cái gì, chỉ vì nàng là Huyết Hồ. Cho nên lời của nàng, nàng đều tin. Mệnh lệnh của nàng, nàng tuyệt đối phục tùng!

Đột nhiên mâu quang Huyết Hồ chột tối, sát ý hiện lên, lắc mình một cái liền tránh thoát khỏi mũi tên bay lóe đến lên ánh sáng màu lam quỷ dị.

Trên mũi tên có độc, là ai nóng lòng đưa nàng vào chỗ chết đến vậy!

Huyết Hồ híp lại phượng mâu, hơi thờ trở nên nguy hiểm, lạnh lùng nói: “Người vừa đánh lên lần ra đây cho cô nài nãi, ta nhất định phải đem ngươi băm

thây vụn đoạn!”

Lục Trúc kinh hãi, lúc này che ở trước người Huyết Hồ, cảnh giác nhìn chăm chú tình huống chung quanh.

“Lam Vũ Lạc! Chúng ta rốt cục lại gặp mặt, thật là khó khăn a!”

Thanh âm trầm thấp mà lại giàu có từ tính mạnh mẽ vang lên, nam tử đeo mặt nạ màu bạc chậm rãi hạ xuống từ không trung.

Nam tử mặc quần áo hắc y, cả người đều tản ra một cỗ khí thế xòe xác tiêu điều.

“Là ngươi!” Huyết Hồ tiến lên đem Lục Trúc kéo về phía sau, con ngươi hiện lên ánh sáng lạnh, vẻ mặt âm ngoan nhìn nam tử trước mắt.

“Lam Vũ Lạc! Hôm nay bản tôn sẽ khiến phải táng thân ở đây!”

Trong ánh mắt nam tử mặt nạ bạc tràn đầy tàn nhẫn, khóe môi giơ lên, bảo kiếm ra khỏi vỏ lóe lên ánh sáng lạnh, mang theo sát khí cường đại khát máu không lưu tình chút nào hướng tới Huyết Hồ.

Huyết Hồ ngược mắt lên, ngao khí mùi phần nhìn chăm chăm lợi kiếm bay tới, thích ý ngoắc ngoắc ngón trỏ, thanh âm ngọt ngào của cô gái phiêu đảng ở trong không khí, cũng lộ ra hàn ý: “Đến đây!”

Khiêu khích, đây là trần trụi khiêu khích!

Ma tôn giận dữ, ánh mắt trở nên ngoan tuyệt, như mãnh thú đánh về phía Huyết Hồ.

Lợi kiếm sắp đâm tới, Huyết Hồ cười khê một tiếng. Đột nhiên ý cười ngưng lại, trong mắt toàn là sát khí, lắc mình một cái kiên né đi!

Tốc độ thật nhanh! Đang lúc nam tử hết sức khiếp sợ, Huyết Hồ nhấc chân đạp một cái, đồng thời một tay cầm tơ vàng định trói vào cổ nam tử.

Nhưng nam tử mặt nạ bạc là ai! Đường đường là Ma tôn Diêm La điện, thực lực tất nhiên là không thể khinh thường.

Bạn đang đọc truyện *Huyết Hồ Thiên Hạ: Cuồng Ngao Sát Thủ Phi* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(dot)Net**.

Q.2 - Chương 79: Tiểu hồ ly của ta

Thân mình hần nhảy lên, mũi chân điểm nhẹ không ngừng quay tròn trên mặt đất, một tay cầm bảo kiếm chém xuống tơ vàng trong tay Huyết Hồ.

Tơ vàng này là Huyết Hồ tìm được ở trong Lam phủ, không phải tơ vàng thượng đẳng. Bị một kiếm chém xuống như vậy liền cắt thành nhiều đoạn.

Huyết Hồ lắc mình một cái tránh thoát bảo kiếm chém về phía mình. Ngay lúc này Lục Trúc đứng một bên nâng kiếm nhào về phía Ma tôn. Ma tôn cười khinh miệt, con ngươi tràn đầy trào phúng, cổ tay vừa động Lục Trúc liền bị bắn ra ngoài.

Khuôn mặt nhỏ nhắn của Huyết Hồ nháy mắt lại đông lạnh vài phần, mâu trung lóe lên ánh sáng lạnh bức người, đang định triệu hồi Ám Ma thiên kiếm thì bỗng nhiên....

“Ma tôn Diêm La điện lại có hứng thú đi khi dễ hai nữ tử gầy yếu như vậy. Chuyện này mà truyền ra ngoài sợ là sẽ khiến cho người ta chê cười!”

Âm thanh từ xa xa truyền đến, giống như đến từ Tuyết Sơn xa xôi, thanh âm trong trẻo nhưng lạnh lùng nhưng lại vô cùng dễ nghe.

Một bóng dáng thon dài màu đen trong cái nhìn chăm chú của mọi người đáp không mà đến. Nam tử đầu đội đầu lâu màu đen, một thân sát khí lãnh ngạo, vô cùng yêu dị

Huyết Hồ nâng mi. Thăng nhai này thật sự đến đây.

“Các hạ là ai?”

Đôi mắt thâm thúy của Ma tôn nhìn chăm chăm nam tử mang theo một chút tìm tòi nghiên cứu cùng cảnh giác. Người biết thân phận của hần hoặc là người chết, hoặc là người một nhà. Nhưng người trước mắt hiển nhiên không phải là người một nhà, như vậy hần là ai?

“Ngươi còn không có tư cách biết ta là ai, tiểu hồ ly này là người của ta ”

Nam tử chậm rãi mở miệng, ngón tay thon dài chỉ vào Huyết Hồ.

Lúc này Huyết Hồ trừng mắt một cái, trong lòng khó chịu, mặt nhăn lại thành một đoàn. Con mẹ ngươi! Tiểu hồ ly, thằng nhãi này tại sao lại ghê tởm như vậy!

Nam tử đem biểu tình của Huyết Hồ thu vào mắt, tà khí cười, mâu trung tràn đầy sùng nịch. Tiểu hồ ly của hắn sao lại đáng yêu vậy cả!

Nếu Huyết Hồ biết suy nghĩ của hắn còn không đem hắn ném đi mới là lạ.

“Thế phải xem ngươi có bản lĩnh cướp người hay không!” Ma tôn lớn tiếng quát, bảo kiếm trong tay lóe ra tia sáng quý dị.

“Phong Nhiễm, Điện Nghiêu”

Nam tử kêu lên một tiếng, không khí xung quanh nhảy mắt thay đổi, bốn phương tám hướng che kín bóng dáng màu đen, tốc độ cực nhanh, nhất thời làm hoa mắt mọi người, khiến người ta tìm không ra đâu là thật.

Nam tử cười khế, phi thân tới chỗ Huyết Hồ, một tay ôm thắt lưng Huyết Hồ bay đi.

.....

“Dựa vào! Buông ra cho ta!” Bên trong chỗ trống, Huyết Hồ tức giận một trận, quyết đoán nói tục. Con mẹ nó! Thằng nhãi này chiếm tiện nghi của nàng đến nghiện rồi!

“Không buông!” Nam tử cúi đầu nhìn về mặt tức giận của Huyết Hồ, bạc môi giờ lên, mắt hoa đào hẹp dài đầy ý cười, rất là bá đạo nói một câu.

Bạn đang đọc truyện *Huyết Hồ Thiên Hạ: Cuồng Ngạo Sát Thủ Phi* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Q.2 - Chương 80: Muốn chết?

“Muốn chết!”

Huyết Hồ nhíu mi thanh tú, con ngươi toàn là mây đen dày đặc, mây mù quay cuồng, tựa hồ giây tiếp theo thật sự có thể giết người trước mặt.

“Thật đúng là hung dữ”

Nam tử cười nói, trong giọng nói tràn đầy sùng nịch, tay yêu thương sờ sờ sợi tóc của Huyết Hồ. Xong lập tức buông tay, nghiêm mặt nói: “Tiểu hồ ly, sao nàng lại gặp phải Ma tôn Diêm La điện?”

“Ma tôn Diêm La điện?”

Huyết Hồ vốn định nổi bão, suy nghĩ đột nhiên thay đổi, nghi hoặc hỏi: “Rất lợi hại sao?”

Một số người ở đại lục này nàng cũng biết được một ít. Nhưng cũng chưa có nghe tới danh xưng Ma tôn này, xem công phu của hắn cũng không phải hạng người tầm thường. Đại lục Huyền Vũ quả thật là nhân tài đồng đúc a!

“Àn, lợi hại!”

Nam tử gật gật đầu cười tà mị, chậm rãi mở miệng, tràn đầy tự tin nói: “Nhưng mà không lợi hại bằng ta!”

Huyết Hồ không nói gì, nhưng đáy mắt có ý khinh bỉ cũng không thoát khỏi mắt của nam nhân kia.

“Như thế nào? Ngươi không tin?” Nam tử trêu tức nâng mi hỏi, tiểu hồ ly này dám xem thường hắn.

Huyết Hồ hơi cử động thân thể, khí phách nghiêm nghị, giọng điệu cuồng ngạo lên tiếng: “Tin thì sao, không tin thì sao? Các ngươi cũng không lợi hại bằng ta!”

Tiểu hồ ly ngay cả huyễn khí cũng chưa ngộ ra được còn mạnh miệng kêu mình lợi hại!

Nhưng mà ai kêu nàng là tiểu hồ ly của hắn đây, nàng nói cái gì chính là cái đó. Nam tử gật gật đầu, sùng nịch nói: “Àn, ngươi lợi hại nhất”

Nghe thấy trong giọng nói của nam tử có ý cười, Huyết Hồ bĩu môi đầy không vui.

Buồn cười! Dám hoài nghi thân thù của Huyết Hồ nàng! Hừ, nàng cho hẳn biết hai chữ hối hận là viết như thế nào !

Phút chốc, bàn tay trắng nõn của Huyết Hồ giơ lên, bất ngờ đánh vào nam tử không kịp phòng bị.

Nhưng cổ tay lại bị chặn ở nửa đường.

Nam tử cười đến yêu nghiệt, thanh âm mê hoặc phiêu đảng ở bên tai Huyết Hồ: “Tiểu hồ ly nàng đây là muốn mưu sát chồng sao? Chắc chắn, quả thật là độc phụ a, người tuấn lãng như ta mà nàng cũng xuống tay được, ha ha.”

Đại gia người!

Thằng nhãi này.

Da mặt dày như vậy có thể đem làm vũ khí chống đạn rồi.

Nàng quả thực là hết chỗ nói, lạnh lùng nhìn chằm chằm nam tử, đôi mi thanh tú nhú lại. Huyết Hồ đạm mạc mở miệng: “Người quái dị!”

Nam tử lắc đầu, tầm mắt trói chặt hai tròng mắt trong trẻo của Huyết Hồ, mấp máy môi: “Thật đúng là không phải a”

Bạn đang đọc truyện *Huyết Hồ Thiên Hạ: Cuồng Ngạo Sát Thủ Phi* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Q.2 - Chương 81: Thiên tài tử vong

Môi mông giơ lên, bàn tay thon dài trắng nõn của nam tử chậm rãi lấy đầu lạp trên đầu xuống.

Ách, vạn vật thất sắc, nhật nguyệt hòa tan.

Đây là quả thực là một yêu nghiệt nga. Khí chất xuất trần đạm mạc, dung nhan tinh xảo như được điêu khắc bởi bàn tay người nghệ nhân tài giỏi làm cho người ta sợ hãi than. Mày kiếm đẹp đẽ, đôi mắt hoa đào tà khí như có thể nhìn thấu được tâm hồn của người khác, làm rung động lòng người. Con người đen mang theo mê hoặc trí mạng, tựa hồ có thể đem linh hồn người khác hút vào trong đó. Dưới cái mũi cao thanh tú môi mông khê nhếch, mang theo ý cười tà tử.

Gió nhẹ thổi qua, mùi hương thơm ngát thoảng qua.

Hai mắt nhìn nhau, vận mệnh tương giao.

Kính hồng thoáng nhìn, duyên si tam sinh.

Đến tốt cùng ai là ai kiếp, ai ứng ai thế, ai cuối cùng trốn không thoát ai bỏ lại một cái lao.

Thằng nhãi này quả thật là yêu nghiệt! Huyết Hồ nâng mắt chống lại cái nhìn đầy sùng nịch của hắn, đạm mạc mở miệng: “Cũng bình thường”

“Thật không?”

Đôi mắt hoa đào tà khí kia hơi nheo lại, trong mắt là ý cười trong suốt, thanh âm dễ nghe phiêu đảng ở bên tai Huyết Hồ.

“Thân phận?”

Con người bình thường của Huyết Hồ nhìn nam tử, ánh mắt lạnh buốt, thản nhiên mở miệng dò hỏi, đơn giản rõ ràng không chút nào che giấu.

Tuấn nhan khuynh thành, thân thù cùng huyễn thuật khó lường, thần long kiến thủ bất kiến vĩ (thần long thấy đầu không thấy đuôi), người này tất nhiên là không phải người thường. Tính cách giảo của nàng rất lớn, sẽ không dễ dàng tin tưởng hẳn như vậy.

Nếu hắn muốn che giấu thì nàng sẽ tự tay kết liễu hắn.

Nàng tuyệt không cho phép nguy hiểm tồn tại với mình!

Nàng có một trái tim thất khiếu linh lung, hắn có một đôi mắt trí tuệ.

Thông minh như hắn sao có thể không hiểu suy nghĩ trong lòng nàng.

Nàng không tin tưởng hắn, không sao, thời gian sẽ chứng minh tất cả. Hắn sẽ dùng hành động của mình để chứng minh tình yêu của hắn đối với nàng.

Hắn cùng nàng không sinh cùng ngày cùng tháng cùng năm nhưng nguyên chết cùng một ngày.

“Bách Lý Huyền Không”

Hắn khẽ mấp máy môi, chậm rãi phun ra bốn chữ, ánh mắt tràn đầy tình ý.

Cái gì!

Huyết Hồ nghe vậy đầu tiên là kinh ngạc một trận, sau lưng cảm thấy mát lạnh, trong đầu trống rỗng kinh ngạc nhìn hắn.

Nhưng chỉ trong nháy mắt nàng đã phản ứng lại, khôi phục thần sắc. Dù sao nàng cũng là người xuyên qua, có chuyện ngạc nhiên nào mà nàng chưa gặp qua.

Bách Lý Huyền Không, nhị vương gia thiên tài của Huyền Thương quốc, nhân vật truyền kỳ của đại lục Huyền Vũ nhưng từ năm năm trước lại mắc căn bệnh kỳ quái khó có thể trị, liền ra đi như vậy.

Cái chết đó rốt cuộc ẩn chứa bí mật gì? Chuyện này cùng hoàng gia tranh đấu không thoát khỏi can hệ. Thế giới này bắt đầu huyền huyền.

Người trước mắt lại tin nhiệm nàng, mắt phượng trong trẻo băng lạnh bùng lên ánh sáng tin tưởng làm người ta kinh diễm. Huyết Hồ khẽ mở môi đỏ mọng, đậm mạc mở miệng, thanh âm cũng không lạnh như vừa rồi: “Thiên tài nhị vương gia đã mất của Huyền Thương quốc”

Bạn đang đọc truyện *Huyết Hồ Thiên Hạ: Cuồng Ngạo Sát Thủ Phi* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Q.2 - Chương 82: Khí thế vương giả

“Chủ tử”

Đột nhiên bóng đen hiện lên, bóng dáng của ba người liền xuất hiện trong tầm mắt Huyết Hồ và Bách Lý Huyền Không.

“Tỷ tỷ, ngươi không sao chứ?” Lục Trúc tiến lên, trên dưới đánh giá Huyết Hồ một phen, mắt to trong veo như nước tràn đầy thần sắc lo lắng.

Huyết Hồ lắc lắc đầu, ánh mắt lập tức nhìn về hướng hai Hắc y nhân đứng một bên.

Tốc độ có thể đạt tới trình độ như thế thực làm cho người ta sợ hãi than. Võ công của Bách Lý Huyền Không sợ là còn mạnh hơn so với hai người này. Đột nhiên nàng thật muốn thử một chút. So chiêu cùng cao thủ là chuyện không gì có thể kích động bằng!

Hắc y nhân thoáng nhìn ánh mắt của Huyết Hồ cũng không dám nhìn thẳng. Ánh mắt cô gái này thật sắc bén lại cơ trí thâm thúy, mang theo một cỗ khí phách ngạo nghễ, tựa hồ có thể xem thấu sâu trong linh hồn người khiến người ta kinh hãi.

Trong mắt Hắc y nhân giờ phút này tràn đầy kinh diễm, nữ tử này quả thật là không giống nữ tử bình thường, không hồ là người mà chủ tử nhà mình coi trọng.

Cô gái mặc quần áo màu đỏ diễm lệ bức người, dung nhan tuyệt thế, tao nhã vô song, cùng Bách Lý Huyền Không như trích tiên lại giống yêu nghiệt kia thật đúng là đẹp đôi như vậy. Còn chưa nói cô gái kia toàn thân là khí phách lãnh ngạo cũng đủ để cho bọn họ thần phục. Đó là khí thế của vương giả!

Cũng chỉ có người tuyệt thế thiên hạ như vậy mới xứng với nhị vương gia Huyền Thương quốc kinh tài tuyệt học.

Đúng lúc này rừng núi rung chuyển, xa xa truyền đến từng thanh âm rầm rầm, phía đông nam lóe lên quang mang màu vàng, cho dù là ở ban ngày cũng chói mắt như vậy.

“Chủ tử, chỉ sợ là thần vật xuất thế”

Phong Nhiễm vội vàng nhìn về phía Bách Lý Huyền Không, trong mắt là vui sướng cùng kích động không ức chế được.

Bách Lý Huyền Không ôn nhu nhìn Huyết Hồ, lập tức con ngươi nhìn hướng đông nam gật gật đầu, trầm giọng nói: “Đi!” Ngự khí không gọn sóng không sợ hãi lại lộ ra hàn khí mát lạnh.

Một lát sau mấy người đã đuổi tới nơi có ánh sáng vàng kia – trung tâm của đảo. Mà lúc này chân núi đã vây kín người săn thần vật, trong đó có cả ba vị hoàng tử Huyền Minh quốc cùng Ma tôn Diêm La điện.

Mọi người nhìn thấy Huyết Hồ thì đều kinh ngạc nhưng lập tức ánh mắt lại nhìn về phía ánh sáng kia. Dù sao đoạt được thần vật mới là chuyện quan trọng.

Chỉ có ánh mắt Âm Lăng Mặc nhìn về phía Bách Lý Huyền Không nhiều hơn tìm tòi nghiên cứu. Người này tuy là mang đầu lạp nhưng cả người tỏa ra hơi thở lãnh ngạo xơ xác tiêu điều cũng không thể bỏ qua, sợ là thân phận cũng không bình thường! Lần này thân vật xuất thế, sẽ đẩy lên cuộc chiến tranh đoạt, quốc gia chi tranh, giang hồ đoạt lấy, sợ là thiên hạ sẽ không yên ổn như vậy nữa!

Bạn đang đọc truyện *Huyết Hồ Thiên Hạ: Cuồng Ngạo Sát Thủ Phi* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Q.2 - Chương 83: Thần vật xuất thế

Hào quang màu vàng vẫn đang không ngừng tản ra. Lúc này trên không trung đã sớm bị mây đen bao phủ, từng trận gió lạnh thổi qua, tiếng sấm ầm ầm, tia chớp không ngừng đánh vào vách núi.

“Ba.....”

Mấy gốc cây đại thụ bị tia chớp chặt đứt, khắp nơi như muốn nổi bão.

Hào quang màu vàng tiếp tục lóe lên từ vách núi, càng ngày càng mạnh, càng ngày càng chói mắt, chiếu sáng một nửa bầu trời.

“Phanh.....”

Tia chớp sáng lên, mưa to gió lớn.

Trên đảo Tử Vong dần nổi lên cơn gió xoáy kỳ lạ. Dần dần, không trung hiện lên một con lốc màu đen, tất cả những người công lực thấp đều bị hút vào.

Chốc lát thanh âm hoảng sợ, thanh âm tru lên vang vọng toàn bộ đảo Tử Vong.

“Ba.....”

Lại là một trận nổ, tia chớp bổ về phía đỉnh núi.

Trong thần sắc khiếp sợ của mọi người đỉnh núi chậm rãi tách ra, hào quang màu vàng mạnh lên khiến không ai mở được mắt.

“Mẹ ơi, thần vật, thần vật xuất thế.....”

“Thật là thần vật a.....”

Đám người sôi trào, từng đợt vui sướng không ức chế được vang lên. Dù sao cũng khó gặp được thần vật xuất thế, cho dù không chiếm được nhưng được nhìn một lần cuộc đời này coi như cũng không uổng phí.

Huyết Hồ nhíu mày, nâng mắt nhìn lên, con ngươi bình thản vô ba hiện lên một chút dao động.

Mặt đất không ngừng run run, gió xoáy càng thêm hung mãnh, một đám người ở đây đều ngã trái ngã phải, giống như người say rượu khó có thể đứng vững.

Bách Lý Huyền Không gắt gao đem Huyết Hồ ôm vào trong ngực, cẩn thận che chở nàng, sợ không cẩn thận một cái, nàng sẽ biến mất ngay trước mắt mình.

Thoáng nhìn lo lắng, quan tâm cùng tình cảm trong mắt Bách Lý Huyền Không, Huyết Hồ lần đầu tiên không có mở miệng mắng hắn. Dù sao hắn có thể đối đãi nàng như vậy sao nàng có thể không biết tâm của hắn.

Âm Lăng Phong lay động, một đôi mắt nhiệm lãnh ý gắt gao nhìn chăm chăm tay Bách Lý Huyền Không ôm bên hông Huyết Hồ, sắc mặt càng trở nên âm trầm.

Âm Lăng Triệt hít lại hai mắt, trong mắt tràn đầy thần sắc nguy hiểm. Dám cướp người cùng hắn, hắn sẽ khiến tên kia chết không có chỗ chôn!

Phong Nhiễm thấy bóng dáng của Lục Trúc đứng thẳng cũng không xong nhưng tiểu nha đầu vẫn mang vẻ mặt quật cường, đôi mắt to trong veo như nước kia chạm vào lòng hắn lần đầu tiên khiến hắn sinh lòng thương tiếc, tiến lên đem Lục Trúc bảo hộ bên người.

Lục Trúc nâng mắt liền thấy Phong Nhiễm mặt không đổi sắc đứng bên người mình, con ngươi tràn đầy thân thiết, mặt đỏ lên, thẹn thùng cúi đầu.

Bạn đang đọc truyện *Huyết Hồ Thiên Hạ: Cuồng Ngạo Sát Thủ Phi* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Q.2 - Chương 84: Khiêu chiến thú uy

“Hồng --”

Một tiếng vang thật lớn nổ ra.

Sau đó ở chỗ mà đỉnh núi tách ra có một con xà lớn màu trắng dài hai trăm thước, đường kính một thước từ bên trong bò ra, hai mắt xà màu đỏ tươi giống như hai cái đèn lồng đỏ thẫm lóe ra hào quang màu đỏ yêu dã quỷ dị.

“A, thần thú a.....”

“Mẹ ơi, Cự Linh Xà.....”

“Ngũ đại viên cổ thần thú chi nhất Cự Linh Xà a.....”

Đám người nhất thời hỗn loạn.

Lúc này gió xoáy tán đi, đảo Tử Vong cũng dần dần khôi phục như trước.

“Tê tê.....”

Cự linh xà thè cái lưỡi dài màu đỏ tươi, thân hình khổng lồ đứng đó quan sát đám người, một bộ dáng cao cao tại thượng.

“Dựa vào! Cự nhiên lại là một con rắn, uống phí ta lãng phí nhiều tinh lực như vậy. Con mẹ nó!” Huyết Hồ co rúm khòe miệng vài cái, đôi mi thanh tú nhíu lại, hoàn toàn không còn bình tĩnh.

Đám người Bách Lý Huyền Không, Lục Trúc khòe miệng hung hăng co rút, vẻ mặt hắc tuyến trầm mặc. Kia là một trong ngũ đại viên cổ thần thú, như thế nào vào miệng nàng lại trở thành một con rắn bình thường.

“Rống.....”

Cự Linh Xà nghe được lời nói của Huyết Hồ liền nổi giận, sát khí trong mắt dâng trào, nâng đuôi đánh vào Huyết Hồ. Nhân loại bé nhỏ này quả thật là muốn chết, cự nhiên khiêu chiến uy nghiêm thần thú viên cổ của nó, thật sự là đáng giận!

Bách Lý Huyền Không mâu quang lạnh lùng, ôm Huyết Hồ liền tránh khỏi một trường của Cự Linh Xà.

“Súc sinh!” Viên cổ thần thú mà thôi, dám can rờ như thế! Huyết Hồ gầm lên, ở trong lòng Bách Lý Huyền Không không ngừng giãy dụa muốn tiến lên.

Nhưng Cự Linh Xà mở ra miệng to như cái bồn máu, một cổ chất lỏng màu đen từ trong miệng nó phun ra. Huyết Hồ lắc mình một cái, khuôn mặt nhỏ nhắn lúc này nghiêm túc hẳn lên, trong mắt bốc lên sát khí.

Cự Linh Xà thấy Huyết Hồ né được cảm thấy uy nghiêm thần thú bị xâm phạm, không khỏi lại phẫn nộ.

“Rống.....”

Ngay sau đó lại là một tiếng rống giận vang lên, Cự Linh Xà điên cuồng lắc lắc thân rắn, mở to miệng lộ ra răng nanh sắc bén trắng nõn lóe ra hàn quang bức người.

Đột nhiên, đất trời biến sắc, đất rung núi chuyển.

Trong mắt Cự Linh Xà lộ ra hung quang, cái đuôi càn quét đánh về phía thân mình nhỏ nhắn của Huyết Hồ.

Đúng lúc này, một bóng dáng màu trắng vay đến, áo bào vung lên chắn trước người Huyết Hồ.

Thiếu niên áo trắng với mái tóc đen dài tung bay, dung nhan lạnh lùng nhưng trong trẻo như tuyết cùng với khí chất thanh nhã như ngọc thoáng chốc khiến cho mọi người kinh hô.

Người này không phải Lam Tuyết Linh thì là ai.

“Lạc nhi, muội không có việc gì chứ?” Áo trắng nam tử nhìn Huyết Hồ cười ôn hòa, nụ cười kia trong vắt, giống như Tuyết Liên nở rộ ở trên đỉnh Tuyết Sơn, thanh tao thoát tục như vậy.

Q.2 - Chương 85: Huyết Hồ cuồng ngạo

Nam tử áo trắng nhìn Huyết Hồ cười ôn hòa, nụ cười kia trong vắt, giống như Tuyết Liên nở rộ ở trên đỉnh Tuyết Sơn, thanh tao thoát tục như vậy.

“Là chiến thần Lam thiếu soái a!”

“Chiến thần của Huyền Minh quốc a!”

.....

Đám người dần trở nên hỗn loạn.

Lúc này trong đám người có một thiếu niên áo lam nhìn chăm chăm Lam Tuyết Linh, trong mắt hàm chứa một chút sát ý. Người này tâm tư ác độc, tính cách ngoan lệ, là thái tử Huyền Thương quốc Bách Lý Hạo Thần.

Cự Linh Xà là thần thú bao nhiêu người tha thiết ước mơ được khế ước. Một khi khế ước được thành lập, thực lực người khế ước có thể nói là tăng nhiều. Chuyện này đối với mỗi quốc gia, với mỗi cá nhân đều vô cùng vinh quang a!

Phàm là nhân sĩ có thực lực trên giang hồ hay là vương thất quý tộc đều đánh chủ ý trên người Cự Linh Xà, cuộc chiến tranh đoạt xảy ra là việc khó tránh.

“Rống.”

Hai mắt Cự Linh Xà lóe ra hồng quang thị huyết quỷ dị nhìn chăm chăm nam tử áo trắng che ở trước người Huyết Hồ rống giận. Hôm nay nhân loại nhỏ bé dám khiêu chiến uy nghiêm thần thú của nó, nó phải đem bọn họ nuốt vào trong bụng.

“Tiểu tử kia phát hỏa” Lam Tuyết Linh thân nhiên mở miệng, mâu trung xẹt qua một chút hứng thú.

Có lẽ là thoáng nhìn con người Lam Tuyết Linh không có ác ý, Cự Linh Xà thế nhưng không điên cuồng vẫy đuôi nữa, chỉ đứng đó quan sát đám người.

“Người thích sao? Vậy khế ước đi!” Huyết Hồ không bỏ qua thích thú trong mắt Lam Tuyết Linh, rất là hào phóng nói, hoàn toàn quên chính mình đến là vì thần vật không những thế còn chê bai thần thú chỉ là một con rắn.

Nàng ghét nhất chính là rắn nhưng vô cùng thoải mái bỏ qua lập trường của mình. Nếu là người khác tới tranh, nàng thà rằng hủy diệt con rắn không biết sống chết tấn công nàng này còn hơn bị người khác đoạt mất! Nhưng đối phương là Lam Tuyết Linh từ nhỏ yêu thương Lam Vũ Lạc, nàng tất nhiên là không có lời nào để nói.

“Như thế nào, Lam thiếu soái muốn khế ước thần thú?” Âm Lăng Triệt nhíu mi, sắc mặt không hồn giận, giọng điệu thập phần không tốt mang theo một cỗ khí thế áp bách.

“Người, đi thu phục thần thú!” Huyết Hồ đậm mặt liếc mắt nhìn Lam Tuyết Linh, giọng điệu thân nhiên, lại lộ ra ý tứ không thể kháng cự.

Lam Tuyết Linh khẽ cau mày, Huyết Hồ như thế này quá mạnh mẽ, hắn không thích! Bởi vì muốn trở thành cường giả nhất định phải chịu đựng đau đớn không phải là người bình thường có thể chịu được. Cái này hắn biết rõ ràng.

“Thần thú, đương nhiên là ai cũng có thể khế ước! Các vị ở đây ai có năng lực cứu việc đến khiêu chiến, Huyết Hồ ta không ngại đấu vài trận với các người!” Huyết Hồ lạnh lùng nói.

Cô gái kia lãnh khốc đứng trong đám người đám người, khí thế cuồng ngạo cùng tự tin hòa quyện vào với nhau thật hài hòa.

Q.2 - Chương 86: Cuộc chiến tranh đoạt

“Dựa vào! Ngươi là ai? Chỉ là một nha đầu lừa đảo nhỏ nhỏ mà dám lớn tiếng như thế!”

Trong đám người, một trung niên nam tử tức giận lên tiếng nhục mạ. Nhiều cao thủ ở đây như vậy còn không có hé răng, nằng một cái con nhóc lại tự khen ngược, hoàn toàn không đem người khác để vào trong mắt!

“Nha đầu lừa đảo!”

Nàng muốn cho bọn họ biết đến tột cùng nằng có phải là nha đầu lừa đảo hay không!

Huyết Hồ nhẹ nhếch khóe môi, giờ lên một nụ cười lạnh lùng, đậm mạc mở miệng, thanh âm lộ ra một cổ thị huyết, hai mắt thoáng hiện hàn quang, từng bước ép sát người nói chuyện.

Xong rồi xong rồi, người này hôm nay xong rồi. Lục Trúc chớp đôi mắt to, vẻ mặt đồng tình nhìn người vừa nói chuyện.

Nhưng Huyết Hồ cong chưa có động tác gì, một mảnh lá vàng phá không mà ra, thẳng tắp cắm vào ngực người kia. Nhất thời máu tươi tuôn ào ào.

Đám người lại là một trận xao động. Tốc độ thật nhanh!

Người nọ hai mắt trừng lớn, vẻ mặt hoảng sợ.

“Phanh.”

Thi thể ngã xuống đất, mùi máu gay mũi quanh quẩn bên mũi mọi người.

Con người Bách Lý Hạo Thần dần tối đen, tinh quang hiện lên, hấn cư nhiên không thấy là người phương nào động thủ! Nói cách khác, hôm nay, tranh đoạt thần thú sợ là có chút khó khăn!

Huyết Hồ nhú mi, theo phản xạ nhìn sang Bách Lý Huyền Không ở bên cạnh.

Bách Lý Huyền Không vẫn bình tĩnh lạnh nhạt như trước, hai mắt tràn đầy sùng nịch nhìn chăm chăm Huyết Hồ. Tiểu hồ ly của hấn, hấn thương còn không đủ làm sao dám nói nặng nằng đến một câu mà bây giờ lại có người muốn nhục mạ nàng! Nếu người này ngại mạng mình dài quá, hấn không ngại khiến tên kia chết sớm một chút!

Ác ma! Yêu nghiệt!

Trong đầu Huyết Hồ không khỏi hiện ra hai chữ này. Nam nhân này đúng là không phải người. Ai sẽ tin người giãy trước thì như ác ma giết người trong chớp mắt giây sau lại là một nam nhân đậm mạc xuất trần, lãnh ngạo vô song! Càng khó tưởng tượng là, thẳng nhai này không có việc gì thì đi ăn đậu hủ của nàng! Con mẹ nó, quả thật là nhìn người không thể nhìn tướng mạo!

“Cự Linh Xà a, lão tử muốn khế ước hấn”

“Dựa vào, ngươi mẹ nó tính cái rắm, dám tranh với đại gia, đại gia trước phế đi ngươi”

.....

Trong đám người, bắt đầu có người lớn tiếng ồn ào.

Nháy mắt bắt đầu xảy ra bạo động. Những cao thủ đến vì thần vật càng thêm đứng ngồi không yên.

Một ít cao thủ giang hồ, quý tộc hoàng thất đều lấy ra binh khí của mình, gia nhập hàng ngũ tranh đoạt thần thú.

Cự Linh Xà nheo lại mắt xà, quan sát đám người, trong mắt bao vây một tầng sắc thái quỷ dị. Nhân loại tham lam, tự giết lẫn nhau đi! Các ngươi đều sẽ trở thành thức ăn của ta!

Bạn đang đọc truyện *Huyết Hồ Thiên Hạ: Cuồng Ngạo Sát Thủ Phi* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Q.2 - Chương 87: Đưa ngươi xuống địa ngục

“A....”

“Đi chết đi....”

.....

Tiếng chém giết vang lên, máu tươi rơi đầy đất, quanh nơi tràn ngập sát khí.

Giờ phút này đảo Tử Vong nơi nơi đều bao phủ hơi thở chết chóc. Chỉ trong một lát trên mặt đất đầy thi thể, máu chảy thành sông.

Huyết Hồ đánh một chưởng vào ngực người công kích mình, hai hàng lông mày nhẹ nhú lại, đôi mắt trong trẻo nhưng lạnh lùng nhìn về phía Lam Tuyết Linh đậm mạc mở miệng, trong thanh âm tựa hồ có một chút dồn dập: “Muốn dừng cuộc chiến lại hãy nhanh đi khế ước thần thú đi!”

Lam Tuyết Linh neho mắt, nhìn thoáng đám người điên cuồng chém giết ở bốn phía. Trong mắt hiện lên vài tia đau xót. Do dự một lát lắc mình một cái bay tới chỗ của Cự Linh Xà.

Âm Lăng Triệt vừa vận nhìn thấy, mâu quang lạnh lùng, lắc mình che ở trước người Lam Tuyết Linh, thanh âm ngoan lệ của hắn vang lên: “Muốn khế ước Cự Linh Xà, bản thái tử trước hết đưa ngươi xuống địa ngục!”

Lam Tuyết Linh tay cầm trọng binh không nói, thực lực lại ở phía trên hắn. Nếu có một ngày hắn ta mưu đồ bí mật tạo phản, chỉ sợ là Huyền Minh quốc sẽ rơi vào tay người khác! Lần này là cơ hội tốt, Âm Lăng Triệt sao lại chịu buông tha! Phàm là người uy hiếp đến ngôi vị hoàng đế mà hắn sắp kế thừa đều phải trừ bỏ!

Cảm nhận được do dự trong mắt Lam Tuyết Linh, Huyết Hồ hít lại mắt phượng. Âm Lăng Triệt sao, người khác sợ hắn nhưng nàng không sợ!

“Ám Ma thiên kiếm!”

Huyết Hồ quát lớn một tiếng. Chỉ thấy một hồng ảnh bay nhanh ra ngoài.

Cái gì?? Ám Ma thiên kiếm!

Ám Ma thiên kiếm mở ra ‘phổ quang Phật ngôn’ sao!

Vật quý báu như vậy sao có thể ở trong tay một nha đầu chưa dứt sữa???

Quả thật là bất khả tư nghị! (bất ngờ)

Đám người lại ồ lên....

Âm Lăng Triệt ngăn ra, giây tiếp theo liền bị kiếm khí đánh trúng, máu tươi văng ra, ở trong không trung nổ rộ.

Âm Lăng Mặc lập tức phản ứng lại, nhảy lên tiếp được Âm Lăng Triệt rơi xuống. Hai mắt lạnh lại, vung lên áo bào. Một đạo lam quang dày đặc sát ý tiến thẳng đến chỗ Huyết Hồ.

Đúng lúc này, bạch quang hiện lên.....

“Phanh....”

Hai đạo ánh sáng chạm vào nhau ầm ầm nổ mạnh. Người đứng gần đó đều bị thương, nặng hơn còn trực tiếp bị đánh bay ra ngoài.

Sau đó trong ánh mắt kinh ngạc của mọi người, một bóng dáng màu đen phá không mà ra, chậm rãi rơi xuống, đứng vững ở trước người Huyết Hồ.

Bạn đang đọc truyện *Huyết Hồ Thiên Hạ: Cuồng Ngạo Sát Thủ Phi* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Q.2 - Chương 88

Nam tử kia toàn thân là sát ý, thanh âm rõ ràng là yếu ớt dễ nghe, giờ phút này lại giống như tiếng động triệu hồi linh hồn từ địa ngục mang theo thị huyết: “Dám khi dễ tiểu hồ ly của ta, quả thật là muốn chết!”

Âm Lăng Phong nâng mắt, hai mắt là sát ý giờ nhiễm thêm một tầng ghen tị.

“Tránh ra!” Huyết Hồ sắc mặt lạnh lùng rống giận, cảm thấy vô cùng tức giận.

Nàng là ai? Là sát thủ xuất sắc thế kỷ 21, nàng vĩnh viễn đều đứng ở chỗ cao nhìn xuống dưới!

Kiều ngạo của nàng sao có thể cho phép nàng đứng sau nam nhân!

Nam nhân này sao lại không hiểu tâm tư của nàng như vậy?

Nàng cần một người yêu nàng có thể sống vai cùng nàng mà không phải tránh ở phía sau nam nhân, dựa vào sự bảo hộ của hắn!

Nàng có lý tưởng của chính mình!

Nàng có mục tiêu của chính mình!

Nàng thiết huyết!

Nàng ngông nghênh!

Đơn giản là.....

Nàng là Huyết Hồ, huyết sát vương giả!

Người mà nàng nhận định, nàng sẽ sống vai chiến đấu cùng hắn!

Vô luận là truyền lưu sử sách hay xấu danh lan truyền, nàng Huyết Hồ vĩnh viễn đứng ở người bên người kia mà không phải phía sau!

Vô luận là nghèo khó thất bại hay một thân vinh quang, nàng đều nguyện ý đứng ở bên người kia không rời đi!

Vô luận là địa ngục hay thiên đường, nàng Huyết Hồ đều nguyện ý bồi hắn đến cùng!

Cho dù là vạn kiếp bất phục, cho dù là một thân nhiễm máu, nàng cũng không hối hận!

Mà hiển nhiên người trước mắt không hiểu hết nàng!

Giờ phút này lòng của nàng dâng lên một cỗ mất mát.

Có lẽ chính lúc này, nàng mới bắt đầu thấy được mình với nam nhân trước mặt quả thật có chút hảo cảm.

Bách Lý Huyền Không ngoái đầu nhìn lại, ôn nhu nhìn Huyết Hồ, một thân sát khí đã sớm không thấy đâu, chỉ còn lại một mảnh thâm tình: “Tiểu hồ ly, ngoan ngoãn đứng ở phía sau ta, ta sẽ bảo vệ ngươi”

Lời nói thâm tình tràn đầy sùng nịch.

Lời nói từ miệng nam tử kinh tài tuyệt học tuyệt thế nói ra là mê người cỡ nào. Lời này nếu người khác nghe qua còn không vui đến chết đi sống lại. Nhưng đối phương là Huyết Hồ, dùng tư duy người thường áp dụng trên người Huyết Hồ hiển nhiên là không thể.

Nam tử tuyệt thế như vậy lại cam tâm vì một nữ tử mà bỏ xuống kiêu ngạo của mình là cỡ nào khó khăn.

Nhưng Huyết Hồ lại lạnh lùng không hề cảm kích.

“Ta nghĩ ngươi biết” Con ngươi Huyết Hồ trong tròng nhưng lạnh lùng nhìn Bách Lý

Huyền Không, đậm mạc mở miệng, giọng điệu thản nhiên tựa hồ còn mang theo một chút thê lương.

Bách Lý Huyền Không sừng sốt, không thể tin được nhìn chằm chằm Huyết Hồ.

Ta nghĩ ngươi biết..... ta nghĩ ngươi biết.....

Trong đầu Bách Lý Huyền Không thật lâu vẫn quanh quẩn một câu này. Phút chốc, nghi hoặc trong mắt thoáng chốc biến mất trở nên lóe sáng vô cùng, hé ra khuôn mặt tuấn tú không không chế được vui sướng, giống như đứa nhỏ vui mừng khi được cho kẹo.

Cho dù khuôn mặt tuấn đạt được che bởi đầu lạp nhưng niềm vui của Bách Lý Huyền Không phát ra từ nội tâm cũng nhuộm đậm Huyết Hồ.

“Ta biết!” Thanh âm hắn kiên định, leng keng hữu lực, câu nói đầy khí phách: “Bởi vì ta biết, cho nên từ nay về sau, ta cùng ngươi cùng sống cùng chết, sống vai mà chiến!”

Lời này vừa nói ra, nàng cười yếu ớt, xinh đẹp tuyệt thế, khuyên thành vô song.

“Giết bọn họ!”

Đám người hỗn loạn.

“Muốn chết đều lên cho ta, cô nãi nãi thành toàn hần!” Tay vung lên nắm chặt Ám Ma thiên kiếm, giọng nói của nàng càn rỡ, khí phách nghiêm nghị.

Nhìn đám người chạy lên, hần thu liễm nhu tình, sát ý tuôn ra, bảo kiếm xuất vô, ánh mắt lạnh như băng, khoe miệng cười tà tứ thị huyết, lãnh mị.

Trong đám người, bóng đen thoát ần thoát hiện, thi thể rơi đầy nơi. Hồng ảnh tung bay, máu tươi tràn ngập.

Cô gái về mặt sát ý, một đôi mắt sáng ngời giờ phút này đã sớm là một màu đỏ. Kiếm một lần lại một lần đâm vào trá tim địch nhân. Chiêu thức hay thay đổi, sắc bén phong hành, hết thấy đều là một chiêu trí mạng. Huyết Hồ xuất thủ đối phương hần phải chết.

“Rống.”

Tiếng gầm tràn đầy giận dữ, mọi người đều nâng mắt nhìn lại thì thấy có một thiếu niên đứng trên đầu rắn, quần áo trắng, khí chất như tiên.

Thần thú tức giận, thân hình điên cuồng lắc thật mạnh, muốn đem thiếu niên đứng trên đầu mình quăng xuống.

Nhưng thiếu niên như trước mặt mây lạnh nhạt, mặt không đổi, chiết phiến trong tay quét ngang công kích người chạy đến muốn kí kết khế ước với thần thú. Sau đó cười trên thân rắn, nhẹ nhàng mà vỗ vỗ Cự Linh Xà.

Thiếu niên lắc mình một cái, từ trên người Cự Linh Xà chậm rãi rớt xuống, hai mắt nhẹ nhìn đám người chậm rãi mở miệng, thanh âm thanh nhã êm tai: “Muốn khế ước thần thú thì ai cũng có thể, Lam mỗ tuyệt không ngăn trở. Nhưng là các ngươi không nên để tiểu tử kia bị thương”

Giờ phút này Cự Linh Xà bỗng nhiên im lặng, nhìn chằm chằm thiếu niên trước mắt, trong mắt nhiều hơn một chút cảm xúc khác thường.

“Ai dám!?” Huyết Hồ nhíu mày, Đôi mắt lạnh lùng bề ngễ nhìn đám người, một thân lãnh ngạo sát khí trút xuống. Lam Tuyết Linh có thể khế ước thần thú, nhưng những người khác nghĩ cũng đừng nghĩ nếu kh!ông muốn chết!

Trong đám người, một ánh mắt tìm tòi nghiên cứu dò xét trên người Huyết Hồ cùng Bách Lý Huyền Không. Người này chính là Bách Lý Hạo Thần. Thần thú Huyết Hồ cùng Bách Lý Huyền Không hần không thể nhìn thấu.

Nữ tử này tuy không có huyền khí nhưng chiêu thức kỳ lạ, xuất thủ tàn nhẫn, sát phạt quyết đoán, nam tử huyền khí kinh người, thực lực lại khó đoán. Nếu có thể câu hai người tương trợ, như vậy chuyện xưng bá tam quốc sẽ thêm dễ dàng!

“Lam Vũ Lạc! Ngươi chết đi!” Ma tôn sáng giọng quát, hai mắt nhìn chằm chằm Huyết Hồ. Tay áo vung lên cầm huyền kiếm trong tay, sát ý tuôn ra, thả người nhảy xuống, bóng dáng màu đen đứng trên không, kiếm khí như trụ, cắt qua tiếng gió bỏ về phía Huyết Hồ.

“Tỷ tỷ, cẩn thận!” Lục Trúc chém một kiếm về phía địch, một cước đem người kia đạp ra ngoài, quay đầu nhìn chằm chằm bóng dáng Huyết Hồ la hét nói.

Nhưng thấy Huyết Hồ sắc mặt trấn định tự nhiên, phượng mâu híp lại, khoe môi nhếch, đuôi lông mày tràn đầy lãnh ý.

Bách Lý Huyền Không đang muốn tiến lên, lại bất đắc dĩ bị Âm Lăng Mặc, Âm Lăng Phong dây dưa, khó có thể thoát thân.

Đúng lúc này, mây đen quay cuồng, sấm chớp đùng đùng, cảnh tượng kỳ dị lúc nãy lại hiện ra. Nhưng là lúc này sao lại có cảnh tượng này?

Bạn đang đọc truyện *Huyết Hồ Thiên Hạ: Cuồng Ngạo Sát Thủ Phi* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở wWw.EbookFull.Net.

Q.2 - Chương 89

Huyết Hồ điểm nhẹ mũi chân, thân mình liên tục bay ngược về phía sau, váy hồng tung bay, tóc đen như mực, đúng là xa hoa, diễm lệ bức người.

Nữ tử nhỏ nhắn kia vung lên bảo kiếm trong tay, kiếm khí cắt qua không khí, mang theo sát khí sắc bén đánh về phía Ma tôn.

“Phanh.”

Kiểm khí chạm vào nhau tạo thành từng đoàn hỏa diễm nở rộ trong không trung.

Huyết Hồ, Ma tôn hai người nhất thời bay ngược về phía sau, diễm nhẹ mũi chân, ổn định thân hình.

Huyết Hồ về mặt thị huyết, hai mắt là hàn quang lạnh lẽo, khóe miệng nở cười quỷ dị.

Nháy mắt, cuồng phong gào thét, mưa to đánh úp lại.

Càng quỷ dị hơn là, trận mưa này mang theo hàn ý như lưỡi dao sắc bén đập ở trên người, nhắc lên một cổ thấu triệt đáy lòng cảm giác mát.

Huyết Hồ nhẹ nhàng xoay tròn thân mình, rõ ràng là đang ở trong mưa, trên người lại không ướt một chút nào, phảng phất như linh hồn của mưa mà không phải một cô gái khát máu như lúc này.

Mưa to cùng máu tươi tạo nên mùi hỗn hợp khiến cho người ta cảm thấy buồn nôn. Chỉ một thoáng, đảo Từ Vong bao phủ hơi thở của thần chết.

Thi thể chồng chất, máu chảy thành sông.

Đảo Từ Vong, không, đây là địa ngục nhân gian! Là chiến trường của Tu La!

Sấm chớp đùng đùng, mưa to rào rào.

Ma tôn biến sắc, trong lòng bắt đầu cảnh giác, ánh mắt âm hàn khi nhìn về phía Huyết Hồ nhiều hơn một chút kinh ngạc.

Nhưng mọi người cong chưa kịp tỉnh lại sau kinh ngạc thì mưa to mang theo lực đạo mạnh mẽ trực tiếp tấn công vào những người ở đây.

Chỉ thấy trong màn mưa hỗn loạn đám người kịch liệt chạy trốn chết.

Giờ phút này, bình yên vô sự đứng ở kia cũng chỉ có Bách Lý Huyền Không, Lam Tuyết Linh, Lục Trúc, Phong Nhiễm, Điện Nghiêu.

Mấy người đều mang ánh mắt không thể tin được nhìn về phía Huyết Hồ.

Ngay cả Bách Lý Huyền Không che giấu cảm xúc tốt, giờ phút này cũng là không bình tĩnh được, ánh mắt kinh ngạc trói chặt Huyết Hồ. Ngay sau đó, lông mày hần nhú chặt, trong mắt không che được lo lắng, trong lòng lại cảm thấy phiền toái.

Tiểu hồ ly của hần thể nhưng lại có thể hô mưa gọi gió. Nhưng hần tình nguyện năng bình thường một ít. Lần này tranh đoạt thần thú, tin tức này chắc chắn sẽ bị truyền ra ngoài. Như vậy tiểu hồ ly chỉ sợ sẽ lâm vào hoàn cảnh nguy hiểm.

Lục Trúc nghĩ lại sự liên quái dị trong phủ lần trước cũng phản ứng lại. Chuyện này lại là do tỷ tỷ gây ra.

“Lạc nhi, ngươi có thể điều khiển mưa gió?”

Lam Tuyết Linh nhìn chăm chăm Huyết Hồ, hồi lâu mới chậm rãi nói được một câu. Trong giọng nói đầy kinh ngạc nhiều hơn là khó có thể tin.

Nhưng sự thật chính là sự thật. Chuyện rõ ràng xảy ra trước mắt, ngay cả là không muốn tin cũng phải tin.

Huyết Hồ không nói gì, Hai mắt lạnh lùng nhìn về phía Cự Linh Xà bỗng dưng mở miệng, thanh âm đậm đặc thêm một chút hàn ý: “Cự Linh Xà! Ngươi ngoan ngoãn khế ước hay là để ta thu phục ngươi!”

“Lạc nhi! Không cần như vậy.....”

Lam Tuyết Linh mở miệng, mang theo một tia bất đắc dĩ, một tia đau lòng. Lạc nhi như vậy hần cảm thấy nàng vô cùng xa lạ với mình, hần không thích.

Huyết Hồ liếc Lam Tuyết Linh một cái, phượng mâu híp lại, lãnh mị câu thần, thần nhiên mở miệng: “Lam Tuyết Linh! Ta không phải Lam Vũ Lạc, ta là Huyết Hồ! Huyết Hồ giết người không chớp mắt! Ngươi hoặc là tiến lên khế ước thần thú! Hoặc là.....ta trực tiếp diệt nó!”

Lời này tuyệt đối không phải đe dọa, Huyết Hồ nói được sẽ làm được.

Cự Linh Xà, một trong ngũ đại thần thú năng tất nhiên sẽ không để cho nó rơi vào tay người khác, mà Lam Tuyết Linh là ngoại lệ!

Nhưng Lam Tuyết Linh vẫn chau mày, chưa tính khế ước Cự Linh Xà.

“Ngươi rút cuộc có đi hay không!” Ánh mắt Huyết Hồ tàn nhẫn, một lần nữa trầm giọng nói, hiển nhiên đã mất đi kiên nhẫn.

“Rống.....”

Cự linh xà ngửa mặt lên trời rống giận, ánh mắt màu đỏ tươi chứa đựng sát ý ngoan

tuyệt, nhìn chăm chăm bóng dáng nhỏ nhắn của Huyết Hồ tràn ngập địch ý.

Người có được Âm Ma thiên kiếm nhất định là mang năng lực phi phạm!

Nhưng Cự Linh Xà chính là không vừa mắt tính tình kiêu ngạo của Huyết Hồ. Ghê tởm hơn là nàng còn nói nó là con rắn ngu ngốc làm cho tính tình cao ngạo của thần thú viễn sao chịu được, như thế nào không giận!

Lam Tuyết Linh kinh ngạc nhìn Huyết Hồ nửa ngày, hai tròng mắt trong suốt như muốn nhìn thấu nàng.

Huyết Hồ cũng lạnh lùng nhìn lại. Lúc bốn mắt tương giao, trong không khí bốc lên mùi thuốc súng. Sắc mặt Huyết Hồ không kiên nhẫn, hai mắt bắt đầu nhiễm ý lạnh.

Lam Tuyết Linh không nghi ngờ lời nói Huyết Hồ, nàng thật muốn diệt Cự Linh Xà.

Lấy tính cách Huyết Hồ ai khiến nàng không thoải mái, nàng liền giết! Giết người đối với nàng mà nói giống như một bữa cơm thường! Nàng không phải Thánh Mẫu cũng chẳng phải Bồ Tát! Nhưng nàng có nguyên tắc của chính mình: người không phạm ta, ta không phạm người! Người nếu phạm ta, ta sẽ trả lại gấp trăm nghìn lần! Muốn trách thì trách con rắn chết tiệt không nên công kích nàng!

Lam Tuyết Linh điềm nhẹ mũi chân, nhấc lên một cơn gió nhẹ, phi thân lên, thân mình lơ lửng ở giữa không trung, y bào màu trắng bay bay. Dáng người nhanh nhẹn, tuấn nham vô song, quanh thân giống như có tiên khí lượn lờ, như hư như thực, làm cho người ta dâng lên một cỗ ảo giác người kia là tiên!

Cảm thấy thiếu niên áo trắng tới gần Cự Linh Xà thế nhưng lại không giận, mang thái độ hờ hảo tiến lên, vươn đầu lưỡi nhẹ nhàng liếm y bào trắng nõn của thiếu niên kia.

Thiếu niên nhẹ nhàng vỗ thân mình Cự Linh Xà, trong đáy mắt tràn ngập yêu thích.

Lục Trúc nhìn thấy một màn kia lập tức tròng lớn hai mắt, một bộ dáng rối rắm. Thần thú a! Trông không khác gì một con rắn háo sắc!

Huyết Hồ như trước là mặt không gợn sóng, mặt mày lạnh nhạt, tựa hồ chuyện gì cũng khó có thể khiến cho nàng giật mình.

Mà Bách Lý Huyền Không ôn nhu dừng ở bên Huyết Hồ, ánh mắt của hắn sùng nịch, thâm tình như vậy, chỉ ôn nhu vì hồng y nữ tử trước mắt.

“Nguyên ý khế ước?”

Thiếu niên áo trắng xuất thần nhìn Cự Linh Xà, thanh âm thần nhiên vang lên, mặt mày thanh nhã.

Bạn đang đọc truyện *Huyết Hồ Thiên Hạ: Cường Ngạo Sát Thủ Phi* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Q.2 - Chương 90

“Nguyên ý khế ước?”

Thiếu niên áo trắng xuất thần nhìn Cự Linh Xà, thanh âm thần nhiên vang lên, mặt mày thanh nhã.

“Chủ nhân”

Thanh âm trầm thấp khàn khàn của Cự Linh Xà mang theo một cỗ hàn ý nhẹ nhàng phiêu đẳng trong không khí.

Thiếu niên nở nụ cười rạng rỡ, đẹp đến mức không thuộc về nhân gian này.

Chỉ một câu này thôi đã rõ ràng tất cả. Lam Tuyết Linh cắn nát ngón tay, đem máu tươi nhỏ ở trên đầu Cự Linh Xà

Nháy mắt ánh sáng màu vàng bùng lên, pháp trận thật lớn bao phủ Lam Tuyết Linh cùng Cự Linh Xà.

Một màn này thật đúng là hài hòa a! Hồn áo trắng phiêu phiêu, nó màu trắng như tuyết. Một người một xà này lại có thể ăn ý như vậy.

Dần dần hào quang màu vàng tản đi, thân mình Cự Linh Xà nhoáng lên một cái, biến thành một con rắn nhỏ, trực tiếp cuốn ở trên cổ tay Lam Tuyết Linh.

Mình đã tới chậm!

Lam Vũ Tích nâng mắt, màu vàng hào quang tan hết, dung nhan tinh xảo tuyệt mỹ thoáng chốc bao phủ một mảnh vẻ lo lắng. Chết tiệt, nếu không phải những người đó quần quít lấy nàng, nàng đã sớm đến đây!

“Lam Vũ Lạc, để mạng lại!” Một tiếng gầm đột nhiên vang lên.

Mọi người đều phục hồi tinh thần, chỉ thấy nhất một bóng dáng màu hồng nhạt bay đến, bảo kiếm trong tay tản ra tia lạnh mang theo kiếm khí cường đại đâm thẳng về phía Huyết Hồ.

“Tiểu hồ ly”

“Tỷ tỷ”

“Lạc nhi”

Bách Lý Huyền Không, Lục Trúc, Lam Tuyết Linh cơ hồ đồng thời đều kêu lên sợ hãi.

Hai mắt Huyết Hồ híp lại, lãnh ngạo câu thần, sắc mặt nháy mắt đông lạnh vài phần, hoàn toàn không để ý tới tiếng kinh hô của mấy người kia, không lùi mà tiến, đằng đằng sát khí nghênh đón một kiếm của Lam Vũ Tích.

Hai kiếm tương giao, bốn mắt nhìn nhau, tia lửa văng khắp nơi, hàn quang bay vút.

“Lam Vũ Tích, ngươi quả thật là không thấy quan tài không đổ lệ!”

Giọng nói Huyết Hồ trở nên ngoan tuyệt, dưới chân tụ khí, sát ý sôi trào, không lưu tình chút nào đập vào bụng Lam Vũ Tích.

Nhưng đệ nhất tài nữ Huyền Minh quốc có thực lực xù không phải hư danh. Trải qua vài lần chịu thiệt, nàng lập tức trở nên thật cẩn thận, cùng Huyết Hồ so chiêu, đã biết điều hơn một chút.

Chỉ thấy bóng dáng màu hồng nhạt nhẹ né sang một bên tránh khoát khỏi một cước của Huyết Hồ.

Huyết Hồ lập tức cười khế, con ngươi sáng ngời. Lam Vũ Tích, tránh được sao, vậy để nàng cùng nàng ta hảo hảo chơi đùa một phen.

Gió nổi lên.

Thân hình Bách Lý Huyền Không vừa chuyển, nội lực cường đại hùng hậu tỏa ra nhấc lên một trận gió lớn.

Huyết Hồ cảm giác được không khí dao động, lập tức nhíu mi, quay sang đã thấy Bách Lý Huyền Không đứng bên người mình, phất tay một cái, trực tiếp đem Lam Vũ Tích quăng ra ngoài.

Lam Vũ Tích ngã xuống đất, tóc tai hỗn loạn, vẻ mặt chật vật, hai mắt không cam lòng trừng hai người trước mắt, nhưng nhiều hơn là kinh ngạc cùng sợ hãi. Công phu người này rất cao thâm tới trình độ nào, thế nhưng một chiêu liền nhẹ đem nàng đánh bay, không tổn chút sức lực nào.

“Nữ nhân không biết sống chết, cứ nhiên dám khi dễ tiểu hồ ly của ta!”

Thanh âm dễ nghe mạnh mẽ vang lên, hàm chứa cỗ tức giận ngập trời.

Huyết Hồ cảm thấy run lên, trong lòng như bị cái gì vậy mãnh liệt va chạm, nhẹ nhàng chảy qua một dòng nước ấm.

Nam nhân này a! Vốn là người hi nộ không hiện ra mặt, một người thâm trầm nội liễm mà giờ phút này, bởi vì nàng mà tức giận.

Nàng không phải là người máu lạnh. Tuy tính tình nàng lạnh nhạt, nhưng là nàng cũng có tâm. Trước kia, chưa bao giờ có người lo lắng cho nàng như thế. Bởi vì, nàng đủ mạnh để tự bảo vệ mình.

Vậy mà sau khi xuyên qua, nam tử tuyệt thế khuynh thành này lại đối đãi với nàng tốt như thế, lo lắng cho nàng từng tí một. Lòng của nàng dần trở nên ấm áp.

Huyết Hồ nhìn về phía Lam Vũ Tích, sắc mặt lạnh lùng, đang chuẩn bị ra tay thì.

“Lạc nhi!”

Thân hình Lam Tuyết Linh nhao lên một cái liền che ở trước người Lam Vũ Tích, cẩn thận đem nàng ta nâng dậy, lắc lắc đầu, nhẹ nhàng mở miệng: “Lạc nhi, coi như hết đi. Chuyện này là Tích nhi không đúng, khi trở về ta sẽ hảo hảo dạy lại nàng. Chung quy là tỷ muội trong nhà, cần gì phải tuyệt tình như vậy”

Tỷ muội?

Thật sự là buồn cười!

Nàng ta chưa từng là tỷ tỷ của nàng!

Huyết Hồ nhếch miệng cười đùa cợt, thân nhiên liếc Lam Tuyết Linh một cái, thanh âm lạnh lùng nói: “Lần này là ta nhìn mặt mũi ngươi mà bỏ qua cho nàng ta. Nếu sau này nàng ta vẫn điều ngoa tùy hứng như vậy thì đừng trách ta thủ hạ vô tình!”

Ngữ khí của nàng âm ngoan vô cùng, sắc mặt lại âm trầm đáng sợ.

Lam Tuyết Linh gật gật đầu, lập tức nói sang chuyện khác để làm giảm bớt bầu không khí xấu hổ này.

“Lạc nhi, chúng ta nghĩ biện pháp đi ra ngoài đi. Hòn đảo này vào thì dễ, đi ra ngoài thì vô cùng khó” Lam Tuyết Linh nhìn thoáng qua sắc trời dần dần âm đạm, thần sắc trầm trọng, vẻ mặt nghiêm túc.

“Đi ra khó?” Huyết Hồ nhướn mi, thân nhiên mở miệng.

“Ân, hần nói đúng. Vào được đảo Tử Vong không phải là chuyện dễ, đi ra lại càng khó hơn”

Bách Lý Huyền Không nhìn Huyết Hồ nghi hoặc, hai mắt thoát ra một chút ý cười, mở miệng giải thích nói: “Đảo Tử Vong, bốn phía được bao quanh bởi một tầng khí độc mắt thường khó có thể thấy được. Kỳ thật, nói là độc cũng không phải độc. Đối với người ở ngoài, tầng khí độc kia không có một chút tác dụng nào. Nhưng là đối với người đi vào mà muốn đi ra thì đó là kịch độc. Bởi vì, một khi tiến vào đảo Tử Vong, trên người sẽ nhiễm hơi thở của một vài thực vật ở đây. Nếu mang theo loại hơi thở này mạnh mẽ xuyên qua tầng khí độc kia, sợ là vừa mới tiếp xúc thì đã chết không còn thì thể”

Nhìn Huyết Hồ không hề có phản ứng, thân nhiên như vậy, không lo lắng một tí nào, cũng nhìn không ra một chút biểu cảm sợ hãi. Bách Lý Huyền Không hít lại mắt hoa đảo, cười nói: “Tiểu hồ ly, nàng không lo lắng sao?”

“Ngươi có cách rồi, ta còn lo lắng cái gì” Huyết Hồ đậm mặt mở miệng, thanh âm bình tĩnh như đang kể chuyện, sắc mặt như trước không chút biến hóa.

Nàng đây là tín nhiệm hần sao. Lúc này tâm tình Bách Lý Huyền Không vô cùng tốt, khoe miệng hơi hơi giơ lên, cười to một tiếng. Nếu không phải là hần đang mang đầu lạp thì không biết nụ cười kia hút hông bao nhiêu người: “Tiểu hồ ly, ngươi thật đúng là tín nhiệm ta, phương pháp, quả thật có.....”

Bạn đang đọc truyện *Huyết Hồ Thiên Hạ: Cuồng Ngạo Sát Thủ Phi* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Q.2 - Chương 91

“Ừ”

Huyết Hồ nhàn nhạt nhìn Bách Lý Huyền Không, lẳng lặng chờ hần nói tiếp.

Thấy vậy Bách Lý Huyền Không khẽ cười một tiếng: “Chỉ là phương pháp này ta vẫn chưa phát hiện ra, chờ khi ta phát hiện được sẽ đưa ngươi ra ngoài.”

Khoe miệng Huyết Hồ co quắp vài cái, trong lòng là một trận khinh bỉ. Cái tên Bách Lý Huyền Không này ngoài mặt một bộ dáng chính nhân quân tử con mẹ nó không ngờ được trong lòng hần lại phức tạp như vậy!

Nhưng Huyết Hồ cũng chưa nói gì ngược lại nhìn về phía Lục Trúc, chậm rãi mở miệng: “Lục Trúc, chúng ta đi tìm đồ ăn.”

“Ta đi cùng nàng!” Bách Lý Huyền Không cười rạng rỡ như đóa hoa, thanh âm ấm áp như gió xuân khiến tâm người xao động.

Huyết Hồ liếc mắt nhìn hần, lạnh lùng nói: “Không cần, các ngươi tự mình tìm đường ra của mình đi. Cáo từ.”

“Tiểu hồ ly, lòng dạ nàng thật độc ác nha!” Bách Lý Huyền Không phát tay áo, lắc đầu cười một cái.

Thần sắc Huyết Hồ lạnh nhạt như nước, không để ý tới hần nữa, nhấc chân đi vào trong rừng sâu. Nhưng nàng lại không phát hiện có một đôi mắt tràn đầy ác độc cùng hận ý nhìn chằm chằm nàng, lóe ra ánh sáng quỷ dị.

.....

Ban đêm tĩnh lặng, ánh trăng chiếu sáng cả bầu trời đêm.

Sâu trong rừng rậm vang lên tiếng gió tiêu điều, khắp đảo bao phủ một bầu không khí âm trầm quỷ dị.

Lục Trúc đi sát phía sau Huyết Hồ. Gió lạnh thổi qua khiến nàng cảm thấy lạnh lẽo bao trùm, không khỏi sợ hãi trong lòng.

Lục Trúc dù sao cũng chỉ là một tiểu nha đầu mười ba mười bốn tuổi, ngày trước ở Lam phủ tuy nói là không được đãi tốt nhưng cũng chưa từng trải qua chuyện như bây giờ, sợ cũng là chuyện thường tình. Nếu người thường gặp qua tình huống này đã bị dọa sợ đến kêu cha gọi mẹ rồi.

Nhưng tiểu nha đầu nhìn Huyết Hồ bình tĩnh, không có một chút đáng sợ sợ sệt, lá gan cũng lớn thêm một ít.

Tuy vậy trong lòng Lục Trúc vẫn hơi nghi ngờ. Huyết Hồ dù không được cưng chiều nhưng cũng là tiểu thư nuôi ở khuê phòng mà khi đối mặt với hoàn cảnh như vậy nữ tử kia lại lớn gan như thế. Đôi mắt trong trẻo lạnh lùng kia, sắc mặt bình tĩnh, bước chân trầm ổn không có chút nào giống đáng sợ của một tiểu thư chưa trải sự đời.

Dĩ nhiên Lục Trúc không biết được Huyết Hồ cũng không phải là Lam Vũ Lạc, Huyết Hồ là người được lựa chọn từ bé để tổ chức huấn luyện thành sát thủ. Hoạt động ban đêm với nàng chỉ là chuyện thường. Đã từng có một lần nàng phải ngủ trong đồng thi thể ba ngày ba đêm. Ba ngày kia nàng trôi qua chính là cuộc sống ở địa ngục. Uống là uống máu, ăn là ăn thịt chết.

Cuộc sống gian khổ như vậy nàng cũng đã trải qua thì trên thế giới này còn có gì là đáng sợ!

Lúc này Lục Trúc cảm thấy Huyết Hồ đã thực sự lột xác. Huyết Hồ như vậy tựa hồ rất tốt, rất khí phách, tựa hồ không có gì là có thể làm khó được nàng.

Con người rất tinh của Huyết Hồ nhìn tới nhìn lui trong bóng tối, ánh mắt sắc bén mang theo khí thế lạnh lẽo thấu xương. Chợt đầu ngón tay nàng vung lên, kim ti xẹt qua một con thỏ đã chết nằm ở đó.

Huyết Hồ cười yếu ớt thản nhiên, bước lên mấy bước nhặt con thỏ nằm trên đất lên. Chợt hai mắt nàng lạnh lẽo, phi thân lên tránh thoát một thanh ám khí lóe ngân quang quý dị.

Đồng thời thân thể nàng bay tới bên người Lục Trúc, đem Lục Trúc tránh thoát ám khí xẹt qua. Lục Trúc thoáng chốc mặt mũi trắng bệch. Thật đáng sợ, ám khí kia có độc nếu đâm vào người, hậu quả sợ là khó có thể tưởng tượng. May là Huyết Hồ hành động nhanh nhẹn.

“Cút ra đây cho ta!” Huyết Hồ hét lên một tiếng, hai mắt lạnh lẽo trong bóng đêm lại càng kinh khủng.

Có vài bóng đen bay ra, mặt đều che miếng vải đen, chỉ lộ ra một đôi mắt sát ý ngoan tuyệt nhìn thân hình nhỏ nhắn của hai nữ tử kia.

Huyết Hồ nhíu mi, đôi mắt xẹt qua sát khí, trong lòng không hiểu Lam Vũ Lạc là tiểu thư chưa từng bước chân ra khỏi nhà lại có nhiều kẻ thù như vậy. Từ khi nàng xuyên qua người đuôi giết nàng đêm không hết, bây giờ lại có người quấy rầy nàng lấp đầy bụng, quả thật là không thể tha thứ!

Bất quá bây giờ nàng là Huyết Hồ. Nếu những người này đã muốn mạng của nàng như vậy thì nàng không ngại đưa bọn họ đi tìm chết.

“Ta muốn biết tại sao các người lại muốn giết ta?” Thân sắc Huyết Hồ bình tĩnh, nhẹ nhàng quét mắt nhìn người áo đen, chậm rãi mở miệng.

“Muốn trách thì trách mẫu thân người đáng chết!” Một tên áo đen lạnh lùng mở miệng, ánh mắt nhìn Huyết Hồ tràn đầy chán ghét.

Mẹ? Chẳng lẽ mẫu thân Lam Vũ Lạc đoạt chồng của người ta nên bị trả thù? Huyết Hồ nhẹ nhếch môi, nâng lên một nụ cười vui vẻ. Nếu như vậy thì chơi cùng bọn chúng một chút!

“Chớ nói nhảm cùng nàng, hành động đi. Tất cả lên!” Một người áo đen khác liếc mắt nhìn người nói chuyện, cau kinh quát.

Trong nháy mắt có vài bóng đen hung hăng đánh về phía Huyết Hồ. Bảo kiếm trong tay trong bóng đêm lóe ra hàn quang lạnh lẽo, mang theo một cỗ sát khí cường đại.

“Đứng im đợi ta.”

Huyết Hồ liếc mắt nhìn Lục Trúc, nhàn nhạt nói, sau đó cúi đầu, túm tóc lên. Khi ngược mắt mặt tràn đầy ngoan tuyệt.

Ám Ma thiên kiếm trong tay phá vỡ đêm đen, mang theo sát khí bay tới chỗ Hắc y nhân.

Hồng sa bay bay, thân hình Huyết Hồ nhanh như thiểm điện, chiêu thức sắc bén đánh về phía địch nhân.

Một lúc sau Huyết Hồ vẫn không thể đánh chết được một tên nào, trong lòng càng trở nên cảnh giác. Đột nhiên trong lòng nàng dâng lên một trận lạnh lẽo chưa bao giờ có.

Thân thủ những Hắc y nhân này vô cùng quý dị. Tốc độ kia so với mình chỉ có hơn chứ không kém.

Nhưng Huyết Hồ chính là Huyết Hồ, ngay cả cái chết nàng cũng đã trải qua, nàng còn sợ gì!

Bất kể những người này là người nào, nàng cũng tuyệt đối sẽ không chịu thua. Nàng không có quên thân phận vương giả của mình!

Chỉ có nàng có thể đùa bỡn vận mệnh của người khác còn vận mệnh của nàng là do nàng nắm giữ.

Ngay cả trước mặt là quý cũng không thể động vào nàng! Nàng muốn bọn họ trọn đời không được siêu sinh !

Dần dần, Huyết Hồ không chủ động công kích nữa, chuyển qua trạng thái phòng thủ. Nhưng đôi mắt phượng đẹp đẽ kia lại không ngừng lóe sáng.

Bạn đang đọc truyện *Huyết Hồ Thiên Hạ: Cuồng Ngạo Sát Thủ Phi* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.